

**Fundusze
Europejskie**
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

PROGRAM MODELOWY KWALIFIKACYJNEGO KURSU ZAWODOWEGO

w zakresie kwalifikacji

MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych

wyodrębnionej w zawodach

krawiec 753105

technik przemysłu mody 311941

Branża: przemysłu mody (MOD)

Warszawa 2021

Autorzy: mgr Edyta Cyganek, mgr inż. Elżbieta Czernik

Recenzenci:

Recenzent 1-nauczyciel konsultant w zakresie kształcenia zawodowego mgr inż. Magdalena Owczarek

Recenzent 2-przedstawiciel pracodawców właściwy dla danego zawodu dr Marta Miaskowska

Ekspert: mgr inż. Dorota Jaracz

Polska Rama Kwalifikacji - 3

Program opracowany we współpracy podmiotów z otoczenia społeczno-gospodarczego wskazanego we wniosku o powierzenie grantu na opracowanie modelowego kwalifikacyjnego kursu zawodowego (KKZ): Związek Przedsiębiorców Przemysłu Mody Lewiatan, ul. Zbyszka Cybulskiego 3 00-727 Warszawa, PIOT Związkiem Pracodawców-Przemysłu Odzieżowego i Tekstylnego, ul. Seweryna Sterlinga 27/29, 90-212 Łódź Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój.

Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój

Oś priorytetowa II

Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji

Działanie 2.14. Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie

Konkurs nr POWR.02.14.00-IP.02-00-003/19

Opracowanie modelowych programów kwalifikacyjnych kursów zawodowych (kkz)

Spis treści

PROGRAM NAUCZANIA KWALIFIKACYJNEGO KURSU ZAWODOWEGO MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych

1.	Wprowadzenie.....	4
2.	Plan zajęć kwalifikacyjnego kursu zawodowego.....	11
2.1.	Pogrupowanie efektów kształcenia	11
2.2.	Określenie liczby godzin na kształcenie zawodowe	90
2.3.	Tematy zajęć	117
3.	Cele kształcenia kwalifikacyjnego kursu zawodowego	119
4.	Programy poszczególnych zajęć.....	121
4.1.	Program nauczania dla modułu MOD.03.M1. Podstawy odzieżownictwa	121
4.1.1Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	122
4.1.2	Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży.....	134
4.1.3	Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	144
4.2.	Program nauczania dla modułu MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych	153
4.2.1	Program nauczania dla jednostki modułowej jednostki modułowej MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	154
4.2.2	Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	167
4.2.3	Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	178
4.3.	Program nauczania dla modułu MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych	186
4.3.1	Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	187
4.3.2	Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	198
4.3.3	Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie	215
4.4.	Program nauczania dla modułu MOD.03.M4 Język obcy zawodowy w branży odzieżowej	229
4.4.1	Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M4.J1 Podstawowy zasób środków językowych	230
4.4.2	Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy	239
5.	Ewaluacja programu kwalifikacyjnego kursu zawodowego	249
6.	Sposób i forma zaliczenia kwalifikacyjnego kursu zawodowego	258
7.	Wykaz literatury oraz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych	259
8.	Sprawdzenie kompletności i poprawności opracowanego programu zajęć.....	261

PROGRAM NAUCZANIA KWALIFIKACYJNEGO KURSU ZAWODOWEGO MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych

1. Wprowadzenie

Celem kształcenia zawodowego jest przygotowanie uczących się do życia w warunkach współczesnego świata, wykonywania pracy zawodowej i aktywnego funkcjonowania na zmieniającym się rynku pracy. Zadania podmiotów prowadzących kształcenie zawodowe oraz sposób ich realizacji są uwarunkowane zmianami zachodzącymi w otoczeniu gospodarczo-społecznym, na które wpływają między innymi wzrost oczekiwań pracodawców w zakresie poziomu wiedzy i umiejętności pracowników. Elastycznemu reagowaniu systemu kształcenia zawodowego na potrzeby rynku pracy oraz mobilności edukacyjnej i zawodowej absolwentów służy wyodrębnienie kwalifikacji w ramach poszczególnych zawodów wpisanych do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego

Kształcenie w zawodach szkolnictwa branżowego jest realizowane na kwalifikacyjnych kursach zawodowych, oraz na kursach umiejętności zawodowych. Kształcenie odbywa się według programu nauczania uwzględniającego podstawę programową kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego, jako forma pozaszkolna. Jest to skrócona forma nabywania odrębnych kwalifikacji zawodowych. Kurs kończy się otrzymaniem zaświadczenia o ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego, dającego możliwość zdawania egzaminu zawodowego. Ukończenie kwalifikacyjnego kursu zawodowego umożliwia przystąpienie do egzaminu zawodowego. Dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe otrzyma osoba posiadająca wykształcenie wymagane dla danego zawodu (branżowe lub średnie), oraz posiada certyfikaty kwalifikacji zawodowej potwierdzające wszystkie kwalifikacje wyodrębnione w danym zawodzie. Podmiot prowadzący kwalifikacyjny kurs zawodowy jest zobowiązany poinformować Okręgową Komisję Egzaminacyjną o rozpoczęciu kształcenia na kwalifikacyjnym kursie zawodowym w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia tego kształcenia. Informacja zgodnie z rozporządzeniem powinna zawierać: oznaczenie podmiotu prowadzącego kwalifikacyjny kurs zawodowy; nazwę i symbol cyfrowy zawodu, zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego, oraz nazwę i oznaczenie kwalifikacji, zgodnie z podstawą programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie której jest prowadzone kształcenie; termin rozpoczęcia i zakończenia KKZ; liczbę słuchaczy KKZ.

Kwalifikacyjne kursy zawodowe są organizowane w pełnym wymiarze godzin stacjonarnie (zajęcia co najmniej trzy razy w tygodniu) lub zaocznie w niepełnym wymiarze godzin (zajęcia przynajmniej raz na dwa tygodnie przez dwa dni) i mogą wykorzystywać metody i techniki kształcenia na odległość.

Słuchacz/ uczestnik kwalifikacyjnego kursu zawodowego w kwalifikacji *MOD. 03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych*, realizuje zadania związane z projektowaniem, wytwarzaniem oraz konfekcjonowaniem wyrobów odzieżowych. W procesie kształcenia zawodowego kształtowane są umiejętności rozpoznawania materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich, określania ich właściwości oraz możliwości zastosowania, dobierania fasonów odzieży do określonych typów sylwetek klientów, korzystania z rysunków żurnalowych i modelowych, wykonywania prostych projektów plastycznych oraz konstruowania i modelowania form odzieży zgodnie z zamówieniem klienta. Wykonuje również czynności związane z organizacją stanowiska pracy, obsługą maszyn szwalniczych typu: overlok, stębnówka, guzikarka, dziurkarka oraz urządzeń odzieżowych, pras i manekinów prasowniczych, wykonywania różnych asortymentów odzieży dla klientów indywidualnych a także wykonywania przeróbek i napraw krawieckich wyrobów odzieżowych. Absolwent KKZ może też prowadzić własną działalność gospodarczą związaną z wytwarzaniem odzieży oraz świadczeniem usług. Kwalifikacja *MOD. 03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych* została wyodrębniona w zawodach: krawiec, technik przemysłu mody.

Minimalna liczba godzin kursu

Kwalifikacyjny kurs zawodowy prowadzony jest według programu nauczania uwzględniającego podstawę programową kształcenia w zawodach w zakresie jednej kwalifikacji. Minimalna liczba godzin kształcenia na kwalifikacyjnym kursie zawodowym jest równa minimalnej liczbie godzin kształcenia zawodowego w danej kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, z tym że w przypadku kwalifikacyjnego kursu zawodowego prowadzonego w formie zaocznej – minimalna liczba godzin kształcenia zawodowego nie może być mniejsza niż 65% minimalnej liczby godzin kształcenia zawodowego w danej kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego. Minimalna liczba godzin kształcenia na tym kursie jest równa minimalnej liczbie godzin kształcenia zawodowego określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodach dla kwalifikacji MOD. 03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych.

Minimalna liczba godzin na kształcenie zawodowe dla efektów kształcenia w ramach kwalifikacji MOD.03 wynosi 760 godzin w trybie stacjonarnym i 494 w trybie zaocznym .

W formie stacjonarnej kurs trwa 760 godzin . Przewidywany czas realizacji 19 miesięcy (trzy semestry) Zajęcia odbywają się przynajmniej 3 dni w tygodniu (po 5 godzin lekcyjnych) w systemie dziennym lub wieczorowym, zgodnie z preferencjami uczestników.

W formie zaocznej kurs trwa 494 godziny . Przewidywany czas realizacji to 15 miesięcy (trzy semestry) , w soboty i niedziele po 8 godzin lekcyjnych każdego dnia. Istnieje możliwość, aby zajęcia odbywały się w każdą sobotę i niedzielę.

Organizator kursu wyznacza czas rozpoczęcia i zakończenia kursu, w terminie umożliwiającym przystąpienie do egzaminu zawodowego.

Realizując program nauczania zarówno w formie stacjonarnej jak i zaocznej założono realizację minimum 25 % godzin przewidzianych na realizację zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Przed rozpoczęciem lub na początku kwalifikacyjnego kursu zawodowego obowiązkowo należy zorganizować szkolenie dla uczestników zajęć po ukończeniu, którego powinni oni posiadać wiedzę i umiejętności pozwalające na samodzielne poruszanie się po platformie edukacyjnej. Treści realizowane na odległość dotyczą tylko kształcenia teoretycznego w poszczególnych modułach. Sugeruje się wybór podstawowych zagadnień związanych z realizowaną tematyką. Kształcenie z wykorzystaniem metod i technik na odległość oznacza wykorzystanie w procesie nauczania wszelkich dostępnych środków komunikacji, które nie wymagają osobistego kontaktu słuchacza/uczestnika z nauczycielem, a także możliwość skorzystania z materiałów edukacyjnych wskazanych przez nauczyciela. Kształcenie to może być prowadzone w oparciu m.in. o materiały edukacyjne na sprawdzonych portalach edukacyjnych i stronach internetowych, dzienniki elektroniczne, komunikację poprzez pocztę elektroniczną, media społecznościowe, komunikatory, programy do telekonferencji przy zachowaniu bezpiecznych warunków korzystania z Internetu, lekcje online, zamieszczanie informacji i materiałów edukacyjnych na stronie internetowej szkoły itp.

Liczba słuchaczy uczestniczących w kwalifikacyjnym kursie zawodowym powinna wynosić, co najmniej 20 osób. Zajęcia warsztatowe powinny być realizowane w grupach umożliwiających samodzielną pracę i dostęp do maszyn i urządzeń.

Wymagania wstępne dla uczestników i słuchaczy

Kwalifikacyjny kurs zawodowy jest pozaszkolną formą kształcenia ustawicznego adresowaną do osób dorosłych, zainteresowanych uzyskiwaniem i uzupełnianiem wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Osoby, realizujące kształcenie na kwalifikacyjnych kursach zawodowych to osoby dorosłe, które ukończyły 18 lat.

Słuchacz przed rozpoczęciem kursu musi dostarczyć zaświadczenie od lekarza medycyny pracy zawierające orzeczenie o braku przeciwwskazań zdrowotnych z uwzględnieniem oceny potencjalnych lub istniejących zagrożeń dla zdrowia występujących podczas kształcenia na kkz *MOD. 03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych*.

Charakterystyka programu i założenia programowe

Program nauczania kwalifikacji *MOD.03 Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych* skierowany jest do osób dorosłych, którzy chcą zmienić lub podnieść swoje kwalifikacje zawodowe, jego realizacja umożliwia uzyskanie, zaświadczenia o ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego oraz daje możliwość przystąpienia do egzaminu zawodowego umożliwiającego uzyskanie certyfikatu kwalifikacji zawodowej w zakresie kwalifikacji MOD.03 oraz dyplomu zawodowego w zawodzie krawiec w przypadku posiadania wykształcenia branżowego wymaganego dla zawodu.

Program jest programem modułowym, który zawiera zestaw modułów kształcenia w zawodzie i odpowiadających im jednostek modułowych, wyodrębnionych na podstawie określonych kryteriów, które umożliwiają zdobywanie wiedzy oraz kształtowanie umiejętności i postaw właściwych dla kwalifikacji.

Podział programu na moduły pozwala uczącym się na zdobywanie kwalifikacji i kompetencji poprzez łączenie teorii z praktyką oraz przygotowuje praktycznie do wykonywania zadania zawodowego typowego dla kwalifikacji. Mapa dydaktyczna modułowego programu nauczania dla kwalifikacji MOD.03, przedstawia kolejność i powiązania pomiędzy podstawowymi elementami tego programu, tzn. modułami i jednostkami modułowymi, pokazując jednocześnie drogi dojścia do zdobycia kwalifikacji oraz przygotowuje słuchacza / uczestnika do wykonywania zawodu poprzez realizację zadań zbliżonych do rzeczywistych warunków na stanowisku pracy. Ponadto program ten pozwala na doskonalenie umiejętności samodzielnego uczenia się i umiejętności działania w zespole.

Każdy z przedstawionych w programie modułów może stanowić samodzielny kurs umiejętności zawodowych KUZ, który jest krótką formą kształcenia zawodowego z zakresu wybranych zagadnień podstawy programowej kształcenia w zawodach, w zakresie jednej części efektów kształcenia wyodrębnionych w ramach kwalifikacji. W ramach kwalifikacji *MOD.03 Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych* wyodrębniono trzy kursy umiejętności zawodowych:

MOD.03.02. Podstawy odzieżownictwa,

MOD.03.03. Projektowanie wyrobów odzieżowych,

MOD.03.04. Wykonywanie wyrobów odzieżowych.

Kursy te są skierowane do osób chcących potwierdzić, zdobyć lub podnieść swoje kwalifikacje zawodowe.

Zgodnie z założeniami, program odpowiada na potrzeby pracodawców rynku przemysłu mody. Potwierdzeniem tego jest współpraca w procesie pisania oraz pozytywna opinia programu Sektorowej Rady ds. Kompetencji Przemysłu Mody i Innowacyjnych Tekstyliów.

Cele kierunkowe KKZ

Absolwent kwalifikacyjnego kursu zawodowego w MOD. 03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych jest przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- projektowania wyrobów odzieżowych;
- konstruowania podstawowych wyrobów odzieżowych;
- modelowania podstawowych wyrobów odzieżowych;
- dobierania materiałów i dodatków do wyrobów odzieżowych;
- obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- wykonywania wyrobów odzieżowych.

Cele kierunkowe KUZ

Uczestnik kursu umiejętności zawodowych MOD.03.02. Podstawy odzieżownictwa, przygotowany jest do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- dobierania materiałów i dodatków do wyrobów odzieżowych;
- obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych;

Realizuje zadania związane umiejętnością rozpoznawania materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich, określania ich właściwości oraz możliwości zastosowania, dobierania fasonów odzieży do określonych typów sylwetek klientów oraz z organizacją stanowiska pracy i obsługą maszyn szwalniczych.

Uczestnik kursu umiejętności zawodowych MOD.03.03. Projektowanie wyrobów odzieżowych, przygotowany jest do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- projektowania wyrobów odzieżowych;
- konstruowania podstawowych wyrobów odzieżowych;
- modelowania podstawowych wyrobów odzieżowych.

Realizuje zadania związane z umiejętnością korzystania z rysunków żurnalowych i modelowych, wykonywania prostych projektów plastycznych oraz konstruowania i modelowania form odzieży zgodnie z zamówieniem klienta.

Uczestnik kursu umiejętności zawodowych MOD.03.04 Wykonywanie wyrobów odzieżowych przygotowany jest do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- wykonywania wyrobów odzieżowych.

Realizuje zadania związane z organizacją stanowiska pracy, obsługą maszyn szwalniczych typu: overlok, stębnówka, guzikarka, dziurkarka oraz urządzeń odzieżowych, pras i manekinów prasowniczych, wykonywania różnych asortymentów odzieży dla klientów indywidualnych, a także wykonywania przeróbek krawieckich i napraw wyrobów odzieżowych.

Plan nauczania i mapa dydaktyczna dla kwalifikacji zawodowej

Minimalna liczba godzin kształcenia na kwalifikacyjnym kursie zawodowym jest równa minimalnej liczbie godzin kształcenia zawodowego w danej kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego.

W podstawie programowej kształcenia w kwalifikacji MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych minimalna liczba godzin na kształcenie zawodowe została określona dla realizacji efektów kształcenia i wynosi:

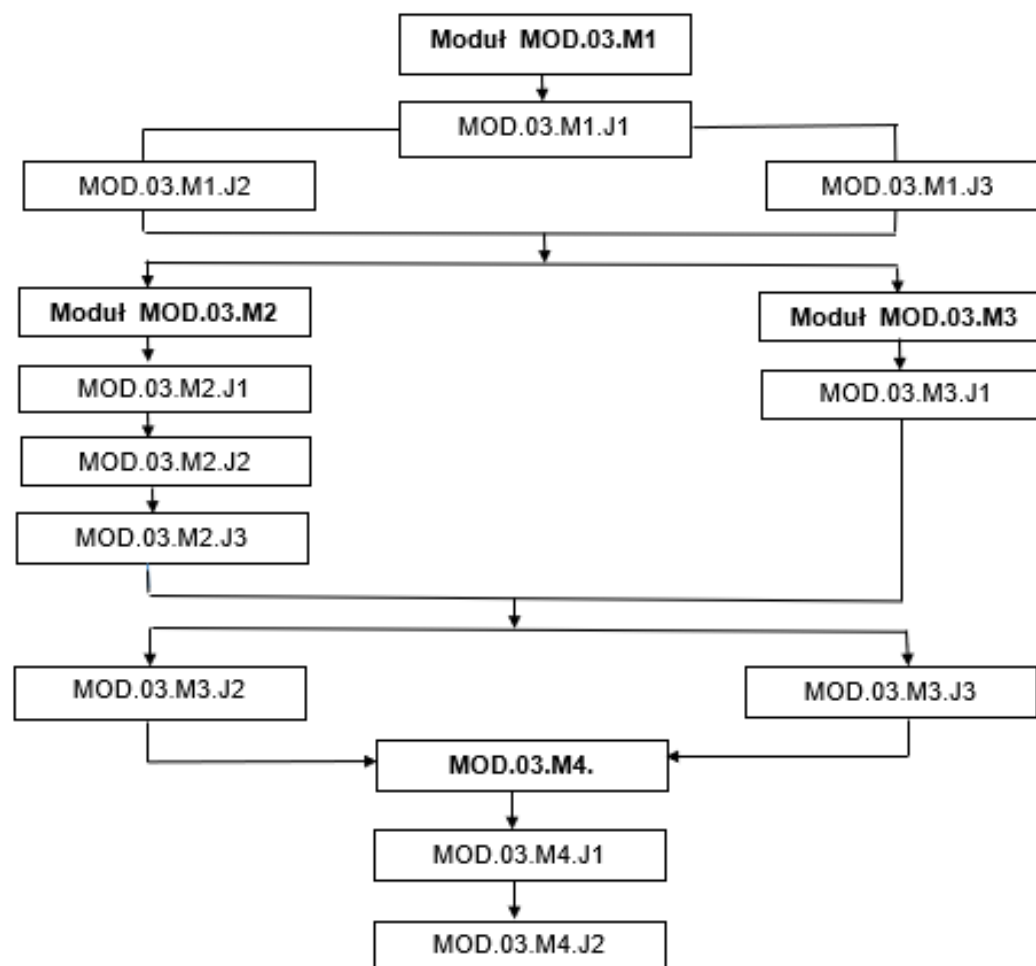
- 30 godzin na realizację MOD.03.1 Bezpieczeństwo i higiena pracy;
- 100 godzin na realizację MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa;
- 200 godzin na realizację MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych;
- 400 godzin na realizację MOD.03.4. Wykonywanie wyrobów odzieżowych;
- 30 godzin na realizację MOD.03.5 Język obcy zawodowy;
- MOD.03.6 Kompetencje personalne i społeczne kształtowane są w czasie całego okresu kształcenia"

Tabela 1 Wykaz modułów i jednostek modułowych z liczbą proponowanych godzin na kształcenie w trybie stacjonarnym i zaocznym kwalifikacyjnego kursu zawodowego w kwalifikacji MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych i kursów umiejętności zawodowych

KUZ	Symbol jednostki modułowej	Zestawienie modułów i jednostek modułowych	Liczba godzin Kształcenie stacjonarne	Liczba godzin Kształcenie zaoczne
PODSTAWY ODZIEŻOWNICTWA 100 godz.		Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa.	100	65
	MOD.03.M1.J1	Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	50	32
	MOD.03.M1.J2	Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	30	20
	MOD.03.M1.J3	Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe.	20	13
PROJEKTOWANIE WYROBÓW ODZIEŻOWYCH 200 godz.		Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych.	200	130
	MOD.03.M2.J1	Projektowanie odzieży.	80	52
	MOD.03.M2.J2	Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych.	100	65
	MOD.03.M2.J3	Wykonywanie szablonów odzieżowych.	20	15
WYKONYWANIE WYROBÓW ODZIEŻOWYCH 400 godz.		Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych.	400	260
	MOD.03.M3.J1	Technologia wytwarzania odzieży.	100	65
	MOD.03.M3.J2	Przemysłowa produkcja odzieży.	170	110
	MOD.03.M3.J3	Usługi krawieckie.	130	85
		Moduł MOD.03.M4 Język obcy zawodowy w branży odzieżowej.	30	20
	MOD.03.M4.J1	Podstawowy zasób środków językowych.	10	7
	MOD.03.M4.J2	Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy.	20	13
Razem			730 + 30 godzin BHP	475 +20 godzin BHP

1. MOD.03.1 BHP - realizowane w ramach poszczególnych modułów /jednostek modułowych
2. MOD.03.6 KPS - nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać słuchaczom/ uczestnikom warunki do nabywania kompetencji personalnych i społecznych.
3. Realizacja wszystkich jednostek modułowych odbywa się jako łączenie teorii z praktyką.

Mapa dydaktyczna KKZ MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych

2. Plan zajęć kwalifikacyjnego kursu zawodowego

2.1. Pogrupowanie efektów kształcenia

Przyporządkowanie efektów kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji do poszczególnych modułów

Tabela 2 MOD.03.1. Bezpieczeństwo i higiena pracy

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzinna efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa			Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych			Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03.M1. J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
rozdziela pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią (ek)	4	posługuje się terminologią dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska			x	x					
		wymienia przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska			x			x			

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzinna efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa			Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych			Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
		określa warunki organizacji pracy zapewniające wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy			x				x	x	x
		określa działania zapobiegające wyrządzeniu szkód w środowisku			x						
		opisuje wymagania dotyczące ergonomii pracy							x	x	x
		rozdziela środki gaśnicze ze względu na zakres ich stosowania			x						
rozdziela zadania i uprawnienia instytucji	4	wymienia instytucje i służby działające w			x					x	

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzinna efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa			Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych			Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska (ew)		zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska									
		wymienia zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska			x						
rozdziela prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy (ew)	4	wymienia prawa i obowiązki pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy			x		x	x			
		wymienia prawa i obowiązki pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy			x		x	x			
		omawia konsekwencje nieprzestrzegania obowiązków pracownika i pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy								x	

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzinna efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa			Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych			Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
określa zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka występujące w środowisku pracy oraz sposoby zapobiegania im (ew)	4	wymienia czynniki szkodliwe w środowisku pracy			x	x				x	
		opisuje źródła i rodzaje zagrożeń występujących w środowisku pracy			x	x				x	
		opisuje wymagania ograniczające wpływ czynników szkodliwych i uciążliwych na organizm człowieka			x						
		opisuje sposoby zapobiegania zagrożeniom życia i zdrowia w miejscu pracy			x						
		wyjaśnia pojęcia: wypadek przy pracy, choroba zawodowa			x						
		wymienia objawy typowych chorób zawodowych			x						

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzinna efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa			Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych			Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych (ek)	3	opisuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych			x		x		x	x	x
		dobiera środki ochrony indywidualnej i zbiorowej do rodzaju wykonywanych prac							x	x	x
przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska (ew)	4	opisuje bezpieczne i higieniczne warunki pracy na stanowisku pracy		x	x						
		identyfikuje znaki informacyjne dotyczące ochrony przeciwpożarowej			x						
		wskazuje zastosowanie gaśnic na podstawie znormalizowanych oznaczeń literowych			x						
		opisuje zasady zachowania podczas			x				x		

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzinna efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa			Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych			Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
		wykonywania zadań zawodowych z użyciem urządzeń podłączonych do sieci elektrycznej									
		opisuje zasady ochrony przeciwpożarowej			x						
		wyjaśnia zasady prowadzenia gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej oraz w zakresie ochrony powietrza	x								
		wyjaśnia zasady recyklingu zużytych materiałów pomocniczych	x								
organizuje stanowisko pracy zgodnie z wymogami ergonomii oraz przepisami	3	stosuje zasady organizacji stanowisk pracy związanych z użytkowaniem urządzeń								x	x

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzinna efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa			Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych			Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
prawa dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska (ek)		opisuje wymagania ergonomiczne dla stanowiska pracy			x						
		określa działania zapobiegające powstawaniu pożaru lub innego zagrożenia na stanowisku pracy			x						
		korzysta z instrukcji obsługi urządzeń technicznych podczas wykonywania zadań zawodowych								x	x
udziela pierwszej pomocy w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego (ep)	4	opisuje podstawowe symptomy wskazujące na stany nagłego zagrożenia zdrowotnego				x			x		
		ocenia sytuację poszkodowanego na podstawie analizy			x						

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzinna efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa			Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych			Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
		objawów obserwowanych u poszkodowanego									
		zabezpiecza siebie, poszkodowanego i miejsce wypadku			x					x	
		układa poszkodowanego w pozycji bezpiecznej			x					x	
		powiadamia odpowiednie służby			x					x	
		prezentuje udzielanie pierwszej pomocy w urazowych stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego, np. krwotok, zmiążdżenie, amputacja, złamanie, oparzenie			x						
		prezentuje udzielanie pierwszej pomocy w nieurazowych stanach nagłego zagrożenia			x						

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzinna efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa			Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych			Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
		zdrowotnego, np. omdlenie, zawał, udar									
		wykonuje resuscytację krążeniowo-oddechową na fantomie zgodnie z wytycznymi Polskiej Rady Resuscytacji i Europejskiej Rady Resuscytacji			x						
Razem liczba godzin w jednostce efektów kształcenia	30 godzin										

Tabela 3. MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
charakteryzuje grupy wyrobów odzieżowych (ew)	5	opisuje wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bieliźniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce		x	
		rozróżnia wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, takie jak: wyroby odzieżowe z tkanin, materiałów powlekanych, dzianin i włóknin		x	
charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych (ek)	20	wymienia surowce i wyroby włókiennicze	x		
		posługuje się metodami identyfikacji włókien	x		
		identyfikuje rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości	x		
		określa właściwości fizyczne i chemiczne włókien	x		
		określa właściwości technologiczne włókien	x		
		określa wpływ właściwości włókien na cechy użytkowe wyrobów włókienniczych	x		

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
		wskazuje zastosowanie włókien	x		
		rozdziela tkaniny i rozpoznaje ich właściwości użytkowe	x		
		rozdziela wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie	x		
		wymienia różnice między włókniną, przędziną i tkaniną oraz wskazuje ich zastosowanie	x		
		rozdziela wyroby włókiennicze, takie jak: filce, wyroby laminowane i powlekane oraz wskazuje ich zastosowanie	x		
wykonuje badania surowców i wyrobów włókienniczych (ep)	20	określa celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych	x		
		rozdziela urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych	x		
		opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych	x		
		określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych	x		
		wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych	x		

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
opracowuje kompozycje kolorystyczne (ew)	20	określa zastosowanie wyrobów włókienniczych w oparciu o wyniki badań organoleptycznych	x		
		stosuje metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych	x		
		rozdziela barwy zasadnicze, pochodne i neutralne		x	
		klasyfikuje barwy w zależności od kontrastu, jasności i temperatury (ciepłe i zimne)		x	
		opisuje układy barw i kompozycji kolorystycznych		x	
		dobiera kompozycje barw dopełniających i kontrastowych		x	
		dobiera kolorystykę do projektowanych wyrobów odzieżowych, typów sylwetki i urody		x	
		rozpoznaje barwy złamane i zgaszone		x	
		rozpoznaje zestawienia tonalne i chromatyczne		x	
		proponuje zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych		x	

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
		stosuje układy barw kompozycji kolorystycznych		x	
		stosuje techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych		x	
charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich (ek)	10	określa przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich		x	
		rozpoznaje znaki i symbole krawieckie		x	
		dobiera rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych		x	
		stosuje przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich		x	
		zapisuje wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli krawieckich		x	
stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych (ek)	15	rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego			x
		stosuje maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojce			x
		stosuje maszyny i urządzenia w krojowni			x

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
		stosuje maszyny i urządzenia podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w szwalni			x
		stosuje maszyny i urządzenia stosowane w procesie obróbki parowo-ciepłej			x
		określa mechanizmy w maszynach szwalniczych			x
		stosuje oprzyrządowanie maszyn szwalniczych			x
określa sposoby konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych (ep)	5	rozpoznaje i stosuje znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego	x		
		dobiera sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego	x		
		dobiera sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu	x		
posługuje się normami i stosuje procedurę oceny zgodności (ew)	5	wymienia cele normalizacji krajowej	x		
		wyjaśnia czym jest norma i wymienia cechy normy	x		
		rozdziela oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej	x		

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wytrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wytrobów odzieżowych	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
		korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności	x		
Razem liczba godzin w jednostce efektów kształcenia	Podstawy odzieżownictwa 100 godzin				

Tabela 4. MOD.03.3 Projektowanie wytrobów odzieżowych

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wytrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wytrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
wykonuje podstawowe projekty plastyczne wytrobów odzieżowych (ek)	20	analizuje aktualne trendy w modzie	x		
		korzysta z projektów plastycznych wytrobów odzieżowych dostępnych w różnych źródłach	x		
		odczytuje projekty plastyczne wytrobów odzieżowych	x		
		wskazuje znaczenie kolorów w projektowanych wytrobach odzieżowych	x		
		rozróżnia typy sylwetki i podstawowe typy urody	x		

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
		dobiera materiały odzieżowe do wyrobów odzieżowych na podstawie projektów	x		
		dobiera dodatki krawieckie na podstawie projektów wyrobów odzieżowych	x		
		dobiera fason i rodzaj tkaniny w zależności od typu sylwetki	x		
		sporządza podstawowy projekt plastyczny wyrobu odzieżowego	x		
określa materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i materiały zdobnicze (ek)	20	dobiera metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych	x		
		stosuje materiały odzieżowe, takie jak: wzmacniające, usztywniające, wypełniające, termoizolacyjne i podszewkowe w zależności od przeznaczenia	x		
		rozdziela materiały odzieżowe na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej	x		
		określa właściwości materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie, takie jak: tkanina sukienkowa, płaszczowa i podszewka, na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej	x		
		dobiera dodatki krawieckie ze względu na przeznaczenie, takie jak: nici i guziki na podstawie	x		

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
		opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej			
		stosuje zasady doboru materiałów i dodatków krawieckich z uwzględnieniem ich właściwości użytkowych	x		
		stosuje nowatorskie metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych	x		
wykonuje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych (ew)	15	rozpoznaje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych	x		
		odczytuje informacje zawarte na rysunkach żurnalowych i modelowych w dokumentacji wyrobów odzieżowych	x		
		odczytuje elementy rysunków żurnalowych, takie jak: fałda, marszczenie i długość wyrobu	x		
		odczytuje rysunki modelowe, takie jak: cięcia technologiczne, miejsce stębnowania, wykończenie i zapięcia	x		
		sporządza rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych na podstawie opisu modelu	x		
wykonuje pomiary krawieckie (ek)	30	stosuje znaki i symbole krawieckie podczas wykonania pomiarów krawieckich		x	
		określa zasady wykonania pomiarów krawieckich		x	
		posługuje się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich		x	

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
		posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych		x	
		wskazuje pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych		x	
		wykonuje pomiary krawieckie dla figur nietypowych		x	
wykonuje konstrukcje spódnicy, bluzki i spodni (ew)	40	posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych		x	
		oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu		x	
		oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego na figury z wadami postawy		x	
		wykonuje siatkę konstrukcyjną wyrobów odzieżowych, takich jak: spódnice, spodnie i bluzki		x	
		wykonuje formy wyrobu odzieżowego		x	
		wykonuje konstrukcję form odzieżowych dla figur z wadami postawy		x	
wykonuje modelowanie form wyrobu odzieżowego (ep)	30	wskazuje sposoby modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego		x	
		wykonuje modelowanie wtórne lub przestrzenne spódnicy rozkloszowanej, poszerzonej i z fałdami, żakietu, rękawów krótkich i długich, kołnierzy, spodni typu „dżinsy” i sukni typu „princessa”, kimono i raglan		x	
		wykonuje modelowanie form na figury z wadami postawy, takie jak: bluzki z cięciem pionowym lub		x	

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
		poziomym, spódnice rozkloszowane i spodnie typu „dżinsy”			
wykonuje szablony wyrobów odzieżowych (ew)	10	wskazuje różnicę między formą a szablonem odzieżowym			x
		rozpoznaje szablony wyrobów odzieżowych			x
		określa zastosowanie szablonu wyrobu odzieżowego			x
		opisuje szablony wyrobów odzieżowych			x
wykonuje rysunki techniczne wyrobów odzieżowych (ep)	20	rozpoznaje symbole odzieżowe stosowane w rysunku technicznym odzieżowym	x		
		odczytuje informacje z rysunków instruktażowych wykonania węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego	x		
		stosuje zasady wykonania rysunku technicznego wyrobów odzieżowych	x		
		stosuje programy komputerowe do sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych	x		
wykonuje układy szablonów wyrobów odzieżowych (ek)	10	rozdziela rodzaje układów szablonów			x
		dobiera układy szablonów w zależności od rodzaju materiału			x
		sporządza układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych			x
	5	opisuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych	x		

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
charakteryzuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych (ew)		dobiera metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych	x		
		stosuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych	x		
Razem liczba godzin w jednostce efektów kształcenia	200 godzin				

Tabela 5. MOD.03.4. Wykonywanie wyrobów odzieżowych

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
posługuje się dokumentacją wyrobów odzieżowych (ek)	40	odczytuje rysunek modelowy	x		
		posługuje się rysunkiem technicznym wyrobu odzieżowego	x		
		odczytuje rysunki instruktażowe węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego	x		
		określa typy i metody produkcji na podstawie dokumentacji wyrobu odzieżowego	x		
		opisuje systemy organizacji produkcji	x		
		wykonuje operacje technologiczne zgodnie z dokumentacją wyrobu odzieżowego		x	
ocenia zapotrzebowanie na materiały odzieżowe i dodatki krawieckie do wykonania wyrobów odzieżowych (ew)	30	oblicza zużycie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich podczas wykonywania wyrobów odzieżowych		x	x
		określa zapotrzebowanie na dodatki krawieckie		x	x
		oblicza zapotrzebowanie na materiały odzieżowe do wykonania określonej liczby wyrobów odzieżowych		x	
		oblicza ilość materiałów odzieżowych i liczbę dodatków krawieckich potrzebnych do wykonania przeróbek i napraw wyrobów odzieżowych			x
dokonuje rozkroju materiałów odzieżowych (ew)	30	określa sposoby dokonywania rozkroju materiałów odzieżowych		x	
		dobiera sposoby dokonywania rozkroju materiałów odzieżowych		x	x
		dobiera urządzenia, narzędzia i przyrządy do rozkroju materiałów odzieżowych		x	

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
		przygotowuje układy szablonów elementów wyrobów odzieżowych na materiale		x	
		rozkroi materiał odzieżowy korzystając z szablonu		x	
		sortuje odpady powstałe podczas rozkroju materiału w zależności od wielkości odpadu i składu surowcowego		x	
obsługuje maszyny i urządzenia szwalnicze (ek)	40	wymienia maszyny szwalnicze stosowane do wykonania określonych operacji technologicznych	x		
		dobiera maszyny i urządzenia do wykonywania wyrobów odzieżowych	x		
		ustawia parametry szycia zgodnie z dokumentacją techniczną wyrobu odzieżowego		x	
		dobiera oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych		x	x
		rozpoznaje przyczyny zakłócenia pracy maszyn i urządzeń szwalniczych stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych		x	x
		wskazuje sposoby usunięcia przyczyn nieprawidłowej pracy mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych		x	x
		posługuje się instrukcjami podczas obsługi maszyn i urządzeń szwalniczych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych		x	x
stosuje ściegi ręczne i maszynowe podczas wykonywania wyrobów odzieżowych (ew)	30	rozróżnia ściegi ręczne i maszynowe		x	x
		dobiera ściegi ręczne do określonych operacji technologicznych		x	x
		określa zastosowanie ściągów ręcznych i maszynowych		x	x

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
		określa zastosowanie ściegów podczas wykonywania wyrobów odzieżowych.		x	x
		dobiera rodzaje ściegów maszynowych do określonych operacji technologicznych w zależności od rodzaju i grubości stosowanych nici	x	x	x
		dobiera ściegi maszynowe do określonych operacji technologicznych	x	x	x
łączy elementy wyrobów odzieżowych (ep)	50	wskazuje sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych		x	
		dobiera narzędzia i przybory krawieckie do łączenia elementów wyrobów odzieżowych		x	
		dobiera techniki łączenia elementów wyrobów włókienniczych w zależności od rodzaju materiału, takie jak: połączenia nitkowe i beznitkowe		x	
		łączy elementy wyrobów odzieżowych z zastosowaniem określonych ściegów i szwów		x	x
		łączy elementy wyrobu odzieżowego na podstawie rysunków instruktażowych		x	
charakteryzuje procesy obróbki parowo cieplnej materiałów i wyrobów odzieżowych (ek)	30	klasyfikuje maszyny i urządzenia do termicznej obróbki odzieży	x		
		dobiera procesy obróbki parowo-cieplnej do materiałów i wyrobów odzieżowych	x		
		wykonuje czynności związane z procesem obróbki parowo-cieplnej materiałów i wyrobów odzieżowych	x	x	x

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
		dobiera parametry w procesie klejenia elementów wyrobu odzieżowego	x		
		dobiera parametry prasowania w zależności od składu surowcowego i rodzaju wykończenia materiału i wyrobu odzieżowego	x		
		stosuje proces obróbki parowo-cieplnej materiałów i wyrobów odzieżowych	x	x	x
charakteryzuje etapy wykonywania przeróbek i napraw odzieży miarowej (ep)	80	stosuje określenia, znaki i symbole krawieckie			x
		rozpoznaje uszkodzenia wyrobów odzieżowych			x
		dobiera sposób usunięcia uszkodzenia wyrobu odzieżowego			x
		określa rodzaj i zakres prac związanych z przeróbką lub naprawą wyrobu odzieżowego			x
		wykonuje prace związane z przeróbką lub naprawą wyrobu odzieżowego			x
		oblicza koszty wykonania przeróbek lub napraw wyrobu odzieżowego			x
		określa rodzaj i zakres prac związanych z wykonaniem przeróbek lub napraw odzieży miarowej			x
		wykonuje usługi krawieckie, takie jak: przeróbki i naprawy odzieży miarowej			x
		oblicza koszty wykonania przeróbki i naprawy odzieży miarowej			x
	70	określa rodzaje i sposoby kontroli wyrobów odzieżowych		x	

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
ocenia jakość wykonanych wyrobów odzieżowych i usług krawieckich (ew)		identyfikuje rodzaje błędów w zależności od przyczyny powstania		X	X
		ocenia jakość materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych i usług krawieckich		X	X
		dokonuje oceny poprawności wykonania pracy na każdym etapie procesu produkcji odzieży		X	
		określa jakość wykonanych usług krawieckich i wyrobów odzieżowych		X	X
Razem liczba godzin w jednostce efektów kształcenia	400 godzin				

Tabela 6. MOD.03.5 Język obcy zawodowy

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M4 Język obcy zawodowy w branży odzieżowej Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	
			MOD.03.M4.J1 Podstawowy zasób środków językowych	MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy
posługuje się podstawowym zasobem środków językowych w języku obcym nowożytnym (ze szczególnym uwzględnieniem środków leksykalnych) umożliwiającym realizację czynności zawodowych w zakresie tematów związanych: a) ze stanowiskiem pracy i jego wyposażeniem b) z głównymi technologiami stosowanymi w danym zawodzie c) z dokumentacją związaną z danym zawodem d) z usługami świadczonymi w danym zawodzie (ek)	5	rozpoznaje oraz stosuje środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie: a) czynności wykonywanych na stanowisku pracy, w tym związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i higieny pracy b) narzędzi, maszyn, urządzeń i materiałów koniecznych do realizacji czynności zawodowych c) procesów i procedur związanych z realizacją zadań zawodowych d) formularzy, specyfikacji oraz innych dokumentów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych e) świadczonych usług, w tym obsługi klienta	x	
rozumie proste wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka obcego nowożytnego, a także proste wypowiedzi pisemne w języku obcym nowożytnym w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych:	5	– określa główną myśl wypowiedzi lub tekstu lub fragmentu wypowiedzi lub tekstu	x	
		– znajduje w wypowiedzi lub tekście określone informacje		
		– rozpoznaje związki między poszczególnymi częściami tekstu	x	
		– układa informacje w określonym porządku	x	

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M4 Język obcy zawodowy w branży odzieżowej Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	
			MOD.03.M4.J1 Podstawowy zasób środków językowych	MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy
e) rozumie proste wypowiedzi ustne dotyczące czynności zawodowych (np. rozmowy, wiadomości, komunikaty, instrukcje lub filmy instruktażowe, prezentacje), artykułowane wyrażenie, w standardowej odmianie języka	5			
f) rozumie proste wypowiedzi pisemne dotyczące czynności zawodowych (np. napisy, broszury, instrukcje obsługi, przewodniki, dokumentację zawodową) (ew)				
samodzielnie tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne i pisemne w języku obcym nowożytnym w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych:		– opisuje przedmioty, działania i zjawiska związane z czynnościami zawodowymi		x
g) tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne		– przedstawia sposób postępowania w różnych sytuacjach zawodowych (np. udziela odpowiedzi klientowi, wyjaśnia zasady)		x
		– wyraża i uzasadnia swoje stanowisko		x
		– stosuje zasady konstruowania tekstów o różnym charakterze		x

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M4 Język obcy zawodowy w branży odzieżowej Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	
			MOD.03.M4.J1 Podstawowy zasób środków językowych	MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy
dotyczące czynności zawodowych (np. polecenie, komunikat, instrukcję) h) tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi pisemne dotyczące czynności zawodowych (np. komunikat, e-mail, instrukcję, wiadomość, CV, list motywacyjny, dokument związany z wykonywanym zawodem – według wzoru) (ek)		– stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi adekwatnie do sytuacji		x
uczestniczy w rozmowie w typowych sytuacjach związanych z realizacją zadań zawodowych – reaguje w języku obcym nowożytnym w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej, ustnie lub w formie prostego tekstu: i) reaguje ustnie (np. podczas rozmowy z innym pracownikiem, klientem, kontrahentem, w tym rozmowy telefonicznej) w typowych sytuacjach związanych	6	– rozpoczyna, prowadzi i kończy rozmowę		x
		– uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia		x
		– wyraża swoje opinie i uzasadnia je, pyta o opinie, zgadza się lub nie zgadza z opiniami innych osób		x
		– prowadzi proste negocjacje związane z czynnościami zawodowymi		x
		– pyta o upodobania i intencje innych osób		x
		– proponuje, zachęca klienta		x
		– stosuje zwroty i formy grzecznościowe		x
		– dostosowuje styl wypowiedzi do sytuacji		x

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M4 Język obcy zawodowy w branży odzieżowej Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	
			MOD.03.M4.J1 Podstawowy zasób środków językowych	MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy
z wykonywaniem czynności zawodowych j) reaguje w formie prostego tekstu pisanego (np. wiadomość, formularz, e-mail, dokument związany z wykonywanym zawodem) w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych (ew)				
zmienia formę przekazu ustnego lub pisemnego w języku obcym nowożytnym w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych (ep)	5	– przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje zawarte w materiałach wizualnych (np. w wykresach, symbolach, piktogramach, schematach) oraz audiowizualnych (np. w filmach instruktażowych)		x
		– przekazuje w języku polskim informacje sformułowane w języku obcym nowożytnym		x
		– przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje sformułowane w języku polskim lub tym języku obcym nowożytnym		x
		– przedstawia publicznie w języku obcym nowożytnym wcześniej opracowany materiał (np. prezentację)		x

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M4 Język obcy zawodowy w branży odzieżowej Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	
			MOD.03.M4.J1 Podstawowy zasób środków językowych	MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy
wykorzystuje strategie służące doskonaleniu własnych umiejętności językowych oraz podnoszące świadomość językową: k) wykorzystuje techniki samodzielnej pracy nad językiem obcym nowożytnym l) współdziała w grupie m) korzysta ze źródeł informacji w języku obcym nowożytnym n) stosuje strategie komunikacyjne (ew)	4	– posługuje się słownikiem dwujęzycznym i jednojęzycznym		x
		– pracuje z tekstem w języku obcym nowożytnym, również za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnych		x
		– identyfikuje słowa kluczowe, internacjonalizmy		x
		– wykorzystuje kontekst (tam, gdzie to możliwe), aby w przybliżeniu określić znaczenie słowa		x
		– upraszcza (jeżeli to konieczne) wypowiedź, zastępuje nieznanne słowa innymi, wykorzystuje opis, środki niewerbalne		x
Razem liczba godzin w jednostce efektów kształcenia	Język obcy zawodowy 30 godzin			

Tabela 7. MOD.03.6.Kompetencje personalne i społeczne

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji Określenie kryteriów	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa			Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych			Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03. M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03. M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03. M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	MOD.03. M2.J1 Projektowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03. M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03. M2.J3 Wykonywa-nie szablonów odzieżowych	MOD.03. M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03. M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03. M3.J3 Usługi krawieckie
przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)		stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy								x	x
		przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe		x		X				x	x
		respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy		x		x				x	x
		wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie		x		X				x	x

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji Określenie kryteriów	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa			Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych			Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03. M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03. M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03. M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	MOD.03. M2.J1 Projektowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03. M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03. M2.J3 Wykonywanie nie szablonów odzieżowych	MOD.03. M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03. M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03. M3.J3 Usługi krawieckie
		wskazuje przykłady zachowań etycznych		x		X					
planuje wykonanie zadania (ek)		omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy		x					x	x	x
		określa czas realizacji zadań		x				x	x	x	x
		realizuje działania w wyznaczonym czasie							x	x	x
		monitoruje realizację zaplanowanych działań							x	x	x
		dokonuje modyfikacji zaplanowanych działań							x	x	x
ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ek)		przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań							x	x	x
		wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę	x						x	x	x

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji Określenie kryteriów	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa			Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych			Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03. M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03. M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03. M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	MOD.03. M2.J1 Projektowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03. M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03. M2.J3 Wykonywanie-nie szablonów odzieżowych	MOD.03. M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03. M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03. M3.J3 Usługi krawieckie
		ocenia podejmowane działania				x			x	x	x
		przewiduje konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych na stanowisku pracy, w tym posługiwania się niebezpiecznymi substancjami, oraz niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń na stanowisku pracy							x	x	x
wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany (ek)		podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze	x						x		
		wskazuje przykłady wprowadzenia zmiany i ocenia skutki jej wprowadzenia				x					

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji Określenie kryteriów	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa			Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych			Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03. M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03. M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03. M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	MOD.03. M2.J1 Projektowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03. M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03. M2.J3 Wykonywanie nie szablonów odzieżowych	MOD.03. M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03. M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03. M3.J3 Usługi krawieckie
stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ep)		rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych						x	x	x	x
		wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji						x	x	x	x
		wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej				x			x	x	x
		przedstawia różne formy zachowań asertywnych jako sposoby radzenia sobie ze stresem							x	x	x
		rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych	x						x	x	x

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji Określenie kryteriów	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa			Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych			Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03. M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03. M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03. M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	MOD.03. M2.J1 Projektowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03. M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03. M2.J3 Wykonywanie nie szablonów odzieżowych	MOD.03. M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03. M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03. M3.J3 Usługi krawieckie
doskonali umiejętności zawodowe (ek)		określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu	x	x	x	x	x	x	x	x	x
		analizuje własne kompetencje	x	x	x	x	x	x	x	x	x
		wyznacza cele własnego rozwoju zawodowego							x	x	x
		planuje drogę doskonalenia się w zawodzie	x								
		wskazuje możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych	x								
stosuje zasady komunikacji interpersonalnej (ew)		identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne	x	x				x			x
		stosuje aktywne metody słuchania						x			x
		prowadzi dyskusje	x	x				x			x

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji Określenie kryteriów	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa			Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych			Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03. M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03. M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03. M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	MOD.03. M2.J1 Projektowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03. M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03. M2.J3 Wykonywanie nie szablonów odzieżowych	MOD.03. M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03. M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03. M3.J3 Usługi krawieckie
stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów (ew)		opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania		x						x	
		opisuje techniki rozwiązywania problemów					x				
współpracuje w zespole (ek)		pracuje w zespole, ponosząc odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania					x			x	
		przestrzega podziału ról, zadań i odpowiedzialności w zespole								x	
		angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu		x						x	

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji Określenie kryteriów	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa			Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych			Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03. M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03. M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03. M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	MOD.03. M2.J1 Projektowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03. M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03. M2.J3 Wykonywa-nie szablonów odzieżowych	MOD.03. M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	MOD.03. M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	MOD.03. M3.J3 Usługi krawieckie
Kompetencje personalne i społeczne kształtowane są w czasie całego okresu kształcenia w ramach poszczególnych zajęć. Nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać słuchaczom warunki do nabywania kompetencji personalnych i społecznych.											

Grupowanie efektów kształcenia w moduły i nadawanie nazw tym modułom

Tabela 8 Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
MOD.03.1 Bezpieczeństwo i higiena pracy	rozróżnia pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią.(ek)	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się terminologią dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska. – wymienia przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska. – określa warunki organizacji pracy zapewniające wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy. – określa działania zapobiegające wyrządzeniu szkód w środowisku. – rozróżnia środki gaśnicze ze względu na zakres ich stosowania. 	MOD.03.M1. J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	1	1-5 miesiąc
	rozróżnia zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia instytucje i służby działające w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska. 	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	0,5	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	pracy i ochrony środowiska (ew)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska. 			
	rozróżnia prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy (ew)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia prawa i obowiązki pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. wymienia prawa i obowiązki pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. 	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	0,5	
	określa zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka występujące w środowisku pracy oraz sposoby zapobiegania im (ew)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia czynniki szkodliwe w środowisku pracy. opisuje źródła i rodzaje zagrożeń występujących w środowisku pracy. opisuje wymagania ograniczające wpływ czynników szkodliwych i uciążliwych na organizm człowieka. opisuje sposoby zapobiegania zagrożeniom życia i zdrowia w miejscu pracy. wyjaśnia pojęcia: wypadek przy pracy, choroba zawodowa. wymienia objawy typowych chorób zawodowych. 	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	0,5	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych (ek)	– opisuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	0,5	
	przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska (ew)	– opisuje bezpieczne i higieniczne warunki pracy na stanowisku pracy	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	2 0,5	
		– identyfikuje znaki informacyjne dotyczące ochrony przeciwpożarowej. – wskazuje zastosowanie gaśnic na podstawie znormalizowanych oznaczeń literowych. – opisuje zasady zachowania podczas wykonywania zadań zawodowych z użyciem urządzeń podłączonych do sieci elektrycznej. – opisuje zasady ochrony przeciwpożarowej	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	0,5	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określona w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
		<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia zasady prowadzenia gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej oraz w zakresie ochrony powietrza. – wyjaśnia zasady recyklingu zużytych materiałów pomocniczych. 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	3	
	organizuje stanowisko pracy zgodnie z wymogami ergonomii oraz przepisami prawa dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje wymagania ergonomiczne dla stanowiska pracy. – określa działania zapobiegające powstawaniu pożaru lub innego zagrożenia na stanowisku pracy. 	MOD.03.M1. J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	0,5	
	udziela pierwszej pomocy w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia sytuację poszkodowanego na podstawie analizy objawów obserwowanych u poszkodowanego. – zabezpiecza siebie, poszkodowanego i miejsce wypadku. – układa poszkodowanego w pozycji bezpiecznej. – powiadamia odpowiednie służby 	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	1,5	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określona w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
		<ul style="list-style-type: none"> – prezentuje udzielanie pierwszej pomocy w urazowych stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego, np. krwotok, zmiążdżenie, amputacja, złamanie, oparzenie. – prezentuje udzielanie pierwszej pomocy w nieurazowych stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego, np. omdlenie, zawał, udar. – wykonuje resuscytację krążeniowo-oddechową na fantomie zgodnie z wytycznymi Polskiej Rady Resuscytacji i Europejskiej Rady Resuscytacji. 			
MOD.03.02 Podstawy odzieżownictwa	charakteryzuje grupy wyrobów odzieżowych (ew)*)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bieliźniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce. – rozróżnia wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, takie jak: wyroby odzieżowe z tkanin, materiałów powlekanych, dzianin i włóknin. 	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	5	1-5 miesięcy *) możliwa realizacja z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określona w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych (ek)*)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia surowce i wyroby włókiennicze. posługuje się metodami identyfikacji włókien. identyfikuje rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości określa właściwości fizyczne i chemiczne włókien. określa właściwości technologiczne włókien określa wpływ właściwości włókien na cechy użytkowe wyrobów włókienniczych. wskazuje zastosowanie włókien rozróżnia tkaniny i rozpoznaje ich własności użytkowe. rozróżnia wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie. wymienia różnice między włókniną, przędziną i tkaniną oraz wskazuje ich zastosowanie. rozróżnia wyroby włókiennicze, takie jak: filce, wyroby laminowane i 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	20	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
		powlekane oraz wskazuje ich zastosowanie.			
	wykonuje badania surowców i wyrobów włókienniczych (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – określa celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych – rozpoznaje urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych. – opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych. – określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych. – wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych. – określa zastosowanie wyrobów włókienniczych oparciu o wyniki badań organoleptycznych. – stosuje metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych. 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	20	
	opracowuje kompozycje kolorystyczne (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia barwy zasadnicze, pochodne i neutralne. 	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	15	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określona w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
		<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje barwy w zależności od kontrastu, jasności i temperatury (ciepłe i zimne) – opisuje układy barw i kompozycji kolorystycznych*) – dobiera kompozycje barw dopełniających i kontrastowych. – dobiera kolorystykę do projektowanych wyrobów odzieżowych, typów sylwetki i urody. – rozpoznaje barwy złamane i zgaszone. – rozpoznaje zestawienia tonalne i chromatyczne – proponuje zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych. – stosuje układy barw kompozycji kolorystycznych. – stosuje techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych. 			

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich. – rozpoznaje znaki i symbole krawieckie – dobiera rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych. – stosuje przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich. – zapisuje wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli krawieckich. 	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	10	
	stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych (ek)*)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego. – stosuje maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojcznicze. – stosuje maszyny i urządzenia w krojowni – stosuje maszyny i urządzenia podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w szwalni. 	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	20	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
		<ul style="list-style-type: none"> – stosuje maszyny i urządzenia stosowane w procesie obróbki parowo-ciepłej – określa mechanizmy w maszynach szwalniczych. – stosuje oprzyrządowanie maszyn szwalniczych. 			
	określa sposoby konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i stosuje znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego. – dobiera sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego. – dobiera sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu. 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	5	
	posługuje się normami i stosuje procedurę oceny zgodności (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cele normalizacji krajowej. – wyjaśnia czym jest norma i wymienia cechy normy. – rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej. 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	5	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
		<ul style="list-style-type: none"> korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności. 			
MOD.03.6 Kompetencje personalne i społeczne	przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	<ul style="list-style-type: none"> przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe. respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy. wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie. wskazuje przykłady zachowań etycznych. 	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.		W trakcie realizacji modułu
	planuje wykonanie zadania (ek)	<ul style="list-style-type: none"> omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy. określa czas realizacji zadań. 	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych		
	ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ew)	<ul style="list-style-type: none"> wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę. 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich		

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany (ek)	– podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze.	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich		
	stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ep)	– rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych.			
	doskonali umiejętności zawodowe (ek)	– określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu. – analizuje własne kompetencje.	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe		
		– planuje drogę doskonalenia się w zawodzie. – wskazuje możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych.	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich		

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	stosuje zasady komunikacji interpersonalnej (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne. – prowadzi dyskusje. 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych		
	stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów (ew)	– opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania.	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych		
	współpracuje w zespole (ek)	– angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu.			

Tabela 9. Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Grupowanie efektów kształcenia w moduły /jednostki modułowe Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
MOD.03.1. Bezpieczeństwo i higiena pracy	rozdziela pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią (ek)	– posługuje się terminologią dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska.	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	0,5	6-11 miesięcy
		– wymienia przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	0,5	
	rozdziela prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy (ew)	– wymienia prawa i obowiązki pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy – wymienia prawa i obowiązki pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	1 0,5	
	określa zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka występujące w środowisku pracy oraz sposoby zapobiegania im (ew)	– wymienia czynniki szkodliwe w środowisku pracy. – opisuje źródła i rodzaje zagrożeń występujących w środowisku pracy.	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	1	
	stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej	– opisuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych.	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	1	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Grupowanie efektów kształcenia w moduły /jednostki modułowe Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	podczas wykonywania zadań zawodowych (ek)				
	udziela pierwszej pomocy w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego (ep)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje podstawowe symptomy wskazujące na stany nagłego zagrożenia zdrowotnego . 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	0,5	
MOD.03.3 Projektowanie wyrobów odzieżowych	wykonuje podstawowe projekty plastyczne wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> analizuje aktualne trendy w modzie. korzysta z projektów plastycznych wyrobów odzieżowych dostępnych w różnych źródłach. odczytuje projekty plastyczne wyrobów odzieżowych. wskazuje znaczenie kolorów w projektowanych wyrobach odzieżowych. rozróżnia typy sylwetki i podstawowe typy urody. dobiera materiały odzieżowe do wyrobów odzieżowych na podstawie projektów. dobiera dodatki krawieckie na podstawie projektów wyrobów odzieżowych. dobiera fason i rodzaj tkaniny w zależności od typu sylwetki. sporządza podstawowy projekt plastyczny wyrobu odzieżowego. 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.	20	6-11 miesiąc *) możliwa realizacja z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Grupowanie efektów kształcenia w moduły /jednostki modułowe Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	określa materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i materiały zdobnicze (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych. – stosuje materiały odzieżowe, takie jak: wzmacniające, usztywniające, wypełniające, termoizolacyjne i podszewkowe w zależności od przeznaczenia. – rozróżnia materiały odzieżowe na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej. – określa właściwości materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie, takie jak: tkanina sukienkowa, płaszczowa i podszewka, na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej. – dobiera dodatki krawieckie ze względu na przeznaczenie, takie jak: nici i guziki na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej. 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.	20	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Grupowanie efektów kształcenia w moduły /jednostki modułowe Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
		<ul style="list-style-type: none"> – stosuje zasady doboru materiałów i dodatków krawieckich z uwzględnieniem ich właściwości użytkowych. – stosuje nowatorskie metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych . 			
	wykonuje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych. – odczytuje informacje zawarte na rysunkach żurnalowych i modelowych w dokumentacji wyrobów odzieżowych. – odczytuje elementy rysunków żurnalowych, takie jak: fałda, marszczenie i długość wyrobu. – odczytuje rysunki modelowe, takie jak: cięcia technologiczne, miejsce stębnowania, wykończenie i zapięcia. – sporządza rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych na podstawie opisu modelu. 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.	15	
	wykonuje pomiary krawieckie (ek)*)	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje znaki i symbole krawieckie podczas wykonania pomiarów krawieckich. – określa zasady wykonania pomiarów krawieckich 	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	10	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Grupowanie efektów kształcenia w moduły /jednostki modułowe Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
		<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich. – posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych. – wskazuje pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych. – wykonuje pomiary krawieckie dla figur nietypowych. 			
	wykonuje konstrukcje spódnicy, bluzki i spodni (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych. – oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu. – oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego na figury z wadami postawy. – wykonuje siatkę konstrukcyjną wyrobów odzieżowych, takich jak: spódnice, spodnie i bluzki. – wykonuje formy wyrobu odzieżowego. – wykonuje konstrukcję form odzieżowych dla figur z wadami postawy. 	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	50	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Grupowanie efektów kształcenia w moduły /jednostki modułowe Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	wykonuje modelowanie form wyrobu odzieżowego (ep)	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje sposoby modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego. wykonuje modelowanie wtórne lub przestrzenne spódnicy rozkloszowanej, poszerzonej i z fałdami, żakietu, rękawów krótkich i długich, kołnierzy, spodni typu „dżinsy” i sukni typu „princessa”, kimono i raglan. wykonuje modelowanie form na figury z wadami postawy, takie jak: bluzki z cięciem pionowym lub poziomym, spódnice rozkloszowane i spodnie typu „dżinsy”. 	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	40	
	wykonuje szablony wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje różnicę między formą a szablonem odzieżowym. rozpoznaje szablony wyrobów odzieżowych. określa zastosowanie szablonu wyrobu odzieżowego. opisuje szablony wyrobów odzieżowych. 	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	10	
	wykonuje rysunki techniczne wyrobów odzieżowych (ep)*	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje symbole odzieżowe stosowane w rysunku technicznym odzieżowym. 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	20	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Grupowanie efektów kształcenia w moduły /jednostki modułowe Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
		<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje informacje z rysunków instruktażowych wykonania węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego. – stosuje zasady wykonania rysunku technicznego wyrobów odzieżowych. – stosuje programy komputerowe do sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych. 			
	wykonuje układy szablonów wyrobów odzieżowych (ek)*)	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia rodzaje układów szablonów. – dobiera układy szablonów w zależności od rodzaju materiału. – sporządza układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych. 	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	10	
	charakteryzuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych. – dobiera metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych. – stosuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych. 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.	5	
MOD.03.6 Kompetencje personalne i społeczne	przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy 	Moduł MOD.03.M2.J1 Projektowanie wyrobów odzieżowych		W trakcie realizacji modułu

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Grupowanie efektów kształcenia w moduły /jednostki modułowe Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
		<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie – wskazuje przykłady zachowań etycznych 			
	planuje wykonanie zadania (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa czas realizacji zadań. 	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych		
	ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia podejmowane działania 	Moduł MOD.03.M2.J1 Projektowanie wyrobów odzieżowych		
	wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje przykłady wprowadzenia zmiany i ocenia skutki jej wprowadzenia. 	Moduł MOD.03.M2.J1 Projektowanie wyrobów odzieżowych		
	stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych. – wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji. 	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych		
		<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej 	Moduł MOD.03.M2.J1 Projektowanie wyrobów odzieżowych		
	doskonali umiejętności zawodowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu. – analizuje własne kompetencje. 	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych MOD.03.M2.J3		

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Grupowanie efektów kształcenia w moduły /jednostki modułowe Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
			Wykonywanie szablonów odzieżowych MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.		
	stosuje zasady komunikacji werbalnej (ew)	– identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne. – stosuje aktywne metody słuchania. – prowadzi dyskusje.	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych		
	stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów (ew)	– opisuje techniki rozwiązywania problemów	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych		
	współpracuje w zespole (ek)	– pracuje w zespole ponosząc odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania .			

Tabela 10. Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w /moduły Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
MOD.03.1. Bezpieczeństwo i higiena pracy	rozdziela pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią (ek)	<ul style="list-style-type: none"> określa warunki organizacji pracy zapewniające wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy. opisuje wymagania dotyczące ergonomii pracy. 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	1 1	12-15 miesiąc
	rozdziela zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska (ek)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia instytucje i służby działające w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska. 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	1	
	rozdziela prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy (ew)	<ul style="list-style-type: none"> omawia konsekwencje nieprzestrzegania obowiązków pracownika i pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	1	
	określa zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka występujące w środowisku pracy oraz sposoby zapobiegania im (ew)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia czynniki szkodliwe w środowisku pracy. opisuje źródła i rodzaje zagrożeń występujących w środowisku pracy. 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	1	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w /moduły Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych. – dobiera środki ochrony indywidualnej i zbiorowej do wykonywanych prac. 	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie	1 1	
	przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje zasady zachowania podczas wykonywania zadań zawodowych z użyciem urządzeń podłączonych do sieci elektrycznej. 	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	1	
	organizuje stanowisko pracy zgodnie z wymogami ergonomii oraz przepisami prawa dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje zasady organizacji stanowisk pracy związanych z użytkowaniem urządzeń. – korzysta z instrukcji obsługi urządzeń technicznych podczas wykonywania zadań zawodowych. 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie	1 1	
	udziela pierwszej pomocy w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje podstawowe symptomy wskazujące na stany nagłego zagrożenia zdrowotnego. 	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	1	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w /moduły Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
		<ul style="list-style-type: none"> – zabezpiecza siebie, poszkodowanego i miejsce wypadku. – układa poszkodowanego w pozycji bezpiecznej. – powiadamia odpowiednie służby. 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	1	
MOD.03.4 Wykonywanie wyrobów odzieżowych	posługuje się dokumentacją wyrobów odzieżowych(ek*)	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje rysunek modelowy. – posługuje się rysunkiem technicznym wyrobu odzieżowego. – odczytuje rysunki instruktażowe węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego. – określa typy i metody produkcji na podstawie dokumentacji wyrobu odzieżowego. – opisuje systemy organizacji produkcji. 	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	40	12-15 miesiąc *) możliwa realizacja z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość
		<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje operacje technologiczne zgodnie z dokumentacją wyrobu odzieżowego. 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	10	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w /moduły Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	ocenia zapotrzebowanie na materiały odzieżowe i dodatki krawieckie (ew)*)	– oblicza zużycie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich podczas wykonywania wyrobów odzieżowych.	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	20	
		– określa zapotrzebowanie na dodatki krawieckie.	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie	20	
		– oblicza zapotrzebowanie na materiały odzieżowe do wykonania określonej liczby wyrobów odzieżowych.	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	10	
	dokonyuje rozkroju materiałów odzieżowych (ew)	– oblicza ilość materiałów odzieżowych i liczbę dodatków krawieckich potrzebnych do wykonania przeróbek i napraw wyrobów odzieżowych.	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie	10	
		– określa sposoby dokonywania rozkroju materiałów odzieżowych.	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	30	
		– dobiera sposoby dokonywania rozkroju materiałów odzieżowych.			
		– dobiera urządzenia, narzędzia i przyrządy do rozkroju materiałów odzieżowych.			
		– przygotowuje układy szablonów elementów wyrobów odzieżowych na materiale.			

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w /moduły Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
		<ul style="list-style-type: none"> rozkroi materiał odzieżowy korzystając z szablonu. sortuje odpady powstałe podczas rozkroju materiału w zależności od wielkości odpadu i składu surowcowego. 			
	obsługuje maszyny i urządzenia szwalnicze (ek)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia maszyny szwalnicze stosowane do wykonania określonych operacji technologicznych. dobiera maszyny i urządzenia do wykonywania wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	20	
		<ul style="list-style-type: none"> ustawia parametry szycia zgodnie z dokumentacją techniczną wyrobu odzieżowego 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	10	
		<ul style="list-style-type: none"> dobiera oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych rozpoznaje przyczyny zakłócenia pracy maszyn i urządzeń szwalniczych stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych. 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie	5 5	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w /moduły Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
		<ul style="list-style-type: none"> wskazuje sposoby usunięcia przyczyn nieprawidłowej pracy mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych. posługuje się instrukcjami podczas obsługi maszyn i urządzeń szwalniczych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych. 			
	stosuje ściegi ręczne i maszynowe podczas wykonywania wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> rozdziela ściegi ręczne i maszynowe wykonywania wyrobów odzieżowych. dobiera ściegi ręczne do określonych operacji technologicznych. określa zastosowanie ściegów ręcznych i maszynowych. określa zastosowanie ściegów podczas wykonywania wyrobów odzieżowych. dobiera rodzaje ściegów maszynowych do określonych operacji technologicznych w zależności od rodzaju i grubości stosowanych nici. 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie	2 10	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w /moduły Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
		– dobiera ściegi maszynowe do określonych operacji technologicznych .			
	łączy elementy wyrobów odzieżowych (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych. – dobiera narzędzia i przybory krawieckie do łączenia elementów wyrobów odzieżowych. – dobiera techniki łączenia elementów wyrobów włókienniczych w zależności od rodzaju materiału, takie jak: połączenia nitkowe i bez nitkowe . 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	20	
		– łączy elementy wyrobów odzieżowych z zastosowaniem określonych ściegów i szwów.	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie	5 5	
		– łączy elementy wyrobu odzieżowego na podstawie rysunków instruktażowych.	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	5	
	charakteryzuje procesy obróbki parowo-ciepłej	– klasyfikuje maszyny i urządzenia do termicznej obróbki odzieży.	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	20	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w /moduły Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	materiałów i wyrobów odzieżowych (ek)	– dobiera procesy obróbki parowo-cieplnej do materiałów i wyrobów odzieżowych.			
		– wykonuje czynności związane z procesem obróbki parowo-cieplnej materiałów i wyrobów odzieżowych.	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie	5 5 5	
		– dobiera parametry w procesie klejenia elementów wyrobu odzieżowego. – dobiera parametry prasowania w zależności od składu surowcowego i rodzaju wykończenia materiału i wyrobu odzieżowego.	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	10	
		– stosuje proces obróbki parowo-cieplnej materiałów i wyrobów odzieżowych.	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	5 5 10	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w /moduły Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
			MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie		
	charakteryzuje etapy wykonywania przeróbek i napraw odzieży miarowej (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje określenia, znaki i symbole krawieckie. – rozpoznaje uszkodzenia wyrobów odzieżowych. – dobiera sposób usunięcia uszkodzenia wyrobu odzieżowego. – określa rodzaj i zakres prac związanych z przeróbką lub naprawą wyrobu odzieżowego. – wykonuje prace związane z przeróbką lub naprawą wyrobu odzieżowego. – oblicza koszty wykonania przeróbek lub napraw wyrobu odzieżowego. – określa rodzaj i zakres prac związanych z wykonaniem przeróbek lub napraw odzieży miarowej. – wykonuje usługi krawieckie, takie jak: przeróbki i naprawy odzieży miarowej 	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie	50	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w /moduły Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	ocenia jakość wykonanych wyrobów odzieżowych i usług krawieckich (ew)	– oblicza koszty wykonania przeróbki i naprawy odzieży miarowej.			
		– określa rodzaje i sposoby kontroli wyrobów odzieżowych.	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	5	
		– identyfikuje rodzaje błędów w zależności od przyczyny powstania.	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie	5 5	
		– ocenia jakość materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych i usług krawieckich.	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie	5 5	
		– dokonuje oceny poprawności wykonania pracy na każdym etapie procesu produkcji odzieży.	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	5	
		– określa jakość wykonanych usług krawieckich i wyrobów odzieżowych.	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie	5 5	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w /moduły Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
MOD.03.6 Kompetencje personalne i społeczne	przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy. – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe. – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy. – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie. 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie		W trakcie realizacji modułu
	planuje wykonanie zadania (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy. – określa czas realizacji zadań – realizuje działania w wyznaczonym czasie. – monitoruje realizację zaplanowanych działań. – dokonuje modyfikacji zaplanowanych działań. 	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie		
	ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań. 	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży		

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w /moduły Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
		<ul style="list-style-type: none"> – wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę. – ocenia podejmowane działania. – przewiduje konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych – na stanowisku pracy, w tym posługiwania się niebezpiecznymi substancjami, oraz niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń na stanowisku pracy. 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie		
	wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany (ek)	– podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze.	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży		
	stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych – wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji. – wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej. – przedstawia różne formy zachowań asertywnych jako 	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie		

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w /moduły Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
		sposoby radzenia sobie ze stresem – rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych.			
	doskonali umiejętności zawodowe (ek)	– określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu. – analizuje własne kompetencje. – wyznacza cele własnego rozwoju zawodowego.	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie		
	stosuje zasady komunikacji interpersonalnej (ew)	– identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne. – stosuje aktywne metody słuchania. – prowadzi dyskusje.	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie		
	stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów (ew)	– opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania.	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży		

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w /moduły Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	współpracuje w zespole (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – pracuje w zespole, ponosząc odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania. – przestrzega podziału ról, zadań i odpowiedzialności w zespole. – angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu. 			

Tabela 11. Moduł MOD.03.M4 Język obcy zawodowy

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły /jednostki modułowe Moduł MOD.03.M4 Język obcy zawodowy Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
MOD.03.5 Język obcy zawodowy*)	posługuje się podstawowym zasobem środków językowych w języku obcym nowożytnym (ze szczególnym uwzględnieniem środków leksykalnych) umożliwiającym realizację czynności zawodowych w zakresie tematów związanych: a) ze stanowiskiem pracy i jego wyposażeniem b) z głównymi technologiami stosowanymi w danym zawodzie c) z dokumentacją związaną z danym zawodem d) z usługami świadczonymi w danym zawodzie (ek)	rozpoznaje oraz stosuje środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie: a) czynności wykonywanych na stanowisku pracy, w tym związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i higieny pracy b) narzędzi, maszyn, urządzeń i materiałów koniecznych do realizacji czynności zawodowych c) procesów i procedur związanych z realizacją zadań zawodowych d) formularzy, specyfikacji oraz innych dokumentów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych e) świadczonych usług, w tym obsługi klienta	MOD.03.M4.J1 Podstawowy zasób środków językowych	5	12-15 miesiąc
	rozumie proste wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka obcego nowożytnego, a także proste wypowiedzi pisemne w języku obcym nowożytnym w	– określa główną myśl wypowiedzi lub tekstu lub fragmentu wypowiedzi lub tekstu – znajduje w wypowiedzi lub tekście określone informacje	MOD.03.M4.J1 Podstawowy zasób środków językowych	5	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły /jednostki modułowe Moduł MOD.03.M4 Język obcy zawodowy Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych: e) rozumie proste wypowiedzi ustne dotyczące czynności zawodowych (np. rozmowy, wiadomości, komunikaty, instrukcje lub filmy instruktażowe, prezentacje), artykułowane wyrażenie, w standardowej odmianie języka f) rozumie proste wypowiedzi pisemne dotyczące czynności zawodowych (np. napisy, broszury, instrukcje obsługi, przewodniki, dokumentację zawodową) (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje związki między poszczególnymi częściami tekstu – układa informacje w określonym porządku 			
	samodzielnie tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne i pisemne w języku obcym nowożytnym w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych: g) tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje przedmioty, działania i zjawiska związane z czynnościami zawodowymi – przedstawia sposób postępowania w różnych sytuacjach zawodowych (np. udziela odpowiedzi klientowi, wyjaśnia zasady) 	MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy	5	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły /jednostki modułowe Moduł MOD.03.M4 Język obcy zawodowy Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	wypowiedzi ustne dotyczące czynności zawodowych (np. polecenie, komunikat, instrukcję) h) tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi pisemne dotyczące czynności zawodowych (np. komunikat, e-mail, instrukcję, wiadomość, CV, list motywacyjny, dokument związany z wykonywanym zawodem – według wzoru) (ek)	<ul style="list-style-type: none"> wyraża i uzasadnia swoje stanowisko stosuje zasady konstruowania tekstów o różnym charakterze stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi adekwatnie do sytuacji 			
	uczestniczy w rozmowie w typowych sytuacjach związanych z realizacją zadań zawodowych – reaguje w języku obcym nowożytnym w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej, ustnie lub w formie prostego tekstu:	<ul style="list-style-type: none"> rozpoczyna, prowadzi i kończy rozmowę uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia wyraża swoje opinie i uzasadnia je, pyta o opinie, zgadza się lub nie zgadza z opiniami innych osób prowdzi proste negocjacje związane z czynnościami zawodowymi 	MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy	6	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły /jednostki modułowe Moduł MOD.03.M4 Język obcy zawodowy Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	i) reaguje ustnie (np. podczas rozmowy z innym pracownikiem, klientem, kontrahentem, w tym rozmowy telefonicznej) w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych j) reaguje w formie prostego tekstu pisanego (np. wiadomość, formularz, e-mail, dokument związany z wykonywanym zawodem) w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – pyta o upodobania i intencje innych osób – proponuje, zachęca klienta – stosuje zwroty i formy grzecznościowe – dostosowuje styl wypowiedzi do sytuacji 			
	zmienia formę przekazu ustnego lub pisemnego w języku obcym nowożytnym w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje zawarte w materiałach wizualnych (np. w wykresach, symbolach, piktogramach, schematach) oraz audiowizualnych (np. w filmach instruktażowych) 	MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy	5	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły /jednostki modułowe Moduł MOD.03.M4 Język obcy zawodowy Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
		<ul style="list-style-type: none"> – przekazuje w języku polskim informacje sformułowane w języku obcym nowożytnym – przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje sformułowane w języku polskim lub tym języku obcym nowożytnym – przedstawia publicznie w języku obcym nowożytnym wcześniej opracowany materiał (np. prezentację) 			
	<p>wykorzystuje strategie służące doskonaleniu własnych umiejętności językowych oraz podnoszące świadomość językową:</p> <p>k) wykorzystuje techniki samodzielnej pracy nad językiem obcym nowożytnym</p> <p>l) współdziała w grupie</p> <p>m) korzysta ze źródeł informacji w języku obcym nowożytnym</p>	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownikiem dwujęzycznym i jednojęzycznym – pracuje z tekstem w języku obcym nowożytnym, również za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnych – identyfikuje słowa kluczowe, internacjonalizmy – wykorzystuje kontekst (tam, gdzie to możliwe), aby w przybliżeniu określić znaczenie słowa – upraszcza (jeżeli to konieczne) wypowiedź, zastępuje nieznanne 	MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy	4	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły /jednostki modułowe Moduł MOD.03.M4 Język obcy zawodowy Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Okres realizacji w cyklu nauczania
	n) stosuje strategie komunikacyjne (ew)	słowa innymi, wykorzystuje opis, środki niewerbalne			

*) Poziom kształcenia języka angielskiego określono na poziomie A1. Organizator KKZ może podwyższyć poziom kształcenia zawodowego w zależności od zdiagnozowanych kompetencji słuchaczy.

2.2. Określenie liczby godzin na kształcenie zawodowe

Określenie liczby godzin poszczególnych modułów

Tabela 12. Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych/zajęć edukacyjnych
MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	50 3 bhp	przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia zasady prowadzenia gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej oraz w zakresie ochrony powietrza – wyjaśnia zasady recyklingu zużytych materiałów pomocniczych
		charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia surowce i wyroby włókiennicze – posługuje się metodami identyfikacji włókien – identyfikuje rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości – określa właściwości fizyczne i chemiczne włókien – określa właściwości technologiczne włókien – określa wpływ właściwości włókien na cechy użytkowe wyrobów włókienniczych – wskazuje zastosowanie włókien – rozróżnia tkaniny i rozpoznaje ich własności użytkowe – rozróżnia wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie – wymienia różnice między włókniną, przędziną i tkaniną oraz wskazuje ich zastosowanie – rozróżnia wyroby włókiennicze, takie jak: filce, wyroby laminowane i powlekane oraz wskazuje ich zastosowanie
		wykonuje badania surowców i wyrobów włókienniczych	<ul style="list-style-type: none"> – określa celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych/zajęć edukacyjnych
			<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych – opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych – określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych – wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych – określa zastosowanie wyrobów włókienniczych w oparciu o wyniki badań organoleptycznych – stosuje metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych
		określa sposoby konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i stosuje znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego – dobiera sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego – dobiera sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu
		posługuje się normami i stosuje procedurę oceny zgodności (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cele normalizacji krajowej – wyjaśnia czym jest norma i wymienia cechy normy – rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej – korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności
		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę
		wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych
		doskonali umiejętności zawodowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych/zajęć edukacyjnych
MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	30 2 bhp		<ul style="list-style-type: none"> – planuje drogę doskonalenia się w zawodzie – wskazuje możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – prowadzi dyskusje
		przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska(ew)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje bezpieczne i higieniczne warunki pracy na stanowisku pracy
		charakteryzuje grupy wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bielizniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce – rozróżnia wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, takie jak: wyroby odzieżowe z tkanin, materiałów powlekanych, dzianin i włókniń
		opracowuje kompozycje kolorystyczne (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia barwy zasadnicze, pochodne i neutralne – klasyfikuje barwy w zależności od kontrastu, jasności i temperatury (ciepłe i zimne) – opisuje układy barw i kompozycji kolorystycznych – dobiera kompozycje barw dopełniających i kontrastowych – dobiera kolorystykę do projektowanych wyrobów odzieżowych, typów sylwetki i urody – rozpoznaje barwy złamane i zgaszone – rozpoznaje zestawienia tonalne i chromatyczne – proponuje zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych – stosuje układy barw kompozycji kolorystycznych

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych/zajęć edukacyjnych
			<ul style="list-style-type: none"> – stosuje techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych
		charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – rozpoznaje znaki i symbole krawieckie – dobiera rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych – stosuje przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – zapisuje wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli krawieckich
		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie – wskazuje przykłady zachowań etycznych
		planuje wykonanie zadania (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy – określa czas realizacji zadań
		doskonali umiejętności zawodowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – prowadzi dyskusje
		stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania
		współpracuje w zespole (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu
MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	20 6 bhp	rozdziela pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się terminologią dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska – wymienia przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych/zajęć edukacyjnych
		przeciwpowozarowq, ochronq srodowiska i ergonomiq (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – okreqla warunki organizacji pracy zapewniajqce wymagany poziom ochrony zdrowia i zycia przed zagrozeniami wystepujqcyymi w srodowisku pracy – okreqla dzialania zapobiegajqce wyrzqdzaniu szkqd w srodowisku – rozroznia srodki gaqnice ze wzgledu na zakres ich stosowania
		rozroznia zadania i uprawnienia instytucji oraz sluqb dzialajqcych w zakresie ochrony pracy i ochrony srodowiska (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia instytucje i sluqb dzialajqce w zakresie ochrony pracy i ochrony srodowiska – wymienia zadania i uprawnienia instytucji oraz sluqb dzialajqcych w zakresie ochrony pracy i ochrony srodowiska
		rozroznia prawa i obowiqzki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeqtwa i higieny pracy (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia prawa i obowiqzki pracodawcy w zakresie bezpieczeqtwa i higieny pracy – wymienia prawa i obowiqzki pracownika w zakresie bezpieczeqtwa i higieny pracy
		okreqla zagrozenia dla zdrowia i zycia czlowieka wystepujqce w srodowisku pracy oraz sposoby zapobiegania im (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia czynniki szkodliwe w srodowisku pracy – opisuje zrodlq i rodzaje zagrozen wystepujqcych w srodowisku pracy – opisuje wymagania ograniczajqce wplyw czynnikqd szkodliwych i uciqzliwych na organizm czlowieka – opisuje sposoby zapobiegania zagrozeniom zycia i zdrowia w miejscu pracy – wyqlaania pojqcia: wypadek przy pracy, choroba zawodowa – wymienia objawy typowych chorqb zawodowych
		stosuje srodki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadaq zawodowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje srodki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadaq zawodowych
		przestrzega zasad bezpieqtwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje bezpieczne i higieniczne warunki pracy na stanowisku pracy – identyfikuje znaki informacyjne dotyczqce ochrony przeciwpowozarowej

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych/zajęć edukacyjnych
		prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska (ew)	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje zastosowanie gaśnic na podstawie znormalizowanych oznaczeń literowych opisuje zasady zachowania podczas wykonywania zadań zawodowych z użyciem urządzeń podłączonych do sieci elektrycznej opisuje zasady ochrony przeciwpożarowej
		organizuje stanowisko pracy zgodnie z wymogami ergonomii oraz przepisami prawa dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska (ek)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje wymagania ergonomiczne dla stanowiska pracy określa działania zapobiegające powstawaniu pożaru lub innego zagrożenia na stanowisku pracy
		udziela pierwszej pomocy w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego (ep)	<ul style="list-style-type: none"> ocenia sytuację poszkodowanego na podstawie analizy objawów obserwowanych u poszkodowanego zabezpiecza siebie, poszkodowanego i miejsce wypadku układa poszkodowanego w pozycji bezpiecznej powiadamia odpowiednie służby prezentuje udzielanie pierwszej pomocy w urazowych stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego, np. krwotok, zmiążdżenie, amputacja, złamanie, oparzenie prezentuje udzielanie pierwszej pomocy w nieurazowych stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego, np. omdlenie, zawał, udar wykonuje resuscytację krążeniowo-oddechową na fantomie zgodnie z wytycznymi Polskiej Rady Resuscytacji i Europejskiej Rady Resuscytacji
		stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego stosuje maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojce określa mechanizmy w maszynach szwalniczych

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych/zajęć edukacyjnych
			– stosuje oprzyrządowanie maszyn szwalniczych
		doskonali umiejętności zawodowe (ek)	– określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje

Tabela 13. Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia modułowych/zajęć edukacyjnych	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek
MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	80 2 bhp	rozdziela pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią (ek)	– posługuje się terminologią dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska
		określa zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka występujące w środowisku pracy oraz sposoby zapobiegania im (ew)	– wymienia czynniki szkodliwe w środowisku pracy – opisuje źródła i rodzaje zagrożeń występujących w środowisku pracy
		udziela pierwszej pomocy w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego (ep)	– opisuje podstawowe symptomy wskazujące na stany nagłego zagrożenia zdrowotnego
		wykonuje podstawowe projekty plastyczne wyrobów odzieżowych (ek)	– analizuje aktualne trendy w modzie – korzysta z projektów plastycznych wyrobów odzieżowych dostępnych w różnych źródłach – odczytuje projekty plastyczne wyrobów odzieżowych – wskazuje znaczenie kolorów w projektowanych wyrobach odzieżowych – rozróżnia typy sylwetki i podstawowe typy urody – dobiera materiały odzieżowe do wyrobów odzieżowych na podstawie projektów – dobiera dodatki krawieckie na podstawie projektów wyrobów odzieżowych – dobiera fason i rodzaj tkaniny w zależności od typu sylwetki – sporządza podstawowy projekt plastyczny wyrobu odzieżowego
		określa materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i materiały zdobnicze (ek)	– dobiera metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia modułowych/zajęć edukacyjnych	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek
			<ul style="list-style-type: none"> – stosuje materiały odzieżowe, takie jak: wzmacniające, usztywniające, wypełniające, termoizolacyjne i podszewkowe w zależności od przeznaczenia – rozróżnia materiały odzieżowe na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej – określa właściwości materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie, takie jak: tkanina sukienkowa, płaszczowa i podszewka, na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej – dobiera dodatki krawieckie ze względu na przeznaczenie, takie jak: nici i guziki na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej – stosuje zasady doboru materiałów i dodatków krawieckich z uwzględnieniem ich właściwości użytkowych – stosuje nowatorskie metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych
		wykonuje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych – odczytuje informacje zawarte na rysunkach żurnalowych i modelowych w dokumentacji wyrobów odzieżowych – odczytuje elementy rysunków żurnalowych, takie jak: fałda, marszczenie i długość wyrobu – odczytuje rysunki modelowe, takie jak: cięcia technologiczne, miejsce stębnowania, wykończenie i zapięcia – sporządza rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych na podstawie opisu modelu

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia modułowych/zajęć edukacyjnych	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek
		wykonuje rysunki techniczne wyrobów odzieżowych (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje symbole odzieżowe stosowane w rysunku technicznym odzieżowym – odczytuje informacje z rysunków instruktażowych wykonania węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego – stosuje zasady wykonania rysunku technicznego wyrobów odzieżowych – stosuje programy komputerowe do sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych
		charakteryzuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych – dobiera metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych – stosuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych
		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie – wskazuje przykłady zachowań etycznych
		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia podejmowane działania
		wyказује się kreatywnością i otwartością na zmiany	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje przykłady wprowadzenia zmiany i ocenia skutki jej wprowadzenia
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej
		doskonali umiejętności zawodowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia modułowych/zajęć edukacyjnych	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek
MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	100 2 bhp	rozdziela prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy (ew)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia prawa i obowiązki pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy wymienia prawa i obowiązki pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy
		stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych
		wykonuje pomiary krawieckie (ek)	<ul style="list-style-type: none"> stosuje znaki i symbole krawieckie podczas wykonania pomiarów krawieckich określa zasady wykonania pomiarów krawieckich posługuje się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych wskazuje pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych wykonuje pomiary krawieckie dla figur nietypowych
		wykonuje konstrukcje spódnicy, bluzki i spodni (ew)	<ul style="list-style-type: none"> posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego na figury z wadami postawy wykonuje siatkę konstrukcyjną wyrobów odzieżowych, takich jak: spódnice, spodnie i bluzki wykonuje formy wyrobu odzieżowego wykonuje konstrukcję form odzieżowych dla figur z wadami postawy
		wykonuje modelowanie form wyrobu odzieżowego (ep)	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje sposoby modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia modułowych/zajęć edukacyjnych	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek
			<ul style="list-style-type: none"> wykonuje modelowanie wtórne lub przestrzenne spódnicy rozkloszowanej, poszerzonej i z fałdami, żakietu, rękawów krótkich i długich, kołnierzy, spodni typu „dżinsy” i sukni typu „princessa”, kimono i raglan wykonuje modelowanie form na figury z wadami postawy, takie jak: bluzki z cięciem pionowym lub poziomym, spódnice rozkloszowane i spodnie typu „dżinsy”
		doskonali umiejętności zawodowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu analizuje własne kompetencje
MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	20 1 bhp	rozdziela pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią (ek)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska
		rozdziela prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy (ew)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia prawa i obowiązki pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy
		wykonuje szablony wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje różnicę między formą a szablonem odzieżowym rozpoznaje szablony wyrobów odzieżowych określa zastosowanie szablonu wyrobu odzieżowego opisuje szablony wyrobów odzieżowych
		wykonuje układy szablonów wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> rozdziela rodzaje układów szablonów dobiera układy szablonów w zależności od rodzaju materiału sporządza układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ew)	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji
		doskonali umiejętności zawodowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia modułowych/zajęć edukacyjnych	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek
			– analizuje własne kompetencje
		stosuje zasady komunikacji werbalnej (ew)	– identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – stosuje aktywne metody słuchania – prowadzi dyskusje

Tabela 14 Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	100 4bhp	rozdziela pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomii (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa warunki organizacji pracy zapewniające wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy – opisuje wymagania dotyczące ergonomii pracy
		stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych – dobiera środki ochrony indywidualnej i zbiorowej do rodzaju wykonywanych prac
		przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje zasady zachowania podczas wykonywania zadań zawodowych z użyciem urządzeń podłączonych do sieci elektrycznej
		udziela pierwszej pomocy w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje podstawowe symptomy wskazujące na stany nagłego zagrożenia zdrowotnego
		posługuje się dokumentacją wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje rysunek modelowy – posługuje się rysunkiem technicznym wyrobu odzieżowego – odczytuje rysunki instruktażowe węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego – określa typy i metody produkcji na podstawie dokumentacji wyrobu odzieżowego – opisuje systemy organizacji produkcji
		obsługuje maszyny i urządzenia szwalnicze (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia maszyny szwalnicze stosowane do wykonania określonych operacji technologicznych – dobiera maszyny i urządzenia do wykonywania wyrobów odzieżowych

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
		stosuje ściegi ręczne i maszynowe podczas wykonywania wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera rodzaje ściegów maszynowych do określonych operacji technologicznych w zależności od rodzaju i grubości stosowanych nici – dobiera ściegi maszynowe do określonych operacji technologicznych
		łączy elementy wyrobów odzieżowych (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych – dobiera narzędzia i przybory krawieckie do łączenia elementów wyrobów odzieżowych
		charakteryzuje procesy obróbki parowo cieplnej materiałów i wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje maszyny i urządzenia do termicznej obróbki odzieży – dobiera procesy obróbki parowo-cieplnej do materiałów i wyrobów odzieżowych – wykonuje czynności związane z procesem obróbki parowo-cieplnej materiałów i wyrobów odzieżowych – dobiera parametry w procesie klejenia elementów wyrobu odzieżowego – dobiera parametry prasowania w zależności od składu surowcowego i rodzaju wykończenia materiału i wyrobu odzieżowego – stosuje proces obróbki parowo-cieplnej materiałów i wyrobów odzieżowych
		planuje wykonanie zadania (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy – określa czas realizacji zadań – realizuje działania w wyznaczonym czasie – monitoruje realizację zaplanowanych działań – dokonuje modyfikacji zaplanowanych działań
		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań – wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę – ocenia podejmowane działania – przewiduje konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych na stanowisku pracy, w tym posługiwania się

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
			niebezpiecznymi substancjami, oraz niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń na stanowisku pracy
		wyказuje się kreatywnością i otwartością na zmiany (ek)	– podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ep)	– rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych – wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji – wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej – przedstawia różne formy zachowań asertywnych jako sposoby radzenia sobie ze stresem – rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych
		doskonali umiejętności zawodowe (ek)	– określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje – wyznacza cele własnego rozwoju zawodowego
MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	170 7 bhp	rozdźnia pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią(ek)	– określa warunki organizacji pracy zapewniające wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy – opisuje wymagania dotyczące ergonomii pracy
		rozdźnia zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska (ek)	– wymienia instytucje i służby działające w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska
		rozdźnia prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy (ew)	– omawia konsekwencje nieprzestrzegania obowiązków pracownika i pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
		określa zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka występujące w środowisku pracy oraz sposoby zapobiegania im(ew)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia czynniki szkodliwe w środowisku pracy opisuje źródła i rodzaje zagrożeń występujących w środowisku pracy
		stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych dobiera środki ochrony indywidualnej i zbiorowej do rodzaju wykonywanych prac
		organizuje stanowisko pracy zgodnie z wymogami ergonomii oraz przepisami prawa (ek)	<ul style="list-style-type: none"> stosuje zasady organizacji stanowisk pracy związanych z użytkowaniem urządzeń korzysta z instrukcji obsługi urządzeń technicznych podczas wykonywania zadań zawodowych
		udziela pierwszej pomocy w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego (ep)	<ul style="list-style-type: none"> zabezpiecza siebie, poszkodowanego i miejsce wypadku układa poszkodowanego w pozycji bezpiecznej powiadamia odpowiednie służby
		posługuje się dokumentacją wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> wykonuje operacje technologiczne zgodnie z dokumentacją wyrobu odzieżowego
		ocenia zapotrzebowanie na materiały odzieżowe i dodatki krawieckie do wykonania wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> oblicza zużycie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich podczas wykonywania wyrobów odzieżowych określa zapotrzebowanie na dodatki krawieckie oblicza zapotrzebowanie na materiały odzieżowe do wykonania określonej liczby wyrobów odzieżowych
		dokonyuje rozkroju materiałów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> określa sposoby dokonywania rozkroju materiałów odzieżowych dobiera urządzenia, narzędzia i przyrządy do rozkroju materiałów odzieżowych przygotowuje układy szablonów elementów wyrobów odzieżowych na materiale rozkroi materiał odzieżowy korzystając z szablonu sortuje odpady powstałe podczas rozkroju materiału w zależności od wielkości odpadu i składu surowcowego

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
			<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się instrukcjami podczas obsługi maszyn i urządzeń szwalniczych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych
		obsługuje maszyny i urządzenia szwalnicze (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – ustawia parametry szycia zgodnie z dokumentacją techniczną wyrobu odzieżowego – dobiera oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych – rozpoznaje przyczyny zakłócenia pracy maszyn i urządzeń szwalniczych stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych. – wskazuje sposoby usunięcia przyczyn nieprawidłowej pracy mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych. – posługuje się instrukcjami podczas obsługi maszyn i urządzeń szwalniczych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych
		stosuje ściegi ręczne i maszynowe podczas wykonywania wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia ściegi ręczne i maszynowe – dobiera ściegi ręczne do określonych operacji technologicznych – określa zastosowanie ściegów ręcznych i maszynowych – określa zastosowanie ściegów podczas wykonywania wyrobów odzieżowych – dobiera rodzaje ściegów maszynowych do określonych operacji technologicznych w zależności od rodzaju i grubości stosowanych nici – dobiera ściegi maszynowe do określonych operacji technologicznych
		łączy elementy wyrobów odzieżowych (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych – dobiera narzędzia i przybory krawieckie do łączenia elementów wyrobów odzieżowych – dobiera techniki łączenia elementów wyrobów włókienniczych w zależności od rodzaju materiału, takie jak: połączenia nitkowe i beznitkowe

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
			<ul style="list-style-type: none"> – łączy elementy wyrobów odzieżowych z zastosowaniem określonych ściągów i szwów – łączy elementy wyrobu odzieżowego na podstawie rysunków instruktażowych
		charakteryzuje procesy obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje czynności związane z procesem obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych – stosuje proces obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych
		ocenia jakość wykonanych wyrobów odzieżowych i usług krawieckich (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – określa rodzaje i sposoby kontroli wyrobów odzieżowych – identyfikuje rodzaje błędów w zależności od przyczyny powstania – ocenia jakość materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych i usług krawieckich – dokonuje oceny poprawności wykonania pracy na każdym etapie procesu produkcji odzieży – określa jakość wykonanych usług krawieckich i wyrobów odzieżowych
		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie
		planuje wykonanie zadania (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy – określa czas realizacji zadań – realizuje działania w wyznaczonym czasie – monitoruje realizację zaplanowanych działań – dokonuje modyfikacji zaplanowanych działań
		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
			<ul style="list-style-type: none"> wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę ocenia podejmowane działania przewiduje konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych na stanowisku pracy, w tym posługiwania się niebezpiecznymi substancjami, oraz niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń na stanowisku pracy
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ep)	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej przedstawia różne formy zachowań asertywnych jako sposoby radzenia sobie ze stresem rozdziela techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych
		doskonali umiejętności zawodowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu analizuje własne kompetencje wyznacza cele własnego rozwoju zawodowego
		stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów (ew)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania
		współpracuje w zespole (ew)	<ul style="list-style-type: none"> pracuje w zespole, ponosząc odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania przestrzega podziału ról, zadań i odpowiedzialności w zespole angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu
MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie	130 3 bhp	rozdziela pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią (ek)	<ul style="list-style-type: none"> określa warunki organizacji pracy zapewniające wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy opisuje wymagania dotyczące ergonomii pracy

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
		stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych – dobiera środki ochrony indywidualnej i zbiorowej do rodzaju wykonywanych prac
		organizuje stanowisko pracy zgodnie z wymogami ergonomii oraz przepisami prawa (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje zasady organizacji stanowisk pracy związanych z użytkowaniem urządzeń – korzysta z instrukcji obsługi urządzeń technicznych podczas wykonywania zadań zawodowych
		ocenia zapotrzebowanie na materiały odzieżowe i dodatki krawieckie do wykonania wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – oblicza zużycie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich podczas wykonywania wyrobów odzieżowych – oblicza ilość materiałów odzieżowych i liczbę dodatków krawieckich potrzebnych do wykonania przeróbek i napraw wyrobów odzieżowych
		dokonyuje rozkroju materiałów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera sposoby dokonywania rozkroju materiałów odzieżowych
		obsługuje maszyny i urządzenia szwalnicze (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych – rozpoznaje przyczyny zakłócenia pracy maszyn i urządzeń szwalniczych stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych – wskazuje sposoby usunięcia przyczyn nieprawidłowej pracy mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych – posługuje się instrukcjami podczas obsługi maszyn i urządzeń szwalniczych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych
		stosuje ścięgi ręczne i maszynowe podczas wykonywania wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia ścięgi ręczne i maszynowe – dobiera ścięgi ręczne do określonych operacji technologicznych – określa zastosowanie ściągów ręcznych i maszynowych – określa zastosowanie ściągów podczas wykonywania wyrobów odzieżowych

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
			<ul style="list-style-type: none"> – dobiera rodzaje ściągów maszynowych do określonych operacji technologicznych w zależności od rodzaju i grubości stosowanych nici – dobiera ścięgi maszynowe do określonych operacji technologicznych
		charakteryzuje procesy obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje czynności związane z procesem obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych – stosuje proces obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych
		charakteryzuje etapy wykonywania przeróbek i napraw odzieży miarowej (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje określenia, znaki i symbole krawieckie – rozpoznaje uszkodzenia wyrobów odzieżowych – dobiera sposób usunięcia uszkodzenia wyrobu odzieżowego – określa rodzaj i zakres prac związanych z przeróbką lub naprawą wyrobu odzieżowego – wykonuje prace związane z przeróbką lub naprawą wyrobu odzieżowego – oblicza koszty wykonania przeróbek lub napraw wyrobu odzieżowego – określa rodzaj i zakres prac związanych z wykonaniem przeróbek lub napraw odzieży miarowej – wykonuje usługi krawieckie, takie jak: przeróbki i naprawy odzieży miarowej – oblicza koszty wykonania przeróbki i naprawy odzieży miarowej
		ocenia jakość wykonanych wyrobów odzieżowych i usług krawieckich (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje rodzaje błędów w zależności od przyczyny powstania – ocenia jakość materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych i usług krawieckich – określa jakość wykonanych usług krawieckich i wyrobów odzieżowych
		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
			<ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie
		planuje wykonanie zadania (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy – określa czas realizacji zadań – realizuje działania w wyznaczonym czasie – monitoruje realizację zaplanowanych działań – dokonuje modyfikacji zaplanowanych działań
		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań – wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę – ocenia podejmowane działania – przewiduje konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych na stanowisku pracy, w tym posługiwania się niebezpiecznymi substancjami, oraz niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń na stanowisku pracy
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych – wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji – wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej – przedstawia różne formy zachowań asertywnych jako sposoby radzenia sobie ze stresem – rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych
		doskonali umiejętności zawodowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
			– wyznacza cele własnego rozwoju zawodowego
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej (ew)	– identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – stosuje aktywne metody słuchania – prowadzi dyskusje

Tabela 15 Moduł MOD.03.M4 Język obcy zawodowy w branży odzieżowej

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach modułów
MOD.03.M4.J1 Podstawowy zasób środków językowych	10	posługuje się podstawowym zasobem środków językowych w języku obcym nowożytnym (ze szczególnym uwzględnieniem środków leksykalnych) umożliwiającym realizację czynności zawodowych w zakresie tematów związanych: a) ze stanowiskiem pracy i jego wyposażeniem b) z głównymi technologiami stosowanymi w przemyśle mody c) z dokumentacją związaną z branżą odzieżową d) z usługami świadczonymi w branży odzieżowej (ek)	rozpoznaje oraz stosuje środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie: a) czynności wykonywanych na stanowisku pracy, w tym związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i higieny pracy b) narzędzi, maszyn, urządzeń i materiałów koniecznych do realizacji czynności zawodowych c) procesów i procedur związanych z realizacją zadań zawodowych w branży przemysłu mody d) formularzy, specyfikacji oraz innych dokumentów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych e) świadczonych usług, w tym obsługi klienta
		rozumie proste wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka obcego nowożytnego, a także proste wypowiedzi pisemne w języku obcym nowożytnym w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych: e) rozumie proste wypowiedzi ustne dotyczące czynności zawodowych (np. rozmowy, wiadomości, komunikaty, instrukcje lub filmy instruktażowe, prezentacje), artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka f) rozumie proste wypowiedzi pisemne dotyczące czynności zawodowych (np. napisy, broszury, instrukcje obsługi, przewodniki, dokumentację zawodową) (ew)	– określa główną myśl wypowiedzi lub tekstu lub fragmentu wypowiedzi lub tekstu – znajduje w wypowiedzi lub tekście określone informacje – rozpoznaje związki między poszczególnymi częściami tekstu – układa informacje w określonym porządku
	20	samodzielnie tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne i pisemne w języku obcym	– opisuje przedmioty, działania i zjawiska związane z czynnościami zawodowymi

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach modułów
MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy		nowożytnym w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych: g) tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne dotyczące czynności zawodowych (np. polecenie, komunikat, instrukcję) h) tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi pisemne dotyczące czynności zawodowych (np. komunikat, e-mail, instrukcję, wiadomość, CV, list motywacyjny, dokument związany z wykonywanym zawodem – według wzoru) (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia sposób postępowania w różnych sytuacjach zawodowych (np. udziela odpowiedzi klientowi, wyjaśnia zasady) – wyraża i uzasadnia swoje stanowisko – stosuje zasady konstruowania tekstów o różnym charakterze – stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi adekwatnie do sytuacji
		uczestniczy w rozmowie w typowych sytuacjach związanych z realizacją zadań zawodowych – reaguje w języku obcym nowożytnym w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej, ustnie lub w formie prostego tekstu: i) reaguje ustnie (np. podczas rozmowy z innym pracownikiem, klientem, kontrahentem, w tym rozmowy telefonicznej) w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych j) reaguje w formie prostego tekstu pisanego (np. wiadomość, formularz, e-mail, dokument związany z wykonywanym zawodem) w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoczyna, prowadzi i kończy rozmowę – uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia – wyraża swoje opinie i uzasadnia je, pyta o opinie, zgadza się lub nie zgadza z opiniami innych osób – prowadzi proste negocjacje związane z czynnościami zawodowymi – pyta o upodobania i intencje innych osób – proponuje, zachęca klienta – stosuje zwroty i formy grzecznościowe – dostosowuje styl wypowiedzi do sytuacji
		zmienia formę przekazu ustnego lub pisemnego w języku obcym nowożytnym w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje zawarte w materiałach wizualnych (np. w wykresach, symbolach, piktogramach, schematach) oraz audiowizualnych (np. w filmach instruktażowych)

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach modułów
			<ul style="list-style-type: none"> – przekazuje w języku polskim informacje sformułowane w języku obcym nowożytnym – przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje sformułowane w języku polskim lub tym języku obcym nowożytnym – przedstawia publicznie w języku obcym nowożytnym wcześniej opracowany materiał (np. prezentację)
		<p>wykorzystuje strategie służące doskonaleniu własnych umiejętności językowych oraz podnoszące świadomość językową:</p> <ul style="list-style-type: none"> k) wykorzystuje techniki samodzielnej pracy nad językiem obcym nowożytnym l) współdziała w grupie m) korzysta ze źródeł informacji w języku obcym nowożytnym n) stosuje strategie komunikacyjne i kompensacyjne(ew) 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownikiem dwujęzycznym i jednojęzycznym – pracuje z tekstem w języku obcym nowożytnym, również za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnych – identyfikuje słowa kluczowe, internacjonalizmy – wykorzystuje kontekst (tam, gdzie to możliwe), aby w przybliżeniu określić znaczenie słowa – upraszcza (jeżeli to konieczne) wypowiedź, zastępuje nieznane słowa innymi, wykorzystuje opis, środki niewerbalne

2.3. Tematy zajęć

Tabela 16 Plan zajęć kwalifikacyjnego kursu zawodowego w formie stacjonarnej

Nazwa modułów	Nazwa jednostki modułowej	Liczba godzin przeznaczona na jednostkę modułową ⁴⁾	Uwagi o realizacji
MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	50	Realizacja 1 - 5 miesiąc
	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży.	30	
	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe.	20	
Liczba godzin MOD.03.M1		100 +11 BHP	
MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.	80	Realizacja 6 - 11 miesiąc
	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	100	
	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	20	
Liczba godzin MOD.03.M2		200+ 5 BHP	
MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży	100	Realizacja 12- 15 miesiąc
	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży	170	
	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie	130	
Liczba godzin MOD.03.M3		400+14 BHP	
Moduł MOD.03.M4 Język obcy zawodowy w branży odzieżowej	MOD.03.M4.J1 Podstawowy zasób środków językowych	10	Realizacja 12-15 miesiąc
	MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy	20	
Liczba godzin MOD.03.M4		30	
Łączna liczba godzin		730 +30 BHP ¹	
Planowany termin egzaminu zgodnie z harmonogramem ogłoszonym przez Dyrektora Centralnej Komisji Egzaminacyjnej			

1. MOD.03.1 BHP - realizowane w ramach poszczególnych modułów /jednostek modułowych
2. MOD.03.6 KPS - nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać słuchaczom/uczestnikom warunki do nabywania kompetencji personalnych i społecznych.
3. Realizacja wszystkich jednostek modułowych odbywa się jako łączenie teorii z praktyką.

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

4. Liczba godzin przypisana poszczególnym modułom, uwzględnia minimalną liczbę godzin przewidzianą w podstawie programowej na realizację efektów kształcenia ujętych w jednostkach efektów (przy założeniu, że kształcenie odbywa się w systemie dziennym lub stacjonarnym). W przypadku kształcenia w systemie zaocznym liczbę godzin można obniżyć zgodnie z aktualnymi przepisami oświatowymi.

3. Cele kształcenia kwalifikacyjnego kursu zawodowego

Celem kształcenia zawodowego jest przygotowanie uczących się do życia w warunkach współczesnego świata, wykonywania pracy zawodowej i aktywnego funkcjonowania na zmieniającym się rynku pracy.

Nowoczesne i dostosowane do zmieniającej się sytuacji kształcenie zawodowe to także włączenie się w plan rozwoju Europa 2020 – zapoczątkowany 3 marca 2010 roku przez Komisję Europejską w celu stymulowania rozwoju gospodarki Unii Europejskiej inteligentnego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu zawiera apel o rozwijanie wiedzy, umiejętności i kompetencji, tak by dzięki temu można było osiągnąć wzrost gospodarczy i zatrudnienie.

Zadania szkoły i innych podmiotów prowadzących kształcenie zawodowe oraz sposób ich realizacji są uwarunkowane zmianami zachodzącymi w otoczeniu gospodarczo-społecznym, na które wpływają w szczególności: idea gospodarki opartej na wiedzy, globalizacja procesów gospodarczych i społecznych, rosnący udział handlu międzynarodowego, mobilność geograficzna i zawodowa, nowe techniki i technologie, a także wzrost oczekiwań pracodawców w zakresie poziomu wiedzy i umiejętności pracowników.

W procesie kształcenia zawodowego ważne jest integrowanie i korelowanie kształcenia ogólnego i zawodowego, w tym doskonalenie kompetencji kluczowych nabytych w procesie kształcenia ogólnego, z uwzględnieniem niższych etapów edukacyjnych. Odpowiedni poziom wiedzy ogólnej powiązanej z wiedzą zawodową przyczyni się do podniesienia poziomu umiejętności zawodowych absolwentów szkół kształcących w zawodach, a tym samym zapewni im możliwość sprostania wyzwaniom zmieniającego się rynku pracy.

W procesie kształcenia zawodowego są podejmowane działania wspomagające rozwój każdego uczącego się, stosownie do jego potrzeb i możliwości, ze szczególnym uwzględnieniem indywidualnych ścieżek edukacji i kariery, możliwości podnoszenia poziomu wykształcenia i kwalifikacji zawodowych oraz zapobiegania przedwczesnemu kończeniu nauki.

Elastycznemu reagowaniu systemu kształcenia zawodowego na potrzeby rynku pracy krajowego i zagranicznego, jego otwartości na uczenie się przez całe życie oraz mobilności edukacyjnej i zawodowej absolwentów ma służyć wyodrębnienie kwalifikacji w ramach poszczególnych zawodów wpisanych do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego. Kurs przeznaczony jest dla osób, które mają, różny poziom wiedzy i umiejętności wyniesiony z dotychczasowego kształcenia, różny poziom doświadczeń zawodowych co często stanowi dużą trudność podczas prowadzenia zajęć. Wobec powyższego należy nauczanie zorganizować tak, aby zapewnić każdemu słuchaczowi ciągły przyrost kompetencji, tj. wiadomości i umiejętności w określonym obszarze. Poziom kształcenia języka angielskiego w branży odzieżowej określono na poziomie A1. Organizator kkz może podwyższyć poziom kształcenia zawodowego w zależności od zdiagnozowanych kompetencji słuchaczy. Nauczyciel powinien uwzględniać indywidualne możliwości swoich słuchaczy, bądź poprzez pracę indywidualną na zajęciach, bądź też przez stosowanie zróżnicowanych zadań i ćwiczeń dostosowanych do indywidualnego poziomu słuchacza. Zastosowanie tych wskazówek jest trudne w czasie zajęć wprowadzającej nowy materiał. Praca słuchacza powinna być jednolita podczas opracowywania nowych zagadnień programowych natomiast zróżnicowana na zajęciach praktycznych. Należy zachęcać wszystkich słuchaczy do wysiłku intelektualnego w procesie rozwiązywania problemów.

Szczególną uwagę należy zwrócić na realizację efektu kształcenia związanego z kompetencjami społecznymi, odpowiedzialności za własną pracę i pracę zespołu, które w chwili obecnej są najbardziej pożądane przez pracodawców na rynku pracy.

Osoba po ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego w zakresie kwalifikacji MOD.03 Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych, powinna być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- projektowania wyrobów odzieżowych;
- konstruowania podstawowych wyrobów odzieżowych;
- modelowania podstawowych wyrobów odzieżowych;
- dobierania materiałów i dodatków do wyrobów odzieżowych;
- obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- wykonywania wyrobów odzieżowych.

4. Programy poszczególnych zajęć

4.1. Program nauczania dla modułu MOD.03.M1. Podstawy odzieżownictwa

Modułowy program kkk wychodzi naprzeciw oczekiwaniom współczesnego rynku pracy i pracodawców. Pozwala na tworzenie elastycznej, dostosowanej do oczekiwań pracodawców, drogi nabywania umiejętności zawodowych poprzez łączenie teorii z praktyką. Program ten umożliwia nabycie określonej wiedzy i opanowanie umiejętności potrzebnych do wykonania zadań zawodowych.

Uczestnik zajęć w ramach modułu MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa, przygotowany jest do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- dobierania materiałów i dodatków do wyrobów odzieżowych;
- obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- określania właściwości surowców i wyrobów włókienniczych, lub
- rozpoznawanie surowców i wyrobów włókienniczych.

Realizuje zadania związane z umiejętnością rozpoznawania materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich, określania ich właściwości oraz możliwości zastosowania, dobierania fasonów odzieży do określonych typów sylwetek klientów oraz z organizacją stanowiska pracy i obsługą maszyn szwalniczych.

Realizując program nauczania założono realizację 25 % godzin przewidzianych na realizację zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Przed rozpoczęciem lub na początku kursu obowiązkowo należy zorganizować szkolenie dla uczestników zajęć po ukończeniu, którego powinni oni posiadać wiedzę i umiejętności pozwalające na samodzielne poruszanie się po platformie edukacyjnej. Treści realizowane na odległość dotyczą tylko kształcenia teoretycznego realizowanego w poszczególnych jednostkach modułowych, sugeruje się wybór podstawowych zagadnień związanych z realizowaną tematyką. Kształcenie praktyczne nie może być realizowane z wykorzystaniem technik kształcenia na odległość. Zaliczenie kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość nie może odbywać się z wykorzystaniem tych metod i technik.

Nazwy jednostek modułowych wyodrębnionych dla modułu:

MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich.

MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży.

MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe.

4.1.1 Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich

4.1.1.1 Cele ogólne

- Poznanie surowców i wyrobów włókienniczych stosowanych do wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- Wdrażanie do prowadzenia badań surowców i wyrobów włókienniczych.
- Zapoznanie ze sposobami konserwacji materiałów włókienniczych.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.1.1.2 Cele operacyjne

- wymienić surowce włókiennicze,
- rozróżniać naturalne surowce włókiennicze,
- sklasyfikować surowce włókiennicze według określonych kryteriów,
- określać właściwości i zastosowanie włókien pochodzenia roślinnego,
- określać właściwości i zastosowanie włókien pochodzenia zwierzęcego,
- wymienić chemiczne surowce włókiennicze,
- scharakteryzować właściwości włókien sztucznych,
- określać właściwości i zastosowanie włókien syntetycznych,
- scharakteryzować włókna ponowne i wtórne,
- scharakteryzować mikrowłókna,
- scharakteryzować metody identyfikacji surowców włókienniczych,
- scharakteryzować metody badań wyrobów włókienniczych,
- dobierać metody badań surowców włókienniczych,

- dobierać metody badań wyrobów włókienniczych,
- wykonywać badania organoleptyczne surowców włókienniczych,
- wykonywać badania organoleptyczne wyrobów włókienniczych,
- dokonać klasyfikacji wyrobów włókienniczych,
- scharakteryzować właściwości i zastosowanie liniowych wyrobów włókienniczych,
- scharakteryzować właściwości i zastosowanie płaskich wyrobów włókienniczych,
- scharakteryzować metody konserwacji wyrobów włókienniczych,
- odczytywać informacje dotyczące konserwacji wyrobów włókienniczych,
- scharakteryzować sposoby konserwacji materiałów włókienniczych,
- odczytywać znaki informacyjne dotyczące sposobów konserwacji wyrobów odzieżowych,
- określać zasady magazynowania wyrobów włókienniczych,
- rozpoznawać czynniki szkodliwe w środowisku pracy,
- określać zagrożenia związane z występowaniem szkodliwych czynników w środowisku pracy,
- określać skutki oddziaływania czynników szkodliwych na organizm człowieka,
- wymienić cele normalizacji krajowej,
- wyjaśnić czym jest norma,
- wymienić cechy normy,
- rozróżnić oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej,
- przestrzegać zasad bezpieczeństwa i higieny pracy
- stosować przepisy prawa dotyczące ochrony środowiska
- wyjaśnić zasady prowadzenia gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej
- wyjaśnić zasady recyklingu zużytych materiałów pomocniczych
- przestrzegać zasad kultury osobistej i etyki zawodowej,

- planować wykonanie zadań
- przewidywać skutki podejmowanych działań,
- aktualizować wiedzę i doskonalić umiejętności zawodowe,
- wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego,
- prowadzić dyskusje
- stosować techniki radzenia ze stresem
- stosować techniki rozwiązywania konfliktów związanych z realizacją zadań zawodowych
- wskazać możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych , osobistych i społecznych.

4.1.1.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J1 Charakterystyka surowców i wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich

Tabela 17. Charakterystyka surowców i wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Ogólna charakterystyka surowców i wyrobów włókienniczych.*)	20	charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych	<ul style="list-style-type: none"> wymienia surowce i wyroby włókiennicze posługuje się metodami identyfikacji włókien identyfikuje rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości określa właściwości fizyczne i chemiczne włókien określa właściwości technologiczne włókien określa wpływ właściwości włókien na cechy użytkowe wyrobów włókienniczych wskazuje zastosowanie włókien rozdziela tkaniny i rozpoznaje ich właściwości użytkowe rozdziela wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie wymienia różnice między włókniną, przędziną i tkaniną oraz wskazuje ich zastosowanie rozdziela wyroby włókiennicze, takie jak: filce, wyroby laminowane i 	<ul style="list-style-type: none"> wymienić surowce włókiennicze, rozdzielić naturalne surowce włókiennicze, dokonać klasyfikacji włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości, scharakteryzować właściwości fizyczne i chemiczne włókien, scharakteryzować właściwości technologiczne włókien, określić wpływ właściwości włókien na jakość gotowych wyrobów włókienniczych, scharakteryzować budowę i sposoby wytwarzania tkaniny, określić właściwości użytkowe tkanin, sklasyfikować sploty tkackie, określić właściwości użytkowe tkanin, scharakteryzować wyroby dziane, opisać zastosowanie wyrobów dzianych, określić metody wytwarzania włókien, przędzin i laminatów, opisać zastosowanie filcu, wyrobów laminowanych i powlekanych.

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
			powlekane oraz wskazuje ich zastosowanie	
Badania organoleptyczne surowców i wyrobów włókienniczych	20	wykonuje badania surowców i wyrobów włókienniczych	<ul style="list-style-type: none"> – określa celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych – rozpoznaje urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych – opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych – określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych – wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych – określa zastosowanie wyrobów włókienniczych w oparciu o wyniki badań organoleptycznych – stosuje metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych 	<ul style="list-style-type: none"> - scharakteryzować metody badania właściwości materiałów odzieżowych, - rozpoznać urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych - określić rodzaj i zakres badań właściwości materiałów i wyrobów włókienniczych, - scharakteryzować właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych, - wymienić właściwości użytkowe wyrobów włókienniczych, - wykonać badania organoleptyczne surowców, - wykonać badania organoleptyczne wyrobów włókienniczych, - określić właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych,
Konserwacja materiałów i wyrobów odzieżowych	5	określa sposoby konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i stosuje znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego – dobiera sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego – dobiera sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznać znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego, - odczytać informacje dotyczące konserwacji wyrobów odzieżowych, - określić zasady konserwacji materiałów odzieżowych w zależności od składu surowcowego, - określić sposoby wywabiania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
				zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu.
Normy krajowe, europejskie i międzynarodowe.	5	posługuje się normami i stosuje procedurę oceny zgodności	<ul style="list-style-type: none"> wymienia cele normalizacji krajowej wyjaśnia czym jest norma i wymienia cechy normy rozdzieli oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności 	<ul style="list-style-type: none"> wymienić cele normalizacji krajowej, wyjaśnić czym jest norma, wymienić cechy normy, rozdzieli oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej, krajowej, skorzystać ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności, odczytać informacje dotyczące norm i procedur oceny zgodności,
Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy podczas badania materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich.	3	przebiega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia zasady prowadzenia gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej oraz w zakresie ochrony powietrza wyjaśnia zasady recyklingu zużytych materiałów pomocniczych 	<ul style="list-style-type: none"> wymienić czynniki szkodliwe występujące w środowisku pracy działające na organizm człowieka, opisać sposoby przeciwdziałania czynnikom szkodliwym, oraz opisać zasady prowadzenia gospodarki odpadami, omówić przepisy prawa dotyczące ochrony środowiska.
Kompetencje personalne i społeczne		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania	<ul style="list-style-type: none"> wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę 	<ul style="list-style-type: none"> ponosić odpowiedzialność za wykonywaną pracę, przeanalizować własne kompetencje zawodowe, zaplanować ścieżkę rozwoju zawodowego, wykorzystać różne źródła informacji w celu doskonalenia umiejętności zawodowych,
		wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany	<ul style="list-style-type: none"> podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze 	
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem	<ul style="list-style-type: none"> rozdzieli techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych 	

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
		doskonali umiejętności zawodowe	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje – planuje drogę doskonalenia się w zawodzie – wskazuje możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienić techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych, - wskazać przykłady podkreślające wartość wiedzy dla osiągnięcia sukcesu zawodowego, - wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego, - wskazać możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych, - stosować zasady komunikacji interpersonalnej werbalnej i niewerbalnej, - prowadzić dyskusje w grupie zawodowej.
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – prowadzi dyskusje 	

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.1.1.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie jednostki modułowej jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze słuchaczami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) słuchacza do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze słuchaczami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności słuchaczy poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla słuchacza.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w **pakiet edukacyjny**, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla słuchacza i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla słuchacza
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych
- metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne.

Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymagają odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni odpowiednio do realizowanych treści :

1. pracowni włókienniczej wyposażonej w stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu, oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do analizy wyników badań laboratoryjnych, urządzeniem wielofunkcyjnym i projektorem multimedialnym, stanowiska do badań materiałów i wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla dwóch uczniów) wyposażone w wagę laboratoryjną, mikroskop z oprzyrządowaniem do identyfikacji włókien, lupę tkacką, pralkę laboratoryjną, zestawy próbek surowców włókienniczych, wyrobów włókienniczych, materiałów odzieżowych wykonanych różnymi technikami, zestawy dodatków krawieckich, normy obowiązujące w przemyśle odzieżowym, dokumenty techniczno-technologiczne wyrobów odzieżowych, normy dotyczące klasyfikacji włókien.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie słuchaczy/uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych słuchaczy. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować słuchaczy do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb słuchaczy,
- planować zadania do wykonania przez słuchaczy z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać słuchaczy do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.1.1.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych słuchacza/uczestnika

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć słuchaczy kwalifikacyjnego kursu zawodowego . Sprawdzenie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u słuchaczy/ uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań słuchacza, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów słuchacza oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia słuchaczy/uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu :

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach jednostki modułowej MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć słuchaczy,
- karty/arkusze samooceny słuchaczy,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania w ramach jednostki modułowej MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców

- należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:
- mocnych stron pracy słuchacza (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy słuchacza (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez słuchacza,
- jak słuchacz dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

W przypadku przedmiotu zawodowego jedną z ważnych metod jest samoocena, w ramach której nauczyciel powinien dokonać weryfikacji stanu wiedzy z zakresu charakterystyki i właściwości surowców i wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich, podstawowych zasad projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych oraz maszyn i urządzeń przemysłu odzieżowego. Publikacji tematycznych oraz literatury.

Proponuje się przeprowadzić ewaluację programu poprzez wstępne zdiagnozowanie potrzeb słuchaczy i uczestników za pomocą ankiet. Następnie w trakcie nauczania przeprowadzać krótkie ankiety sprawdzające opanowanie określonych treści programowych. Ważnymi metodami są również obserwacje oraz wywiady ze słuchaczami i uczestnikami. Na zakończenie kształcenia proponuje się przeprowadzić ewaluację podsumowującą z wykorzystaniem testów zawierających pytania otwarte i zamknięte.

Metodami pomocniczymi w trakcie ewaluacji mogą być także karty ewaluacji na koniec jednostki modułowej.

Zadaniem ewaluacji jest sprawdzenie opanowania przez uczniów materiału nauczania z zakresu jednostki modułowej

Etapy ewaluacji jednostki modułowej

- Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby słuchaczy i uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu przygotowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.

- Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami , arkusz –obserwacja zachowań słuchaczy i uczestników w czasie wykonywania zadań.
- Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej : porównanie nabytych kompetencji i umiejętności słuchacza / uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej

- 1) Mac S., Leowski J.: Bezpieczeństwo i Higiena Pracy. WSiP, Warszawa 1996,
- 2) Samek P.(tłum.): Krawiectwo. Materiałoznawstwo. Wydanie I. WSiP, Warszawa 1999,
- 3) Turek K.: Pracownia materiałoznawstwa odzieżowego. WSiP, Warszawa 1995.
- 4) Idryjan Pajor J. :Materiałoznawstwo odzieżowe. SOP, Toruń 2014,
- 5) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więżlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009.

4.1.2 Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży

4.1.2.1 Cele ogólne

- Zapoznanie z zasadami kolorystyki i kompozycji w projektowaniu odzieży.
- Poznanie zasad wykonywania pomiarów krawieckich.
- Poznanie symboliki pomiarów krawieckich.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.1.2.2 Cele operacyjne

- wskazać znaczenie kolorów w projektowanych wyrobach odzieżowych,
- scharakteryzować znaczenie kolorów w odzieżownictwie,
- dobrać kolory zasadnicze, pochodne i neutralne,
- zróżnicować kolory pod względem waloru, nasycenia, czystości,
- określać sposób powstawania kolorów zgaszonych i złamanych,
- zastosować techniki rysunkowe i malarskie do wykonywania kompozycji plastycznych,
- zastosować kolor w ubiorze,
- uzyskać określoną ekspresję barw w ubiorze,
- określić zasady wykonywania pomiarów,
- rozpoznawać znaki i symbole krawieckie,
- określić przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich,
- zastosować przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich,
- zastosować zasady wykonywania pomiarów krawieckich,
- dobrać rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych,

- wymienić przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- posłużyć się terminologią dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- przestrzegać zasad kultury i etyki,
- respektować zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy zawodowej związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy,
- wskazać przykłady zachowań etycznych,
- aktualizować wiedzę i doskonalić umiejętności zawodowe,
- wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego,
- stosować zasady komunikacji interpersonalnej
- prowadzić dyskusję ze współpracownikami.

4.1.2.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży

Tabela 18 MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Charakterystyka wyrobów odzieżowych *)	5	charakteryzuje grupy wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> opisuje wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bieliźniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce rozdziela wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, takie jak: wyroby odzieżowe z tkanin, materiałów powlekanych, dzianin i włókien 	<ul style="list-style-type: none"> opisać wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: <ul style="list-style-type: none"> a. bieliźniane, b. sportowe, c. wieczorowe, d. koktajlowe e. niemowlęce rozpoznać wyroby odzieżowe w zależności od technologii ich wytwarzania, takie jak z: <ul style="list-style-type: none"> a. tkanin, b. materiałów powlekanych, c. dzianin d. włókien.
Kompozycje kolorystyczne w projektowaniu odzieży	15	opracowuje kompozycje kolorystyczne	<ul style="list-style-type: none"> rozdziela barwy zasadnicze, pochodne i neutralne klasyfikuje barwy w zależności od kontrastu, jasności i temperatury (ciepłe i zimne) opisuje układy barw i kompozycji kolorystycznych dobiera kompozycje barw dopełniających i kontrastowych dobiera kolorystykę do projektowanych wyrobów odzieżowych, typów sylwetki i urody 	<ul style="list-style-type: none"> dobierać narzędzia i materiały do wykonywania kompozycji kolorystycznych, wykonać koło barw, rozdzielić barwy zasadnicze, pochodne i neutralne, sklasyfikować barwy w zależności od kontrastu jasności i temperatury (ciepłe i zimne), dobierać kolory ciepłe i zimne, określić sposób powstawania kolorów zgaszonych i złamanych, zastosować techniki rysunkowe i malarskie do wykonywania kompozycji plastycznych, zastosować kolor w ubiorze, rozpoznać zestawienia tonalne i chromatyczne.

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
			<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje barwy złamane i zgaszone – rozpoznaje zestawienia tonalne i chromatyczne – proponuje zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych – stosuje układy barw kompozycji kolorystycznych – stosuje techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśniać znaczenie kolorów w odzieży, - zróżnicować kolory pod względem waloru, nasycenia, czystości, - dobrać kompozycje barw dopełniających i kontrastowych, - zastosować techniki rysunkowej i malarskiej podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych.
Podstawowe pomiary krawieckie	10	charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich	<ul style="list-style-type: none"> – określa przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – rozpoznaje znaki i symbole krawieckie – dobiera rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych – stosuje przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – zapisuje wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli krawieckich 	<ul style="list-style-type: none"> - określić przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich, - zastosować przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich. - rozpoznać znaki i symbole używane podczas wykonania pomiarów krawieckich, - dobrać rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych, - porównać wyniki pomiarów krawieckich z tabelami pomiarów antropometrycznych, - zapisać wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli. - zastosować znaki i symbole podczas wykonania pomiarów krawieckich.
Bezpieczeństwo i higiena pracy na stanowisku pracy	2	organizuje stanowisko pracy zgodnie z wymogami ergonomii oraz przepisami prawa	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje wymagania ergonomiczne dla stanowiska pracy przy komputerze 	<ul style="list-style-type: none"> - zorganizować stanowisko pracy do projektowania wyrobów odzieżowych, zgodnie z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
		dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska		wymaganiami ergonomii podczas pracy przy komputerze.
Kompetencje personalne i społeczne		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej	<ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie – wskazuje przykłady zachowań etycznych 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienić zasady etyki, - wyjaśnić, na czym polega zachowanie etyczne w zawodzie, - respektować zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy zawodowej związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy, - okazać szacunek innym osobom oraz szacunek dla ich pracy, - zastosować zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania, - przestrzegać tajemnicy zawodowej w środowisku pracy, - wykonywać zadania w określonym czasie, - wskazać przykłady podkreślające wartość wiedzy dla osiągnięcia sukcesu zawodowego, - wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego, - rozpoznawać sygnały werbalne i niewerbalne, - prowadzić dyskusje w grupie zawodowej, - przedstawić techniki przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania, - współpracować w zespole podczas realizacji zadań zawodowych.
		planuje wykonanie zadania	<ul style="list-style-type: none"> – omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy – określa czas realizacji zadań 	
		doskonali umiejętności zawodowe	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje 	
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – prowadzi dyskusje 	
		stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania 	
		współpracuje w zespole	<ul style="list-style-type: none"> – angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu 	

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.1.2.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze słuchaczami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) słuchacza do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze słuchaczami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności słuchaczy poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla słuchacza.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla słuchacza i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla słuchacza
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji

- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych
- metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne.

Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymagają odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach odpowiednio do realizowanych treści :

1. Pracowni projektowania i modelowania odzieży wyposażonej w stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu, oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, urządzeniem wielofunkcyjnym umożliwiającym drukowanie w formacie A3 i projektorem multimedialnym, stanowiska komputerowe dla uczniów (jedno stanowisko dla jednego ucznia) podłączone do sieci lokalnej z dostępem do internetu, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, stoły kreślarskie, materiały i przybory kreślarskie, damskie, męskie i dziecięce manekiny krawieckie, przybory i przyrządy do wykonania pomiarów krawieckich oraz narzędzia do wykonywania pomiarów antropometrycznych, lustro, parawan, dodatki krawieckie i próbki materiałów odzieżowych, plansze przedstawiające sylwetki ludzkie, konstrukcje i modelowanie odzieży damskiej, męskiej i dziecięcej, modelowanie na płaszczyźnie i modelowanie przestrzenne form wyrobów odzieżowych na figury nietypowe, rysunki techniczne wyrobów odzieżowych i plansze kolorystyki, literaturę zawodową z zakresu modelowania odzieży, standardy konstrukcji oraz tabele wymiarów, żurnale mody i albumy projektów odzieży

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie słuchaczy/uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych słuchaczy. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować słuchaczy do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb słuchaczy,
- planować zadania do wykonania przez słuchaczy z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać słuchaczy do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.1.2.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych słuchacza/uczestnika

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć słuchaczy kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u słuchaczy/ uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań słuchacza, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów słuchacza oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia słuchaczy/uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania:

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć słuchaczy,
- karty/arkusze samooceny słuchaczy,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy słuchacza (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy słuchacza (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez słuchacza,
- jak słuchacz dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania jednostki modułowej MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

W przypadku przedmiotu zawodowego jedną z ważnych metod jest samoocena, w ramach której nauczyciel powinien dokonać weryfikacji stanu wiedzy z zakresu charakterystyki i właściwości surowców i wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich, podstawowych zasad projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych oraz maszyn i urządzeń przemysłu odzieżowego, publikacji tematycznych oraz literatury.

Etapy ewaluacji jednostki modułowej

- Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby słuchaczy i uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu przygotowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami, arkusz – obserwacja zachowań słuchaczy i uczestników w czasie wykonywania zadań.
- Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej: porównanie nabytych kompetencji i umiejętności słuchacza / uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej.

- 1) Borowska E.: Historia ubioru. Album dla kolekcjonerów. KAW, Warszawa 1983,
- 2) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 3) Bily – Czopowa M., Mierowska K.: Konstrukcja i modelowanie odzieży damskiej lekkiej. WSiP, Warszawa 1990,
- 4) Bily – Czopowa M., Mierowska K.: Krój i modelowanie odzieży lekkiej. Krawiectwo miarowo – usługowe. WSiP, Warszawa 1995,
- 5) Czapnik E.: Zestaw ćwiczeń z zakresu komputerowego wspomaganie projektowania,
- 6) Cyrankiewicz H.: Konstrukcja i modelowanie odzieży dziecięcej. WSiP, Warszawa 1999,
- 7) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 8) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
- 9) Fałkowska-Rękawek E.: Podstawy projektowania odzieży. WSiP, Warszawa 2000,
- 10) Hoffman H., Łukaszewski B., Olszewski A.: Podstawy kompozycji plastycznej wybrane zagadnienia. Skrypt. Politechnika Radomska, Radom 1998.

4.1.3 Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe

4.1.3.1 Cele ogólne modułu

- Poznanie maszyn i urządzeń stosowanych do wytwarzania i wykończania wyrobów odzieżowych.
- Poznanie i zrozumienie funkcjonowania mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.
- Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i higieny na stanowisku pracy.

4.1.3.2 Cele operacyjne

- wymienić maszyny szwalnicze stosowane do wykonania określonych operacji technologicznych,
- rozpoznać mechanizmy stosowane w maszynach i urządzeniach szwalniczych,
- określać funkcje mechanizmów stosowanych w maszynach szwalniczych,
- rozróżniać oprzyrządowanie maszyn szwalniczych
- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii,
- wymienić przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- określić warunki organizacji pracy zapewniający wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy,
- zaprezentować sposób udzielania pierwszej pomocy w przypadku krwotoku, oparzenia, złamania, omdlenia, zawału i udaru,
- wykonać resuscytację krążeniowo oddechową na fantomie zgodnie z wytycznymi Polskiej Rady Resuscytacji i Europejskiej Rady Resuscytacji,
- rozróżnić środki gaśnicze ze względu na zakres ich stosowania,
- posłużyć się terminologią dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- aktualizować wiedzę i doskonalić umiejętności zawodowe,
- wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego,
- wskazać możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych.

4.1.3.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe

Tabela 19 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych.*	20	stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego – stosuje maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojczy – określa mechanizmy w maszynach szwalniczych – stosuje oprzyrządowanie maszyn szwalniczych 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienić maszyny szwalnicze stosowane do wykonania określonych operacji technologicznych, - rozpoznać maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego, - rozróżnić maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych w procesie obróbki parowo-ciepłej - wskazać urządzenia przygotowawcze, - zastosować odpowiednie urządzenia w procesie rozkroju tkanin, - rozpoznać mechanizmy w maszynach szwalniczych, - rozróżnić oprzyrządowanie maszyn szwalniczych, - dobrać maszyny i urządzenia do wykonania określonego wyrobu odzieżowego
Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska na stanowisku pracy maszynowej.	6	rozróżnia zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia instytucje i służby działające w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska – wymienia zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska 	<ul style="list-style-type: none"> - określić warunki organizacji pracy zapewniające wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy, - rozróżnić środki gaśnicze ze względu na zakres ich stosowania,

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
		określa zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka występujące w środowisku pracy oraz sposoby zapobiegania im	<ul style="list-style-type: none"> wymienia czynniki szkodliwe w środowisku pracy opisuje źródła i rodzaje zagrożeń występujących w środowisku pracy 	<ul style="list-style-type: none"> zastosować przepisy bhp i ppoż. na stanowisku pracy, zidentyfikować znaki informacyjne dotyczące ochrony przeciwpożarowej wskazać zastosowanie gaśnic na podstawie znormalizowanych oznaczeń literowych, opisać podstawowe symptomy wskazujące na stanach nagłego zagrożenia życia, zabezpieczyć siebie, poszkodowanego i miejsce wypadku, ułożyć poszkodowanego w pozycji bezpiecznej, powiadomić odpowiednie służby posłużyć się terminologią dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska, poszkodowanego na podstawie analizy objawów obserwowanych u poszkodowanego, zaprezentować sposób udzielania pierwszej pomocy w przypadku krwotoku, oparzenia, złamania, omdlenia, zawału i udaru, wykonać resuscytację krążeniowo oddechową na fantomie zgodnie z wytycznymi Polskiej Rady Resuscytacji i Europejskiej Rady Resuscytacji,
		przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska	<ul style="list-style-type: none"> opisuje bezpieczne i higieniczne warunki pracy na stanowisku pracy identyfikuje znaki informacyjne dotyczące ochrony przeciwpożarowej wskazuje zastosowanie gaśnic na podstawie znormalizowanych oznaczeń literowych opisuje zasady zachowania podczas wykonywania zadań zawodowych z użyciem urządzeń podłączonych do sieci elektrycznej opisuje zasady ochrony przeciwpożarowej 	
		organizuje stanowisko pracy zgodnie z wymogami ergonomii oraz przepisami prawa dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska	<ul style="list-style-type: none"> określa działania zapobiegające powstawaniu pożaru lub innego zagrożenia na stanowisku pracy 	

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
		udziela pierwszej pomocy w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia sytuację poszkodowanego na podstawie analizy objawów obserwowanych u poszkodowanego – zabezpiecza siebie, poszkodowanego i miejscu wypadku – układa poszkodowanego w pozycji bezpiecznej – powiadamia odpowiednie służby – prezentuje udzielanie pierwszej pomocy w urazowych stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego, np. krwotok, zmiążdżenie, amputacja, złamanie, oparzenie – prezentuje udzielanie pierwszej pomocy w nieurazowych stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego, np. omdlenie, zawał, udar – wykonuje resuscytację krążeniowo-oddechową na fantomie zgodnie z wytycznymi Polskiej Rady Resuscytacji i Europejskiej Rady Resuscytacji 	
Kompetencje personalne i społeczne		doskonali umiejętności zawodowe	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje 	<ul style="list-style-type: none"> – aktualizować wiedzę i doskonalić umiejętności zawodowe, – wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.1.3.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze słuchaczami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) słuchacza do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze słuchaczami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności słuchaczy poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla słuchacza.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla słuchacza i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla słuchacza,
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji

- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych
- metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne. Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymaga odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach odpowiednio do realizowanych treści :

- Pracowni technologicznej wyposażonej w modele maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym, schematy kinematyczne maszyn szwalniczych, plansze przedstawiające działanie mechanizmów tworzących ścieg oraz powstawanie ściegów w maszynach szwalniczych, katalogi maszyn i urządzeń szwalniczych stosowanych w przemyśle odzieżowym, katalogi ściegów i szwów maszynowych, dokumentację techniczno-technologiczną wyrobów odzieżowych, tablice z symbolami graficznymi węzłów technologicznych i tablice znaków informacyjnych dotyczących konserwacji odzieży.
- Pracowni zawodowej/ warsztatach szkolnych wyposażonych w: stanowiska szycia ręcznego (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w manekiny krawieckie, przybory do szycia ręcznego, nożyczki, dodatki krawieckie, stanowiska rozkroju i klejenia (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w stół, narzędzia, przybory do rozkroju i klejarkę, stanowiska prasowania (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w stół do prasowania, żelazko elektryczno-parowe i przybory do prasowania, stanowiska montażu wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w maszynę stębnówkę płaską z oprzyrządowaniem, stanowiska kontroli jakości i pakowania wyrobów gotowych (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w dokumentację wyrobów odzieżowych, manekiny krawieckie damskie, męskie i dziecięce, wieszaki i taśmę krawiecką, maszyny overlock, elementy odzieży wykonane w etapach i w całości oraz wzory węzłów technologicznych, maszyny, takie jak: dziurkarka, guzikarka, podszywarka, renderka, regały, stojaki na wykroje i pojemniki na segregowane odpady, instrukcje obsługi maszyn szwalniczych oraz narzędzia stosowane podczas obsługi maszyn.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie słuchaczy/uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych słuchaczy. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować słuchaczy do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb słuchaczy,
- planować zadania do wykonania przez słuchaczy z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać słuchaczy do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.1.3.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych słuchacza/uczestnika

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć słuchaczy kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u słuchaczy/ uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządknych na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań słuchacza, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów słuchacza oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia słuchaczy/uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć słuchaczy,
- karty/arkusze samooceny słuchaczy,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy słuchacza (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy słuchacza (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez słuchacza,
- jak słuchacz dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania jednostki modułowej MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?

- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

W przypadku przedmiotu zawodowego jedną z ważnych metod jest samoocena, w ramach której nauczyciel powinien dokonać weryfikacji stanu wiedzy z zakresu charakterystyki i właściwości surowców i wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich, podstawowych zasad projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych oraz maszyn i urządzeń przemysłu odzieżowego. Publikacji tematycznych oraz literatury.

Etapu ewaluacji jednostki modułowej

- Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby słuchaczy i uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu przygotowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami, arkusz –obserwacja zachowań słuchaczy i uczestników w czasie wykonywania zadań.
- Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej : porównanie nabytych kompetencji i umiejętności słuchacza / uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej

- 1) Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,
- 2) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 3) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 4) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
- 5) Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998,
- 6) Tymolewska Barbara: Maszynoznawstwo odzieżowe. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998,
- 7) Tymolewska B.: Maszynoznawstwo odzieżowe. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1996,
- 8) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więźlak, Joanna Elmych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009.

4.2. Program nauczania dla modułu MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych

Modułowy program kkk wychodzi naprzeciw oczekiwaniom współczesnego rynku pracy i pracodawców. Pozwala na tworzenie elastycznej, dostosowanej do oczekiwań pracodawców, drogi nabywania umiejętności zawodowych poprzez łączenie teorii z praktyką. Program ten umożliwia nabycie określonej wiedzy i opanowanie umiejętności potrzebnych do wykonania zadania zawodowego.

Uczestnik zajęć MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych, przygotowany jest do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- projektowania wyrobów odzieżowych;
- konstruowania podstawowych wyrobów odzieżowych;
- modelowania podstawowych wyrobów odzieżowych.
- wykonywania szablonów odzieżowych.

Realizuje zadania związane z umiejętnością korzystania z rysunków żurnalowych i modelowych, wykonywania prostych projektów plastycznych oraz konstruowania i modelowania form odzieży zgodnie z zamówieniem klienta.

Realizując program nauczania założono realizację 25 % godzin przewidzianych na realizację zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Przed rozpoczęciem lub na początku kursu obowiązkowo należy zorganizować szkolenie dla uczestników zajęć po ukończeniu, którego powinni oni posiadać wiedzę i umiejętności pozwalające na samodzielne poruszanie się po platformie edukacyjnej. Treści realizowane na odległość dotyczą tylko kształcenia teoretycznego realizowanego w poszczególnych jednostkach modułowych. Sugeruje się wybór podstawowych zagadnień związanych z realizowaną tematyką. Kształcenie praktyczne nie może być realizowane z wykorzystaniem technik kształcenia na odległość.

Nazwy jednostek modułowych wyodrębnionych dla modułu :

MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.

MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych.

MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych.

4.2.1 Program nauczania dla jednostki modułowej jednostki modułowej MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży

4.2.1.1 Cele ogólne

- Poznanie i zrozumienie zasad projektowania wyrobów odzieżowych.
- Poznanie zasad sporządzania rysunków technicznych, żurnalowych i modelowych wyrobów odzieżowych.
- Kształtowanie umiejętności stosowania podstaw kompozycji plastycznej przy projektowaniu odzieży.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.2.1.2 Cele operacyjne

- analizować aktualne trendy w modzie,
- scharakteryzować zasady projektowania wyrobów odzieżowych,
- rozróżniać rysunki żurnalowe i modelowe,
- określać zasady wykonywania rysunków żurnalowych i modelowych,
- wykonać rysunki żurnalowe i modelowe,
- sporządzić rysunki żurnalowe i modelowe na podstawie opisu modelu,
- określać zasady sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych,
- określać zasady doboru materiałów odzieżowych, dodatków krawieckich i zdobniczych w procesie projektowania wyrobów odzieżowych,
- dobierać materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i zdobnicze do rodzaju projektowanej odzieży,
- dobrać metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych
- opisać metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych,
- dobrać sposoby wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych,
- wymienić przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- przestrzegać zasad kultury i etyki,

- respektować zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy zawodowej związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy,
- przyjąć odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe,
- wyjaśnić na czym polega zachowanie etyczne,
- wskazywać przykłady zachowań etycznych,
- wskazać najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej,
- aktualizować wiedzę i doskonalić umiejętności zawodowe,
- wskazać możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych.

4.2.1.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży

Tabela 20 Projektowanie odzieży

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Zasady projektowania wyrobów odzieżowych.	20	wykonuje podstawowe projekty plastyczne wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje aktualne trendy w modzie – korzysta z projektów plastycznych wyrobów odzieżowych dostępnych w różnych źródłach – odczytuje projekty plastyczne wyrobów odzieżowych – wskazuje znaczenie kolorów w projektowanych wyrobach odzieżowych – rozróżnia typy sylwetki i podstawowe typy urody – dobiera materiały odzieżowe do wyrobów odzieżowych na podstawie projektów – dobiera dodatki krawieckie na podstawie projektów wyrobów odzieżowych – dobiera fason i rodzaj tkaniny w zależności od typu sylwetki – sporządza podstawowy projekt plastyczny wyrobu odzieżowego 	<ul style="list-style-type: none"> - analizować aktualne trendy mody, - odczytać projekty plastyczne wyrobów odzieżowych, - określić linie mody, - określić fason ubioru, - określić styl odzieży, - określić znaczenie kolorów w projektowanych wyrobach odzieżowych, - wymienić typy sylwetki , - scharakteryzować typy figur, - dobrać materiały odzieżowe do wyrobów odzieżowych na podstawie projektów - dobrać dodatki krawieckie na podstawie projektów wyrobów odzieżowych - dobrać fason i rodzaj tkaniny w zależności od typu sylwetki - wykonać podstawowy projekt plastyczny wyrobu.
Materiały odzieżowe i dodatki krawieckie oraz materiały zdobnicze w projektowaniu odzieży.	20	określa materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i materiały zdobnicze	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych – stosuje materiały odzieżowe, takie jak: wzmacniające, usztywniające, wypełniające, termoizolacyjne i podszewkowe w zależności od przeznaczenia 	<ul style="list-style-type: none"> - dobrać metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych w projektowanych wyrobach odzieżowych - zastosować materiały odzieżowe, takie jak: wzmacniające, usztywniające, wypełniające, termoizolacyjne i

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
			<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia materiały odzieżowe na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej – określa właściwości materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie, takie jak: tkanina sukienkowa, płaszczoza i podszewka, na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej – dobiera dodatki krawieckie ze względu na przeznaczenie, takie jak: nici i guziki na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej – stosuje zasady doboru materiałów i dodatków krawieckich z uwzględnieniem ich właściwości użytkowych – stosuje nowatorskie metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych 	<p>podszewkowe w zależności od przeznaczenia</p> <ul style="list-style-type: none"> - opisać materiały odzieżowe na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej - określić wpływ wzoru i koloru na wrażenie sylwetki, - zharmonizować ubiór z kolorem twarzy i włosów, - określić właściwości materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie, na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej - dobrać dodatki krawieckie takie jak: nici i guziki na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej, - zastosować zasady doboru materiałów i dodatków krawieckich z uwzględnieniem ich właściwości użytkowych - wskazać metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych
Zasady wykonywania rysunków żurnalowych i modelowych wyrobów odzieżowych.	15	wykonuje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych – odczytuje informacje zawarte na rysunkach żurnalowych i modelowych w dokumentacji wyrobów odzieżowych – odczytuje elementy rysunków żurnalowych, takie jak: fałda, marszczenie i długość wyrobu 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznać rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych - posłużyć się rysunkiem żurnalowym - odczytać rysunki żurnalowe (fałdę, marszczenie, długość wyrobu itp.) - określić zasady wykonywania rysunków modelowych,

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
			<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje rysunki modelowe, takie jak: cięcia technologiczne, miejsce stębnowania, wykończenie i zapięcia – sporządza rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych na podstawie opisu modelu 	<ul style="list-style-type: none"> - odczytać rysunki modelowe (cięcia technologiczne, miejsce stębnowania, wykończenie zapięcia itp.) - stosować zasady wykonywania rysunku żurnalowego i modelowego na podstawie opisu modelu - wykonać rysunek modelowy odzieży na podstawie opisu modelu - wykonać rysunek żurnalowy wyrobów odzieżowych
Zasady sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych.*)	20	wykonuje rysunki techniczne wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje symbole odzieżowe stosowane w rysunku technicznym odzieżowym – odczytuje informacje z rysunków instruktażowych wykonania węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego – stosuje zasady wykonania rysunku technicznego wyrobów odzieżowych – stosuje programy komputerowe do sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> - określić zasady sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych - wymienić przepisy (normy) dotyczące sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych - sporządzić rysunki techniczne elementów wyrobów odzieżowych - stosować różne skale w rysunku technicznym - rozpoznać symbole stosowane w rysunku technicznym odzieżowym - odczytać rysunek techniczny prostego wyrobu odzieżowego - stosować zasady wykonania rysunku technicznego wyrobów odzieżowych na podstawie obowiązujących norm - zastosować oznaczenia podczas sporządzania rysunków technicznych odzieżowych, - zastosować programy komputerowe do wykonania rysunków technicznych

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych	5	charakteryzuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> opisuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych dobiera metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych stosuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> scharakteryzować metody wykończania wyrobów odzieżowych scharakteryzować uszlachetniania wyrobów odzieżowych dobierać metody wykończania wyrobów odzieżowych dobierać metody uszlachetniania wyrobów odzieżowych zastosować metody wykończania oraz uszlachetniania wyrobów odzieżowych.
Zasady bhp na stanowisku pracy podczas projektowania wyrobów odzieżowych	2	rozdziela pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią	<ul style="list-style-type: none"> posługuje się terminologią dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska 	<ul style="list-style-type: none"> posługiwać się terminologią dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska, wymienić czynniki szkodliwe w środowisku pracy krawca opisać źródła i rodzaje zagrożeń występujących w środowisku pracy krawca opisać podstawowe symptomy wskazujące na stany nagłego zagrożenia zdrowotnego
		określa zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka występujące w środowisku pracy oraz sposoby zapobiegania im	<ul style="list-style-type: none"> wymienia czynniki szkodliwe w środowisku pracy opisuje źródła i rodzaje zagrożeń występujących w środowisku pracy 	
		udziela pierwszej pomocy w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego	<ul style="list-style-type: none"> opisuje podstawowe symptomy wskazujące na stany nagłego zagrożenia zdrowotnego 	
Kompetencje personalne i społeczne		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej	<ul style="list-style-type: none"> przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie 	<ul style="list-style-type: none"> wskazać przykłady zachowań etycznych, wymienić zasady etyki, wyjaśnić, na czym polega zachowanie etyczne w zawodzie, respektować zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy zawodowej

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
			– wskazuje przykłady zachowań etycznych	związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy, - wykorzystać różne źródła informacji w celu doskonalenia umiejętności zawodowych, - analizować własne kompetencje zawodowe, - opisać najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej krawca - zaplanować ścieżkę rozwoju zawodowego - wyrazić swoje opinie zgodnie z przyjętymi normami w środowisku pracy.
		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania	– ocenia podejmowane działania	
		wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany	– wskazuje przykłady wprowadzenia zmiany i ocenia skutki jej wprowadzenia	
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem	– wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej	
		doskonali umiejętności zawodowe	– określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje	

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.2.1.4 Procedury osiągania celów kształcenia

Warunkiem osiągania założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze słuchaczami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) słuchacza do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze słuchaczami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności słuchaczy poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla słuchacza.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla słuchacza i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla słuchacza
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych

- metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne. Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymaga odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach odpowiednio do realizowanych treści :

1. Pracowni projektowania i modelowania wyposażonej w: stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu z oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, urządzeniem wielofunkcyjnym umożliwiającym drukowanie w formacie A3 i projektorem multimedialnym, stanowiska komputerowe dla uczniów (jedno stanowisko dla jednego słuchacza) podłączone do sieci lokalnej z dostępem do internetu, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, stoły kreślarskie, materiały i przybory kreślarskie, damskie, męskie i dziecięce manekiny krawieckie, przybory i przyrządy do wykonania pomiarów krawieckich oraz narzędzia do wykonywania pomiarów antropometrycznych, lustro, parawan, dodatki krawieckie i próbki materiałów odzieżowych, plansze przedstawiające sylwetki ludzkie, konstrukcje i modelowanie odzieży damskiej, męskiej dziecięcej, modelowanie na płaszczyźnie i modelowanie przestrzenne form wyrobów odzieżowych na figury nietypowe, rysunki techniczne wyrobów odzieżowych i plansze kolorystyki, literaturę zawodową z zakresu modelowania odzieży, standardy konstrukcji oraz tabele wymiarów, żurnale mody i albumy projektów odzieży.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie słuchaczy/uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych słuchaczy. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować słuchaczy do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb słuchaczy,
- planować zadania do wykonania przez słuchaczy z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać słuchaczy do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.2.1.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych słuchacza/uczestnika

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć słuchaczy kwalifikacyjnego kursu zawodowego/ kursu umiejętności zawodowych. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u słuchaczy/ uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań słuchacza, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów słuchacza/uczestnika oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia słuchaczy/uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu :

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach jednostki modułowej MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć słuchaczy,
- karty/arkusze samooceny słuchaczy,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania w ramach jednostki modułowej MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy słuchacza (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy słuchacza (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez słuchacza,
- jak słuchacz dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?

- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

W przypadku przedmiotu zawodowego jedną z ważnych metod jest samoocena, w ramach której nauczyciel powinien dokonać weryfikacji stanu wiedzy z zakresu projektowania wyrobów odzieżowych. Powinien też dokonać oceny posiadanych materiałów dydaktycznych z zakresu projektowania wyrobów odzieżowych, oprogramowania komputerowego, konstrukcji i modelowania oraz wykonywania szablonów odzieży, publikacji tematycznych oraz literatury.

Proponuje się przeprowadzić ewaluację programu poprzez wstępne zdiagnozowanie potrzeb słuchaczy i uczestników za pomocą ankiet. Następnie w trakcie nauczania przeprowadzać krótkie ankiety sprawdzające opanowanie określonych treści programowych. Ważnymi metodami są również obserwacje oraz wywiady ze słuchaczami i uczestnikami. Na zakończenie kształcenia proponuje się przeprowadzić ewaluację podsumowującą z wykorzystaniem testów zawierających pytania otwarte i zamknięte.

Metodami pomocniczymi w trakcie ewaluacji mogą być także karty ewaluacji na koniec jednostki modułowej.

Zadaniem ewaluacji jest sprawdzenie opanowania przez uczniów materiału nauczania z zakresu KUZ

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

- Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby słuchaczy i uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu przygotowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami, arkusz –obserwacja zachowań słuchaczy i uczestników w czasie wykonywania zadań.
- Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej: porównanie nabytych kompetencji i umiejętności słuchacza / uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej

- 1) Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,
- 2) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 3) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 4) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
- 5) Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998,
- 6) Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży, Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998,
- 7) Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998.

- 8) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więżlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009.

4.2.2 Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych

4.2.2.1 Cele ogólne

- Kształtowanie umiejętności wykonywania pomiarów krawieckich
- Kształtowanie umiejętności konstruowania i modelowania form podstawowych wyrobów odzieżowych.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.2.2.2 Cele operacyjne

- zastosować przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich,
- zastosować zasady wykonywania pomiarów krawieckich,
- dobrać rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych,
- posłużyć się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych,
- odczytać rysunki wyrobów odzieżowych,
- skorzystać z projektów plastycznych wyrobów odzieżowych,
- sporządzić podstawowy projekt plastyczny wyrobu odzieżowego,
- wyjaśnić zasady konstrukcji i modelowania form wyrobów odzieżowych,
- wykonać modelowanie wtórne podstawowych form wyrobów odzieżowych,
- wskazać sposoby modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego,
- wykonać modelowanie wtórne lub przestrzenne spódnicy rozkloszowanej, poszerzonej i z fałdami, zakietu, rękawów krótkich i długich, kołnierzy, spodni dżinsowych i sukni typu „princeska”, kimono i reglan,
- wykonać modelowanie form na figury z wadami postawy: bluzki z cięciem pionowym lub poziomym, spódnicy rozkloszowanej i spodni typu „dżinsy”,
- opracować formy wyrobów odzieżowych,
- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii,
- wymienić przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,

- przestrzegać zasad kultury i etyki,
- opisać i stosować techniki rozwiązywania problemów
- przyjąć odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania w zespole.

4.2.2.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych

Tabela 21 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Pomiary krawieckie*)	10	wykonuje pomiary krawieckie	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje znaki i symbole krawieckie podczas wykonania pomiarów krawieckich – określa zasady wykonania pomiarów krawieckich – posługuje się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich – posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych – wskazuje pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych – wykonuje pomiary krawieckie dla figur nietypowych 	<ul style="list-style-type: none"> - zastosować znaki i symbole krawieckie podczas wykonania pomiarów krawieckich - wykonać pomiary zgodnie z zasadami wykonywania pomiarów krawieckich - porównać wyniki wykonanych pomiarów z tabelami wymiarów antropometrycznych, - wskazać pomiary do wykonania określonych wyrobów odzieżowych takich jak: spódnice, spodnie i bluzki, - wykonać pomiary krawieckie na nietypowe figury,

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Wykonywanie konstrukcji wyrobów odzieżowych.	50	wykonuje konstrukcje spódnicy, bluzki i spodni	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych – oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu – oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego na figury z wadami postawy – wykonuje siatkę konstrukcyjną wyrobów odzieżowych, takich jak: spódnice, spodnie i bluzki – wykonuje formy wyrobu odzieżowego – wykonuje konstrukcję form odzieżowych dla figur z wadami postawy 	<ul style="list-style-type: none"> - posłużyć się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych, - obliczyć wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego, - obliczyć wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego na figury z wadami postawy. - narysować kształty elementów wyrobów odzieżowych, - obliczyć wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu, - sporządzić rysunek siatki konstrukcyjnej standardowej spódnicy damskiej, - sporządzić rysunek siatki konstrukcyjnej standardowych spodni damskich i męskich, - sporządzić rysunek siatki konstrukcyjnej standardowej bluzki damskiej, - sporządzić rysunek siatki konstrukcyjnej standardowego rękawa i kołnierza do bluzki damskiej, - wykonać konstrukcję form spódnicy podstawowej,

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
				<ul style="list-style-type: none"> - wykreślić konstrukcyjnie formy bluzki podstawowej, - wykreślić konstrukcyjnie formę rękawa podstawowego, - wykonać konstrukcję form odzieżowych dla figur z wadami postawy (sylwetka sprężysta, pochyła).
Modelowanie form wyrobów odzieżowych..	40	wykonuje modelowanie form wyrobu odzieżowego	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje sposoby modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego – wykonuje modelowanie wtórne lub przestrzenne spódnicy rozkloszowanej, poszerzonej i z fałdami, żakietu, rękawów krótkich i długich, kołnierzy, spodni typu „dżinsy” i sukni typu „princessa”, kimono i raglan – wykonuje modelowanie form na figury z wadami postawy, takie jak: bluzki z cięciem pionowym lub poziomym, spódnice rozkloszowane i spodnie typu „dżinsy” 	<ul style="list-style-type: none"> - wskazać sposób modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego, - zastosować zasady prowadzenia linii modelowych, - narysować kształty elementów wyrobów odzieżowych, - omówić zasady modelowania wtórnego podstawowych wyrobów odzieżowych, - wykonać modelowanie wtórne lub przestrzenne: <ul style="list-style-type: none"> • spódnicy rozkloszowanej, • spódnicy poszerzonej • spódnicy z fałdami, • żakietu, • rękawów krótkich i długich, • kołnierzy, • spodni typu „dżinsy” • sukni typu „princessa”, • sukni kimono i • sukni raglan

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
				<ul style="list-style-type: none"> - wykonać modelowanie form na figury z wadami postawy, takie jak: - bluzki z cięciem pionowym lub poziomym, - spódnice rozkloszowane - spodnie typu „dżinsy”.
Prawa i obowiązki pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.	2	rozdziela prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia prawa i obowiązki pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy - wymienia prawa i obowiązki pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy 	<ul style="list-style-type: none"> - przewidzieć konsekwencje nieprzestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, w trakcie realizacji zadań zawodowych, - przewidzieć konsekwencje nieprzestrzegania przepisów ochrony przeciwpożarowej w trakcie realizacji zadań zawodowych - przewidzieć konsekwencje nieprzestrzegania wymagań ergonomii w trakcie realizacji zadań zawodowych podczas wykonywania konstrukcji i modelowania form odzieży.
		stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych	<ul style="list-style-type: none"> - opisuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych 	
Kompetencje personalne i społeczne		doskonali umiejętności zawodowe	<ul style="list-style-type: none"> - określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu - analizuje własne kompetencje 	<ul style="list-style-type: none"> - wykorzystać różne źródła informacji w celu doskonalenia umiejętności zawodowych, - analizować własne kompetencje zawodowe, - zaplanować ścieżkę rozwoju zawodowego.

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.2.2.4 Procedury osiągania celów kształcenia

Warunkiem osiągania założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze słuchaczami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) słuchacza do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze słuchaczami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności słuchaczy poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla słuchacza.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla słuchacza i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla słuchacza
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych

- metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne. Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymaga odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach odpowiednio do realizowanych treści :

1. Pracowni projektowania i modelowania wyposażonej w: stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu z oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, urządzeniem wielofunkcyjnym umożliwiającym drukowanie w formacie A3 i projektorem multimedialnym, stanowiska komputerowe dla uczniów (jedno stanowisko dla jednego słuchacza) podłączone do sieci lokalnej z dostępem do internetu, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, stoły kreślarskie, materiały i przybory kreślarskie, damskie, męskie i dziecięce manekiny krawieckie, przybory i przyrządy do wykonania pomiarów krawieckich oraz narzędzia do wykonywania pomiarów antropometrycznych, lustro, parawan, dodatki krawieckie i próbki materiałów odzieżowych, plansze przedstawiające sylwetki ludzkie, konstrukcje i modelowanie odzieży damskiej, męskiej dziecięcej, modelowanie na płaszczyźnie i modelowanie przestrzenne form wyrobów odzieżowych na figury nietypowe, rysunki techniczne wyrobów odzieżowych i plansze kolorystyki, literaturę zawodową z zakresu modelowania odzieży, standardy konstrukcji oraz tabele wymiarów, żurnale mody i albumy projektów odzieży.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie słuchaczy/uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych słuchaczy. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować słuchaczy do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb słuchaczy,
- planować zadania do wykonania przez słuchaczy z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać słuchaczy do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.2.2.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych słuchacza/uczestnika

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć słuchaczy kwalifikacyjnego kursu zawodowego/ kursu umiejętności zawodowych. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u słuchaczy/ uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań słuchacza, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów słuchacza/uczestnika oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia słuchaczy/uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu :

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach jednostki modułowej MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć słuchaczy,
- karty/arkusze samooceny słuchaczy,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania w ramach jednostki modułowej MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy słuchacza (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy słuchacza (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez słuchacza,
- jak słuchacz dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?

- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

W przypadku przedmiotu zawodowego jedną z ważnych metod jest samoocena, w ramach której nauczyciel powinien dokonać weryfikacji stanu wiedzy z zakresu projektowania wyrobów odzieżowych. Powinien też dokonać oceny posiadanych materiałów dydaktycznych z zakresu projektowania wyrobów odzieżowych, oprogramowania komputerowego, konstrukcji i modelowania oraz wykonywania szablonów odzieży, publikacji tematycznych oraz literatury.

Proponuje się przeprowadzić ewaluację programu poprzez wstępne zdiagnozowanie potrzeb słuchaczy i uczestników za pomocą ankiet. Następnie w trakcie nauczania przeprowadzać krótkie ankiety sprawdzające opanowanie określonych treści programowych. Ważnymi metodami są również obserwacje oraz wywiady ze słuchaczami i uczestnikami. Na zakończenie kształcenia proponuje się przeprowadzić ewaluację podsumowującą z wykorzystaniem testów zawierających pytania otwarte i zamknięte.

Metodami pomocniczymi w trakcie ewaluacji mogą być także karty ewaluacji na koniec jednostki modułowej.

Zadaniem ewaluacji jest sprawdzenie opanowania przez uczniów materiału nauczania z zakresu danej jednostki modułowej kcz.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

- Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby słuchaczy i uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu przygotowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami, arkusz –obserwacja zachowań słuchaczy i uczestników w czasie wykonywania zadań.
- Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej: porównanie nabytych kompetencji i umiejętności słuchacza / uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej

- 1) Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,
- 2) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 3) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 4) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
- 5) Działara H.: Dziewiarstwo maszynowo-ręczne. Technologia dla ZSZ. WSiP, Warszawa 1989,
- 6) Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998,
- 7) Tymolewska Barbara: Maszynoznawstwo odzieżowe. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998,
- 8) Tymolewska B.: Maszynoznawstwo odzieżowe. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1996,

- 9) Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży, Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998,
- 10) Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998.
- 11) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więżlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009.

4.2.3 Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych

4.2.3.1 Cele ogólne

- Kształtowanie umiejętności konstruowania szablonów podstawowych wyrobów odzieżowych.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.2.3.2 Cele operacyjne

- wyjaśnić zasady wykonywania układów szablonów,
- wykonać szablony wyrobów odzieżowych,
- zaprojektować układy szablonów wyrobów odzieżowych,
- wykonać układy szablonów wyrobów odzieżowych,
- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii,
- wymienić przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- planować wykonanie zadania,
- określać czas realizacji zadań,
- rozpoznać źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych,
- wybrać techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji,
- opisać sytuacje wywołujące stres,
- identyfikować sygnały werbalne i niewerbalne,
- stosować aktywne metody słuchania.

4.2.3.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych

Tabela 22 Wykonywanie szablonów odzieżowych

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Wykonywanie szablonów wyrobów odzieżowych.	10	wykonuje szablony wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje różnicę między formą a szablonem odzieżowym. – rozpoznaje szablony wyrobów odzieżowych. – określa zastosowanie szablonu wyrobu odzieżowego. – opisuje szablony wyrobów odzieżowych.*) 	<ul style="list-style-type: none"> - wskazać różnicę pomiędzy formą a szablonem odzieżowym, - wykonać szablony podstawowych elementów wyrobów odzieżowych na podstawie form, - wymienić rodzaje szablonów odzieżowych, - rozpoznać rodzaje szablonów, - określić zastosowanie szablonu, - opisać szablony wyrobów, odzieżowych zgodnie z zasadami.
Wykonywanie układów szablonów wyrobów odzieżowych*)	10	wykonuje układy szablonów wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia rodzaje układów szablonów. – dobiera układy szablonów w zależności od rodzaju materiału. – sporządza układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> - rozróżnić rodzaje układów szablonów - sporządzić układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych, - dobrać układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych w zależności od rodzaju materiału.
Zasady bezpieczeństwa i higieny na stanowisku pracy.	1	rozróżnia pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska 	<ul style="list-style-type: none"> - stosować przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Kompetencje personalne i społeczne.		rozdziela prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	– wymienia prawa i obowiązki pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	<ul style="list-style-type: none"> - wykonywać zadania zawodowe w określonym czasie, - ponosić odpowiedzialność za wykonywaną pracę, - opisać techniki radzenia sobie ze stresem - rozróżnić techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaną pracą, - identyfikować sygnały werbalne i niewerbalne, - stosować aktywne metody słuchania
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem	– rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych – wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji	
		doskonali umiejętności zawodowe	– określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje	
		stosuje zasady komunikacji werbalnej	– identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – stosuje aktywne metody słuchania – prowadzi dyskusje	

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.2.3.4 Procedury osiągania celów kształcenia

Warunkiem osiągania założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze słuchaczami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) słuchacza do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze słuchaczami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności słuchaczy poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,

- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla słuchacza.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w **pakiet edukacyjny**, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla słuchacza i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla słuchacza
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne.

Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymaga odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach odpowiednio do realizowanych treści :

1. Pracowni projektowania i modelowania wyposażonej w: stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu z oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, urządzeniem wielofunkcyjnym umożliwiającym drukowanie w formacie A3 i projektorem multimedialnym, stanowiska komputerowe dla uczniów (jedno stanowisko dla jednego słuchacza) podłączone do sieci lokalnej z dostępem do internetu, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, stoły kreślarskie, materiały i przybory kreślarskie, damskie, męskie i dziecięce manekiny krawieckie, przybory i przyrządy do wykonania pomiarów krawieckich oraz narzędzia do wykonywania pomiarów antropometrycznych, lustro, parawan, dodatki krawieckie i próbki materiałów odzieżowych, plansze przedstawiające sylwetki ludzkie, konstrukcje i modelowanie odzieży damskiej, męskiej dziecięcej, modelowanie na płaszczyźnie i modelowanie przestrzenne form wyrobów odzieżowych na figury nietypowe, rysunki techniczne wyrobów odzieżowych i plansze kolorystyki, literaturę zawodową z zakresu modelowania odzieży, standardy konstrukcji oraz tabele wymiarów, żurnale mody i albumy projektów odzieży.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie słuchaczy/uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych słuchaczy. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować słuchaczy do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb słuchaczy,
- planować zadania do wykonania przez słuchaczy z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać słuchaczy do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.2.3.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych słuchacza/uczestnika

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć słuchaczy kwalifikacyjnego kursu zawodowego/ kursu umiejętności zawodowych . Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u słuchaczy/ uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań słuchacza, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów słuchacza/uczestnika oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia słuchaczy/uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu :

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach jednostki modułowej MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych. powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć słuchaczy,
- karty/arkusze samooceny słuchaczy,

- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania w ramach jednostki modułowej MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy słuchacza (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy słuchacza (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez słuchacza,
- jak słuchacz dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

W przypadku przedmiotu zawodowego jedną z ważnych metod jest samoocena, w ramach której nauczyciel powinien dokonać weryfikacji stanu wiedzy z zakresu projektowania wyrobów odzieżowych. Powinien też dokonać oceny posiadanych materiałów dydaktycznych z zakresu projektowania wyrobów odzieżowych, oprogramowania komputerowego, konstrukcji i modelowania oraz wykonywania szablonów odzieży, publikacji tematycznych oraz literatury.

Proponuje się przeprowadzić ewaluację programu poprzez wstępne zdiagnozowanie potrzeb słuchaczy i uczestników za pomocą ankiet. Następnie w trakcie nauczania przeprowadzać krótkie ankiety sprawdzające opanowanie określonych treści programowych. Ważnymi metodami są również obserwacje oraz wywiady ze słuchaczami i uczestnikami. Na zakończenie kształcenia proponuje się przeprowadzić ewaluację podsumowującą z wykorzystaniem testów zawierających pytania otwarte i zamknięte.

Metodami pomocniczymi w trakcie ewaluacji mogą być także karty ewaluacji na koniec jednostki modułowej.

Zadaniem ewaluacji jest sprawdzenie opanowania przez uczniów materiału nauczania z zakresu danej jednostki modułowej kkk.

Proponowane metody ewaluacji KUZ

- Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankietą – potrzeby słuchaczy i uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu przygotowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.

- Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami, arkusz –obserwacja zachowań słuchaczy i uczestników w czasie wykonywania zadań.
- Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej : porównanie nabytych kompetencji i umiejętności słuchacza / uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej

- 1) Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,
- 2) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 3) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 4) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
- 5) Działara H.: Dziewiarstwo maszynowo-ręczne. Technologia dla ZSZ. WSiP, Warszawa 1989,
- 6) Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998,
- 7) Tymolewska Barbara: Maszynoznawstwo odzieżowe. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998,
- 8) Tymolewska B.: Maszynoznawstwo odzieżowe. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1996,
- 9) Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży, Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998,
- 10) Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998.
- 11) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więźlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009

4.3. Program nauczania dla modułu MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych

Modułowy program kkz wychodzi naprzeciw oczekiwaniom współczesnego rynku pracy i pracodawców. Pozwala na tworzenie elastycznej, dostosowanej do oczekiwań pracodawców, drogi nabywania umiejętności zawodowych poprzez łączenie teorii z praktyką. Program ten umożliwia nabycie określonej wiedzy i opanowanie umiejętności potrzebnych do wykonania zadania zawodowego. Prowadzony jest według programu nauczania, zgodnie z podstawą programową kształcenia w zawodzie, w zakresie jednej jednostki efektów kształcenia danej kwalifikacji.

Uczestnik kkz podczas realizacji modułu MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych przygotowany jest do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- stosowania technologii wytwarzania wyrobów odzieżowych zgodnie z dokumentacją
- wykonywania wyrobów odzieżowych.

Realizuje zadania związane z organizacją stanowiska pracy, obsługą maszyn szwalniczych typu: owerlok, stębnówka, guzikarka, dziurkarka oraz urządzeń odzieżowych, pras i manekinów prasowniczych, wykonywania różnych asortymentów odzieży dla klientów indywidualnych, a także wykonywania przeróbek i napraw wyrobów odzieżowych.

Realizując program nauczania założono realizację 25 % godzin przewidzianych na realizację zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Przed rozpoczęciem lub na początku kursu obowiązkowo należy zorganizować szkolenie dla uczestników zajęć po ukończeniu, którego powinni oni posiadać wiedzę i umiejętności pozwalające na samodzielne poruszanie się po platformie edukacyjnej. Treści realizowane na odległość dotyczą tylko kształcenia teoretycznego realizowanego w poszczególnych jednostkach modułowych. Sugeruje się wybór podstawowych zagadnień związanych z realizowaną tematyką. Kształcenie praktyczne nie może być realizowane z wykorzystaniem technik kształcenia na odległość.

Nazwy jednostek modułowych wyodrębnionych dla modułu:

MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży

MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży

MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie

4.3.1 Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży

4.3.1.1 Cele ogólne

- Kształtowanie umiejętności posługiwania się dokumentacją wyrobów odzieżowych
- Kształtowanie umiejętności doboru maszyn i urządzeń do procesów wytwarzania odzieży.
- Postępowanie zgodnie z zasadami dbałości o własne zdrowie i ochronę środowiska podczas wykonywania zadań zawodowych.
- Poznanie przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy przy wykonywaniu wyrobów odzieżowych.

4.3.1.2 Cele operacyjne

- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii,
- opisać źródła i rodzaje zagrożeń występujących w pracy,
- wyjaśnić zasady zachowania podczas wykonywania zadań zawodowych z użyciem urządzeń podłączonych do sieci elektrycznej,
- wykonać operacje technologiczne zgodnie z dokumentacją wyrobu odzieżowego,
- dobrać parametry klejenia do rodzaju tkaniny i elementów wyrobu odzieżowego,
- dobrać rodzaje ściągów do określonych operacji technologicznych,
- dobrać rodzaje szwów do określonych operacji technologicznych,
- dobrać maszyny i urządzenia do wykonywania określonych wyrobów odzieżowych,
- dobrać oprzyrządowanie maszyn szwalniczych,
- wybrać techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji,
- opisać sytuacje wywołujące stres,
- przedstawić różne formy zachowań asertywnych,
- zastosować pozytywne sposoby radzenia sobie z emocjami i stresem,
- wskazać najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej.

- pracować w zespole, ponosząc odpowiedzialność za realizowane zadanie,
- określić czas realizacji zadań,
- zrealizować działania w wyznaczonym czasie.

4.3.1.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia jednostki modułowej MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży

Tabela 23 Technologia wytwarzania odzieży

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Dokumentacja produkcji wyrobów odzieżowych. *)	40	posługuje się dokumentacją wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje rysunek modelowy – posługuje się rysunkiem technicznym wyrobu odzieżowego – odczytuje rysunki instruktażowe węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego – określa typy i metody produkcji na podstawie dokumentacji wyrobu odzieżowego – opisuje systemy organizacji produkcji 	<ul style="list-style-type: none"> – odczytać rysunki modelowe wyrobów odzieżowych, – odczytać rysunek techniczny wyrobu odzieżowego – odczytać rysunki instruktażowe węzłów technologicznych wyrobów odzieżowych, – odczytać zadania produkcyjne zawarte w karcie operacji stanowiska pracy przedstawione w formie graficznej, – posłużyć się dokumentacją, technologiczną wyrobu odzieżowego, – określić typy produkcji na podstawie dokumentacji wyrobu odzieżowego, – określić metody produkcji na podstawie dokumentacji wyrobu odzieżowego, – opisać systemy organizacji produkcji na podstawie opisu, charakterystyki i schematów.

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Maszyny i urządzenia szwalnicze do wykonywania określonych wyrobów odzieżowych.	20	obsługuje maszyny i urządzenia szwalnicze	<ul style="list-style-type: none"> wymienia maszyny szwalnicze stosowane do wykonania określonych operacji technologicznych dobiera maszyny i urządzenia do wykonywania wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> dobierać maszyny i urządzenia do kolejnych faz procesu technologicznego, dobierać urządzenia do kolejnych faz procesu technologicznego, dobierać oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do wykonywania określonych wyrobów odzieżowych,
Obróbka parowo cieplna materiałów i wyrobów odzieżowych.	40	charakteryzuje procesy obróbki parowo cieplnej materiałów i wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> klasyfikuje maszyny i urządzenia do termicznej obróbki odzieży dobiera procesy obróbki parowo-cieplnej do materiałów i wyrobów odzieżowych wykonuje czynności związane z procesem obróbki parowo-cieplnej materiałów i wyrobów odzieżowych dobiera parametry w procesie klejenia elementów wyrobu odzieżowego dobiera parametry prasowania w zależności od składu surowcowego i rodzaju wykończenia materiału i wyrobu odzieżowego stosuje proces obróbki parowo-cieplnej materiałów i wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> sklasyfikować maszyny i urządzenia do termicznej obróbki odzieży dobierać procesy obróbki parowo-cieplnej odpowiednio do obrabianych materiałów i wyrobów odzieżowych, dobierać procesy obróbki parowo-cieplnej odpowiednio do obrabianych i wyrobów odzieżowych, stosować odpowiednie parametry w procesie klejenia elementów wyrobu odzieżowego wykonać klejenia elementów wyrobu odzieżowego dobierać parametry prasowania w zależności od składu surowcowego i rodzaju wykończenia materiału odzieżowego stosować techniki prasowania (zapasowanie, rozpasowanie itp.) stosować techniki klejenia elementów wyrobów odzieżowych w zależności od rodzaju materiału

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Organizacja stanowiska pracy z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomii.	4	rozdziela pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią	<ul style="list-style-type: none"> – określa warunki organizacji pracy zapewniające – wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy – opisuje wymagania dotyczące ergonomii pracy 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić prawa i obowiązki pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy – rozróżnić rodzaje znaków bezpieczeństwa i alarmów, – klasyfikować pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomii, – opisać środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych, – omówić zasady zachowania podczas wykonywania zadań zawodowych z użyciem urządzeń podłączonych do sieci elektrycznej,
		stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych – dobiera środki ochrony indywidualnej i zbiorowej do rodzaju wykonywanych prac 	
		przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje zasady zachowania podczas wykonywania zadań zawodowych z użyciem urządzeń podłączonych do sieci elektrycznej 	
		udziela pierwszej pomocy w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje podstawowe symptomy wskazujące na stany nagłego zagrożenia zdrowotnego 	

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Kompetencje personalne i społeczne.		planuje wykonanie zadania	<ul style="list-style-type: none"> omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy określa czas realizacji zadań realizuje działania w wyznaczonym czasie monitoruje realizację zaplanowanych działań dokonuje modyfikacji zaplanowanych działań 	<ul style="list-style-type: none"> monitorować realizację zaplanowanych działań stosować nowe rozwiązania dotyczące umiejętności zawodowych, przeanalizować własne kompetencje. zaplanować ścieżkę rozwoju zawodowego, wykorzystać różne źródła informacji w celu doskonalenia umiejętności zawodowych. pracować w zespole ponosząc odpowiedzialność za realizowane zadania zawodowe, przewidzieć konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych na stanowisku pracy krawca, w tym posługiwanie się niebezpiecznymi substancjami, oraz niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń na stanowisku pracy, omówić czynności realizowane w ramach czasu pracy w zawodzie krawca, określić czas realizacji zadań dla członków zespołu, wykonać zadania w wyznaczonym czasie, wskazać najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej krawca, przeanalizować własne kompetencje i zaplanować ścieżkę rozwoju zawodowego, wykorzystać różne źródła informacji w celu doskonalenia umiejętności zawodowych.
		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania	<ul style="list-style-type: none"> przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę ocenia podejmowane działania przewiduje konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych na stanowisku pracy, w tym posługiwanie się niebezpiecznymi substancjami, oraz niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń na stanowisku pracy 	
		wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany	<ul style="list-style-type: none"> podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze 	

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych – wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji – wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej – przedstawia różne formy zachowań asertywnych jako sposoby radzenia sobie ze stresem – rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych 	
		doskonali umiejętności zawodowe	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje – wyznacza cele własnego rozwoju zawodowego 	

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.3.1.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze słuchaczami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) słuchacza do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze słuchaczami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,

- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności słuchaczy poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla słuchacza.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w **pakiet edukacyjny**, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla słuchacza i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych,
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla słuchacza
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych
- metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne.

Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,

- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymaga odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach, odpowiednio do realizowanych treści:

- Pracowni technologicznej wyposażonej w modele maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym, schematy kinematyczne maszyn szwalniczych, plansze przedstawiające działanie mechanizmów tworzących ścieg oraz powstawanie ściegów w maszynach szwalniczych, katalogi maszyn i urządzeń szwalniczych stosowanych w przemyśle odzieżowym, katalogi ściegów i szwów maszynowych, dokumentację techniczno-technologiczną wyrobów odzieżowych, tablice z symbolami graficznymi węzłów technologicznych i tablice znaków informacyjnych dotyczących konserwacji odzieży.
- Pracowni zawodowej/ warsztatach szkolnych wyposażonych w: stanowiska szycia ręcznego (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w manekiny krawieckie, przybory do szycia ręcznego, nożyczki, dodatki krawieckie, stanowiska rozkroju i klejenia (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w stół, narzędzia, przybory do rozkroju i klejarkę, stanowiska prasowania (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w stół do prasowania, żelazko elektryczno-parowe i przybory do prasowania, stanowiska montażu wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w maszynę stębnówkę płaską z oprzyrządowaniem, stanowiska kontroli jakości i pakowania wyrobów gotowych (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w dokumentację wyrobów odzieżowych, manekiny krawieckie damskie, męskie i dziecięce, wieszaki i taśmę krawiecką, maszyny overlock, elementy odzieży wykonane w etapach i w całości oraz wzory węzłów technologicznych, maszyny, takie jak: dziurkarka, guzikarka, podszywarka, renderka, regały, stojaki na wykroje i pojemniki na segregowane odpady, instrukcje obsługi maszyn szwalniczych oraz narzędzia stosowane podczas obsługi maszyn.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie słuchaczy/uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych słuchaczy. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować słuchaczy do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb słuchaczy,
- planować zadania do wykonania przez słuchaczy z uwzględnieniem ich zainteresowań,

- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać słuchaczy do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.3.1.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych słuchacza/uczestnika

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć słuchaczy kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u słuchaczy/ uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań słuchacza, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów słuchacza oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia słuchaczy/uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Sprawdzanie opanowania przez słuchacza/uczestnika wymagań programowych będzie przeprowadzone na podstawie wykonanych ćwiczeń. W ocenie należy uwzględnić następujące kryteria ogólne: zawartość merytoryczną ćwiczeń, ich poprawność, formy przedstawienia. Sprawdzanie osiągnięć powinno odbywać się przez cały okres realizacji programu zajęć na podstawie kryteriów przedstawionych na początku kursu.

Zadaniem ewaluacji jest sprawdzenie opanowania przez słuchaczy materiału nauczania z zakresu jednostki modułowej.

Proponowane metody ewaluacji modułu

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu:

- jego koncepcji,

- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach jednostki modułowej MOD.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć słuchaczy,
- karty/arkusze samooceny słuchaczy,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania w ramach jednostki modułowej MOD.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy słuchacza (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy słuchacza (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez słuchacza,
- jak słuchacz dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla jednostki modułowej MOD.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

W przypadku przedmiotu zawodowego jedną z ważnych metod jest samoocena, w ramach której nauczyciel powinien dokonać weryfikacji stanu wiedzy z zakresu odzieżownictwa. Powinien też dokonać oceny posiadanych materiałów dydaktycznych, z zakresu technologii wytwarzania wyrobów odzieżowych, przemysłowej produkcji odzieży oraz wykonywania usług krawieckich, publikacji tematycznych i literatury.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

- Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby słuchaczy i uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu przygotowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami, arkusz – obserwacja zachowań słuchaczy i uczestników w czasie wykonywania zadań.
- Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej: porównanie nabytych kompetencji i umiejętności słuchacza / uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej

- 1) Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,
- 2) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 3) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 4) Czurkowa M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
- 5) Działara H.: Dziewiarstwo maszynowo-ręczne. Technologia dla ZSZ. WSiP, Warszawa 1989,
- 6) Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998,
- 7) Tymolewska Barbara: Maszynoznawstwo odzieżowe. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998,
- 8) Tymolewska B.: Maszynoznawstwo odzieżowe. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1996,
- 9) Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży, Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998,
- 10) Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998.
- 11) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więźlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009

4.3.2 Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży

4.3.2.1 Cele ogólne

- Obsługiwanie maszyn i urządzeń podczas wykonywania określonych wyrobów odzieżowych.
- Przeprowadzanie kontroli międzyoperacyjnej podczas wykonywania operacji technologicznych.
- Przeprowadzanie kontroli ostatecznej wyrobu.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.3.2.2 Cele operacyjne

- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii,
- opisać źródła i rodzaje zagrożeń występujących w pracy,
- zabezpieczyć siebie, poszkodowanego i miejsce wypadku,
- ułożyć poszkodowanego w pozycji bezpiecznej,
- powiadomić odpowiednie służby,
- wyjaśnić zasady prowadzenia gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej oraz w zakresie ochrony powietrza,
- posłużyć się dokumentacją dotyczącą rozkroju materiałów odzieżowych,
- wykonać operacje technologiczne zgodnie z dokumentacją wyrobu odzieżowego,
- obliczyć zapotrzebowanie na materiały odzieżowe,
- ocenić jakość materiałów przeznaczonych do wykonywania wyrobów odzieżowych,
- dobrać sposoby rozkroju materiałów odzieżowych,
- przygotować układy szablonów elementów wyrobów odzieżowych,
- dobrać urządzenia, narzędzia i przyrządy do rozkroju materiałów odzieżowych,
- przygotować układy szablonów elementów wyrobów odzieżowych na materiale,

- rozkroić materiał odzieżowy korzystając z szablonu,
- dokonać kontroli jakości wykrojów,
- dobrać parametry klejenia do rodzaju tkaniny i elementów wyrobu odzieżowego,
- zaplanować zagospodarowanie odpadów odzieżowych,
- obsłużyć maszyny szwalnicze podczas wykonywania określonych wyrobów odzieżowych,
- rozpoznać nieprawidłowości w działaniu mechanizmów maszyn szwalniczych,
- podjąć działania związane z usuwaniem przyczyn nieprawidłowości funkcjonowania mechanizmów maszyn szwalniczych,
- posłużyć się dokumentacją dotyczącą łączenia wyrobów odzieżowych,
- połączyć elementy wyrobu odzieżowego z zastosowaniem określonych ściągów i szwów,
- wykonać czynności związane z obróbką parowo-cieplną wyrobów odzieżowych,
- zastosować sposoby kontroli międzyoperacyjnej w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych,
- ocenić jakość wykonanych wyrobów odzieżowych,
- pracować w zespole, ponosząc odpowiedzialność za realizowane zadanie,
- omówić czynności realizowane w ramach czasu pracy,
- ponosić odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe
- respektować zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy
- wybrać techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji,
- opisać sytuacje wywołujące stres,
- przedstawić różne formy zachowań asertywnych,
- zastosować pozytywne sposoby radzenia sobie z emocjami i stresem,
- wskazać najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej.
- wybrać techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji,
- opisać sytuacje wywołujące stres,

- określić czas realizacji zadań,
- zrealizować działania w wyznaczonym czasie,
- przewidywać konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych na stanowisku pracy,
- pracować w zespole,
- wyznaczać cele własnego rozwoju zawodowego.

4.3.2.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży

Tabela 24 Przemysłowa produkcja odzieży

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Wykonywanie operacji technologicznych na podstawie dokumentacji wyrobu odzieżowego.	10	posługuje się dokumentacją wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> wykonuje operacje technologiczne zgodnie z dokumentacją wyrobu odzieżowego 	<ul style="list-style-type: none"> odczytać rysunek modelowy, posłużyć się rysunkiem technicznym wyrobu odzieżowego, odczytać rysunki instruktażowe węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego, posłużyć się projektami wyrobów odzieżowych, wykonać operacje technologiczne zgodnie z dokumentacją wyrobów odzieżowych.
Obliczanie ilości materiałów i dodatków krawieckich do wykonania wyrobów odzieżowych*)	30	ocenia zapotrzebowanie na materiały odzieżowe i dodatki krawieckie do wykonania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> oblicza zużycie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich podczas wykonywania wyrobów odzieżowych określa zapotrzebowanie na dodatki krawieckie oblicza zapotrzebowanie na materiały odzieżowe do wykonania określonej liczby wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> obliczyć zużycie materiałów odzieżowych i dodatków podczas wykonywania wyrobów odzieżowych, określić zapotrzebowanie na dodatki krawieckie w przemysłowej produkcji odzieży, obliczyć zapotrzebowanie na ilość materiałów i liczbę dodatków krawieckich niezbędnych do wykonania wyrobów odzieżowych.
Krojenie wyrobów odzieżowych	30	dokonyje rozkroju materiałów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> dobiera urządzenia, narzędzia i przyrządy do rozkroju materiałów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> stosować urządzenia, narzędzia i przyrządy do rozkroju materiałów odzieżowych,

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
			<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje układy szablonów elementów wyrobów odzieżowych na materiale – rozkłada materiał odzieżowy korzystając z szablonu – sortuje odpady powstałe podczas rozkroju materiału w zależności od wielkości odpadu i składu surowcowego – posługuje się instrukcjami podczas obsługi maszyn i urządzeń szwalniczych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych – sortuje odpady powstałe podczas rozkroju materiału w zależności od wielkości odpadu i składu surowcowego. 	<ul style="list-style-type: none"> – sporządzić rysunek układu szablonów na tkaninie uwzględniając właściwości konfekcyjne materiałów odzieżowych, – dokonać rozkroju materiałów odzieżowych, – dobrać urządzenie do rozkroju małych elementów – stosować maszyny i urządzenia krojące, – posługiwać się instrukcjami podczas obsługi maszyn i urządzeń szwalniczych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych, – segregować odpady powstałe podczas rozkroju materiału w zależności od wielkości odpadu i składu surowcowego.
Obsługa maszyn i urządzeń szwalniczych w przemysłowej produkcji odzieży.	15	obsługuje maszyny i urządzenia szwalnicze	<ul style="list-style-type: none"> – ustawia parametry szycia zgodnie z dokumentacją techniczną wyrobu odzieżowego – dobiera oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych – rozpoznaje przyczyny zakłócenia pracy maszyn i urządzeń szwalniczych stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych. – wskazuje sposoby usunięcia przyczyn nieprawidłowej pracy mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych. 	<ul style="list-style-type: none"> – przygotować maszyny szwalnicze do wykonywania określonych wyrobów odzieżowych, – ustawić parametry szycia zgodnie z dokumentacją techniczną wyrobu, – czytać instrukcję podczas obsługi maszyn i urządzeń w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych, – używać maszyn specjalnych do wykonywania określonych wyrobów odzieżowych, – stosować oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
			<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się instrukcjami podczas obsługi maszyn i urządzeń szwalniczych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> – stosować oprządkowanie maszyn szwalniczych do rodzaju tkaniny – usunąć proste przyczyny zakłócenia pracy maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów – przeprowadzić czyszczenie i konserwację maszyn do szycia, – czytać instrukcję podczas obsługi maszyn i urządzeń w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych, – stosować się do instrukcji podczas obsługi maszyn i urządzeń szwalniczych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych
Zastosowanie ściegów ręcznych i maszynowych w przemysłowej produkcji odzieży.	20	stosuje ściegi ręczne i maszynowe podczas wykonywania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia ściegi ręczne i maszynowe – dobiera ściegi ręczne do określonych operacji technologicznych – określa zastosowanie ściegów ręcznych i maszynowych – określa zastosowanie ściegów podczas wykonywania wyrobów odzieżowych – dobiera rodzaje ściegów maszynowych do określonych operacji technologicznych w zależności od rodzaju i grubości stosowanych nici – dobiera ściegi maszynowe do określonych operacji technologicznych 	<ul style="list-style-type: none"> – scharakteryzować ściegi ręczne i maszynowe, – dobrać ściegi ręczne do określonych operacji technologicznych podczas wykonywania wyrobów odzieżowych, – zastosować ściegi maszynowe do określonych operacji technologicznych podczas wykonywania wyrobów odzieżowych, – dobrać rodzaje ściegów maszynowych do określonych operacji technologicznych w zależności od rodzaju i grubości stosowanych nici, – dobrać ściegi maszynowe do określonych operacji technologicznych podczas wykonywania wyrobów odzieżowych,

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
				<ul style="list-style-type: none"> wykonać operacje technologiczne z zastosowaniem odpowiednich ściegów maszynowych.
Wykonywanie określonych wyrobów odzieżowych.	30	łączy elementy wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych dobiera narzędzia i przybory krawieckie do łączenia elementów wyrobów odzieżowych dobiera techniki łączenia elementów wyrobów włókienniczych w zależności od rodzaju materiału, takie jak: połączenia nitkowe i beznitkowe łączy elementy wyrobów odzieżowych z zastosowaniem określonych ściegów i szwów łączy elementy wyrobu odzieżowego na podstawie rysunków instruktażowych 	<ul style="list-style-type: none"> stosować narzędzia i przybory krawieckie do łączenia elementów wyrobów odzieżowych, połączyć elementy wyrobów odzieżowych w zależności od rodzaju materiału oraz rodzaju wykonywanej operacji technologicznej, połączyć elementy wyrobów odzieżowych z zastosowaniem określonych ściegów i szwów maszynowych, stosować maszyny szwalnicze do wykonywania określonych wyrobów odzieżowych. przygotować maszyny szwalnicze do wykonywania określonych wyrobów odzieżowych ustawić parametry szycia zgodnie z dokumentacją techniczną wyrobu.
Obróbka parowo-ciepła materiałów i wyrobów odzieżowych.	10	charakteryzuje procesy obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> wykonuje czynności związane z procesem obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych stosuje proces obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> stosować procesy obróbki parowo - ciepłej materiałów odzieżowych ustalić parametry parowo-ciepłej obróbki tkanin i tworzyw odzieżowych wykonać czynności związane z obróbką parowo-cieplną materiałów odzieżowych

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
				<ul style="list-style-type: none"> – używać maszyny i urządzenia do obróbki termicznej odzieży – stosować parametry klejenia w zależności od rodzaju materiału elementów wyrobu odzieżowego – wykonać obróbkę termiczną wyrobów odzieżowych (czas, temperatura, docisk) – stosować procesy obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych – dobrać rodzaj materiałów klejowych do elementów wyrobów odzieżowych – wykonać prasowanie w zależności od składu surowcowego i rodzaju wykończenia materiału odzieżowego
Kontrola jakości w procesie produkcji odzieży.	25	ocenia jakość wykonanych wyrobów odzieżowych i usług krawieckich	<ul style="list-style-type: none"> – określa rodzaje i sposoby kontroli wyrobów odzieżowych – identyfikuje rodzaje błędów w zależności od przyczyny powstania – ocenia jakość materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych i usług krawieckich – dokonuje oceny poprawności wykonania pracy na każdym etapie procesu produkcji odzieży – określa jakość wykonanych usług krawieckich i wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnić rodzaje błędów w zależności od przyczyny powstania w wyrobach odzieżowych, – ocenić jakość materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych, – określić rodzaje i sposoby kontroli wykonanych wyrobów odzieżowych. – przeprowadzić kontrolę międzyoperacyjną wyrobów odzieżowych, – przeprowadzić kontrolę gotowych wyrobów odzieżowych,

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
				<ul style="list-style-type: none"> określić jakość wykonanych wyrobów odzieżowych w procesie produkcji odzieży.
Bezpieczeństwo i higiena pracy w procesie produkcji odzieży.	7	rozdziela pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią	<ul style="list-style-type: none"> określa warunki organizacji pracy zapewniające wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy opisuje wymagania dotyczące ergonomii pracy 	<ul style="list-style-type: none"> określić zadania i uprawnienia instytucji i służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska opisać znaki zakazu, nakazu, ostrzegawcze, ewakuacyjne i ochrony wymienić akty normatywne określające wymagania w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska i ergonomii wymienić instytucje i służby zajmujące się ochroną pracy, ochroną przeciwpożarową i ochroną środowiska w Polsce, przedstawić konsekwencje z nieprzestrzegania obowiązków pracownika w zakresie
		rozdziela zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska	<ul style="list-style-type: none"> wymienia instytucje i służby działające w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska 	
		rozdziela prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	<ul style="list-style-type: none"> omawia konsekwencje nieprzestrzegania obowiązków pracownika i pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy 	
		określa zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka występujące w środowisku pracy oraz sposoby zapobiegania im	<ul style="list-style-type: none"> wymienia czynniki szkodliwe w środowisku pracy opisuje źródła i rodzaje zagrożeń występujących w środowisku pracy 	
		stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych	<ul style="list-style-type: none"> opisuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych dobiera środki ochrony indywidualnej i zbiorowej do rodzaju wykonywanych prac 	

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
		organizuje stanowisko pracy zgodnie z wymogami ergonomii oraz przepisami prawa	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje zasady organizacji stanowisk pracy związanych z użytkowaniem urządzeń – korzysta z instrukcji obsługi urządzeń technicznych podczas wykonywania zadań zawodowych 	
		udziela pierwszej pomocy w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego	<ul style="list-style-type: none"> – zabezpiecza siebie, poszkodowanego i miejsce wypadku – układa poszkodowanego w pozycji bezpiecznej – powiadamia odpowiednie służby 	
Kompetencje personalne i społeczne.		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie 	<ul style="list-style-type: none"> – planować pracę zespołu – określić czas realizacji zadań, – realizować działania w wyznaczonym czasie, – monitorować czas i realizację zaplanowanych zadań zespołu i w razie potrzeby dokonać modyfikacji planu, – wyjaśnić pojęcie komunikacji interpersonalnej – wymienić rodzaje komunikatów stosowane w komunikacji interpersonalnej – wymienić techniki radzenia sobie ze stresem – wskazać zasady postępowania (zachowania) asertywnego
		planuje wykonanie zadania	<ul style="list-style-type: none"> – omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy – określa czas realizacji zadań – realizuje działania w wyznaczonym czasie – monitoruje realizację zaplanowanych działań 	

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
			<ul style="list-style-type: none"> dokonyuje modyfikacji zaplanowanych działań 	<ul style="list-style-type: none"> stosować pozytywne sposoby radzenia sobie z emocjami i stresem opisać techniki twórczego rozwiązywania problemu planować pracę zespołu w celu wykonania przydzielonych zadań określić działania realizowane wspólnie przez zespół komunikować się ze współpracownikami
		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania	<ul style="list-style-type: none"> przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę ocenia podejmowane działania przewiduje konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych na stanowisku pracy, w tym posługiwania się niebezpiecznymi substancjami, oraz niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń na stanowisku pracy 	
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej przedstawia różne formy zachowań asertywnych jako sposoby radzenia sobie ze stresem rozdziela techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych 	

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
		doskonali umiejętności zawodowe	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje – wyznacza cele własnego rozwoju zawodowego 	
		stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania 	
		współpracuje w zespole	<ul style="list-style-type: none"> – pracuje w zespole, ponosząc odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania – przestrzega podziału ról, zadań i odpowiedzialności w zespole – angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu 	

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.3.2.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze słuchaczami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) słuchacza do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze słuchaczami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności słuchaczy poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,

- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla słuchacza.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla słuchacza i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla słuchacza
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych
- metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne. Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymaga odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach, odpowiednio do realizowanych treści :

- Pracowni technologicznej wyposażonej w modele maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym, schematy kinematyczne maszyn szwalniczych, plansze przedstawiające działanie mechanizmów tworzących ścieg oraz powstawanie ściegów w maszynach szwalniczych, katalogi maszyn i urządzeń szwalniczych stosowanych w przemyśle odzieżowym, katalogi ściegów i szwów maszynowych, dokumentację techniczno-technologiczną wyrobów odzieżowych, tablice z symbolami graficznymi węzłów technologicznych i tablice znaków informacyjnych dotyczących konserwacji odzieży.
- Pracowni zawodowej/ warsztatach szkolnych wyposażonych w: stanowiska szycia ręcznego (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w manekiny krawieckie, przybory do szycia ręcznego, nożyczki, dodatki krawieckie, stanowiska rozkroju i klejenia (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w stół, narzędzia, przybory do rozkroju i klejarkę, stanowiska prasowania (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w stół do prasowania, żelazko „ elektryczno-parowe i przybory do prasowania, stanowiska montażu wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w maszynę stębnówkę płaską z oprzyrządowaniem, stanowiska kontroli jakości i pakowania wyrobów gotowych (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w dokumentację wyrobów odzieżowych, manekiny krawieckie damskie, męskie i dziecięce, wieszaki i taśmę krawiecką, maszyny overlok, elementy odzieży wykonane w etapach i w całości oraz wzory węzłów technologicznych, maszyny, takie jak: dziurkarka, guzikarka, podszywarka, renderka, regały, stojaki na wykroje i pojemniki na segregowane odpady, instrukcje obsługi maszyn szwalniczych oraz narzędzia stosowane podczas obsługi maszyn.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie słuchaczy/uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych słuchaczy. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować słuchaczy do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb słuchaczy,
- planować zadania do wykonania przez słuchaczy z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać słuchaczy do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.3.2.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych słuchacza/uczestnika

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć słuchaczy kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u słuchaczy/ uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań słuchacza, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów słuchacza oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia słuchaczy/uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Sprawdzanie opanowania przez słuchacza/uczestnika wymagań programowych będzie przeprowadzone na podstawie wykonanych ćwiczeń. W ocenie należy uwzględnić następujące kryteria ogólne: zawartość merytoryczną ćwiczeń, ich poprawność, formy przedstawienia. Sprawdzanie osiągnięć powinno odbywać się przez cały okres realizacji programu zajęć na podstawie kryteriów przedstawionych na początku kursu.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu :

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach jednostki modułowej MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć słuchaczy,
- karty/arkusze samooceny słuchaczy,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania w ramach jednostki modułowej jednostki modułowej MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy słuchacza (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy słuchacza (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez słuchacza,
- jak słuchacz dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

W przypadku przedmiotu zawodowego jedną z ważnych metod jest samoocena, w ramach której nauczyciel powinien dokonać weryfikacji stanu wiedzy z zakresu odzieżownictwa. Powinien też dokonać oceny posiadanych materiałów dydaktycznych, z zakresu technologii wytwarzania wyrobów odzieżowych, przemysłowej produkcji odzieży oraz wykonywania usług krawieckich, publikacji tematycznych i literatury.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

- Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby słuchaczy i uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu przygotowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami, arkusz – obserwacja zachowań słuchaczy i uczestników w czasie wykonywania zadań.
- Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej: porównanie nabytych kompetencji i umiejętności słuchacza / uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej

- 1) Borowska E.: Historia ubioru. Album dla kolekcjonerów. KAW, Warszawa 1983,
- 2) Czapnik E.: Zestaw ćwiczeń z zakresu komputerowego wspomaganie projektowania, WSIP, Warszawa 1999,
- 3) Hoffman H., Łukaszewski B., Olszewski A.: Podstawy kompozycji plastycznej wybrane zagadnienia. Skrypt. Politechnika Radomska, Radom 1998,
- 4) Krysińska Stanisława: Szycie i konserwacja odzieży. Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne. Warszawa 1995
- 5) Kotler P. Keller K.: Marketing. Dom Wydawniczy REBIS, Poznań 2020
- 6) Fałkowska-Rękawek E.: Podstawy projektowania odzieży. WSiP, Warszawa 2000,
- 7) Payne A.: Marketing usług. Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 1997,
- 8) Posner H.: Marketing mody. Wydawnictwo ARKADY, Warszawa 2019.
- 9) Sue J.J: Moda. Projektowanie. Wydawnictwo ARKADY 2007.
- 10) Vilascca E.: Wybieg bez tajemnic. Organizacja pokazów mody. Wydawnictwo ARKADY, Warszawa 2012.

4.3.3 Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie

4.3.3.1 Cele ogólne

- Postępowanie zgodnie z zasadami dbałości o własne zdrowie i ochronę środowiska podczas wykonywania zadań zawodowych.
- Wykonywanie czynności związanych z szyciem miarowym.
- Wykonywanie czynności związanych z przeróbką i naprawą wyrobów odzieżowych
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.3.3.2 Cele operacyjne

- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii,
- opisać źródła i rodzaje zagrożeń występujących w pracy,
- korzystać z instrukcji podczas obsługi maszyn i urządzeń szwalniczych podczas wykonywania usług krawieckich ,
- dobrać i zastosować ściegi ręczne do określonych operacji technologicznych,
- dobrać i zastosować ściegi maszynowe do określonych operacji technologicznych
- rozpoznać nieprawidłowości w działaniu mechanizmów maszyn szwalniczych,
- podjąć działania związane z usuwaniem przyczyn nieprawidłowości funkcjonowania mechanizmów maszyn szwalniczych,
- wykonać czynności związane z obróbką parowo-cieplną usług krawieckich,
- dobierać materiały odzieżowe zgodnie z zamówieniem klienta,
- obliczać ilość materiałów odzieżowych niezbędnych do realizacji zamówienia klienta,
- dobierać dodatki krawieckie i zdobnicze do realizacji zamówienia klienta,
- dokonać kalkulacji kosztów usług krawieckich,
- dobierać sposoby rozkroju materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych na miarę,
- wykonać połączenia wyrobów odzieżowych w celu przeprowadzenia przymiarek krawieckich,

- określać rodzaj i zakres prac związanych z przeróbką wyrobów odzieżowych,
- dobierać narzędzia i przybory krawieckie do wykonania czynności związanych z przeróbką lub naprawą wyrobów odzieżowych,
- przygotować wyroby odzieżowe do planowanych przeróbek i napraw,
- dobierać sposoby wykonania przeróbek i napraw wyrobów odzieżowych,
- wykonać czynności związane z przeróbką i naprawą wyrobów odzieżowych,
- ocenić jakość wykonanej przeróbki i naprawy,
- obliczać ilość materiałów i dodatków krawieckich potrzebnych do wykonania przeróbek i napraw wyrobów odzieżowych,
- dokonać kalkulacji kosztów usług krawieckich,
- wybrać techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji,
- opisać sytuacje wywołujące stres,
- przedstawić różne formy zachowań asertywnych,
- zastosować pozytywne sposoby radzenia sobie z emocjami i stresem,
- wskazać najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej.
- wybrać techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji,
- opisać sytuacje wywołujące stres,
- pracować w zespole, ponosząc odpowiedzialność za realizowane zadanie,
- omówić czynności realizowane w ramach czasu pracy,
- określić czas realizacji zadań,
- aktualizować wiedzę i doskonalić umiejętności zawodowe,
- wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego,
- zrealizować działania w wyznaczonym czasie,
- wskazać techniki radzenia sobie ze stresem,
- dobrać techniki radzenia sobie ze stresem,

- wskazać przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej.

4.3.3.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie

Tabela 25 Usługi krawieckie

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Obliczanie ilości materiałów i dodatków krawieckich do wykonania usług krawieckich, przeróbek i napraw wyrobów odzieżowych*)	15	ocenia zapotrzebowanie na materiały odzieżowe i dodatki krawieckie do wykonania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – oblicza zużycie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich podczas wykonywania wyrobów odzieżowych – oblicza ilość materiałów odzieżowych i liczbę dodatków krawieckich potrzebnych do wykonania przeróbek i napraw wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> – obliczyć zużycie materiałów odzieżowych i dodatków podczas wykonywania usług krawieckich, – obliczyć zapotrzebowanie na ilość materiałów i liczbę dodatków krawieckich niezbędnych do wykonania usług, przeróbek i napraw wyrobów odzieżowych.
Rozkrój materiałów odzieżowych podczas wykonywania usług krawieckich.	5	dokonuje rozkroju materiałów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera sposoby dokonywania rozkroju materiałów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> – zaplanować sposób dokonania rozkroju materiałów odzieżowych podczas wykonywania usług krawieckich, – wykonać rozkrój materiałów odzieżowych podczas wykonywania usług krawieckich zgodnie z zasadami.
Obsługa maszyn i urządzeń szwalniczych podczas wykonania usług krawieckich.	5	obsługuje maszyny i urządzenia szwalnicze	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych – rozpoznaje przyczyny zakłócenia pracy maszyn i urządzeń szwalniczych stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> – stosować oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych, – stosować oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do rodzaju tkaniny – usunąć proste przyczyny zakłócenia pracy maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
			<ul style="list-style-type: none"> wskazuje sposoby usunięcia przyczyn nieprawidłowej pracy mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych posługuje się instrukcjami podczas obsługi maszyn i urządzeń szwalniczych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> przeprowadzić czyszczenie i konserwację maszyn do szycia, czytać instrukcję podczas obsługi maszyn i urządzeń w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych, stosować się do instrukcji podczas obsługi maszyn i urządzeń szwalniczych podczas wykonania usług krawieckich.
Zastosowanie ściegów ręcznych i maszynowych podczas wykonywania usług krawieckich.	10	stosuje ściegi ręczne i maszynowe podczas wykonywania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> rozdziela ściegi ręczne i maszynowe dobiera ściegi ręczne do określonych operacji technologicznych określa zastosowanie ściegów ręcznych i maszynowych określa zastosowanie ściegów podczas wykonywania wyrobów odzieżowych dobiera rodzaje ściegów maszynowych do określonych operacji technologicznych w zależności od rodzaju i grubości stosowanych nici dobiera ściegi maszynowe do określonych operacji technologicznych 	<ul style="list-style-type: none"> scharakteryzować ściegi ręczne i maszynowe, dobierać ściegi ręczne do określonych operacji technologicznych podczas wykonywania usług krawieckich, zastosować ściegi maszynowe do określonych operacji technologicznych podczas wykonywania usług krawieckich dobierać rodzaje ściegów maszynowych do określonych operacji technologicznych w zależności od rodzaju i grubości stosowanych nici, dobierać ściegi maszynowe do określonych operacji technologicznych w szyciu miarowym.
Łączenie elementów wyrobów odzieżowych w szyciu miarowym.	5	łączy elementy wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> łączy elementy wyrobów odzieżowych z zastosowaniem określonych ściegów i szwów. 	

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Obróbka parowo-ciepła podczas wykonywania usług krawieckich.	5	charakteryzuje procesy obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> wykonuje czynności związane z procesem obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych stosuje proces obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych 	
Wykonywanie przeróbek i napraw odzieży miarowej.	50	charakteryzuje etapy wykonywania przeróbek i napraw odzieży miarowej	<ul style="list-style-type: none"> stosuje określenia, znaki i symbole krawieckie rozpoznaje uszkodzenia wyrobów odzieżowych dobiera sposób usunięcia uszkodzenia wyrobu odzieżowego określa rodzaj i zakres prac związanych z przeróbką lub naprawą wyrobu odzieżowego wykonuje prace związane z przeróbką lub naprawą wyrobu odzieżowego oblicza koszty wykonania przeróbek lub napraw wyrobu odzieżowego określa rodzaj i zakres prac związanych z wykonaniem przeróbek lub napraw odzieży miarowej wykonuje usługi krawieckie, takie jak: przeróbki i naprawy odzieży miarowej oblicza koszty wykonania przeróbki i naprawy odzieży miarowej 	<ul style="list-style-type: none"> zastosować znaki i symbole podczas wykonania pomiarów krawieckich, przyjąć zamówienie od klienta dotyczące naprawy odzieży, określić rodzaj i zakres prac związanych z naprawą wyrobów odzieżowych, przygotować wyroby odzieżowe do planowanych napraw, dobierać narzędzia i przybory krawieckie do wykonania czynności związanych z naprawą wyrobów odzieżowych, wykonać czynności związane z naprawą wyrobów odzieżowych. przyjąć zamówienie od klienta dotyczące przeróbki wyrobu odzieżowego, określić rodzaj i zakres prac związanych z przeróbką wyrobu odzieżowego, przygotować wyrób odzieżowy do planowanych przeróbek, wykonać czynności związane z przeróbką wyrobu odzieżowego,

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
				<ul style="list-style-type: none"> – dokonać kalkulacji kosztów usług krawieckich, – obliczyć koszty wykonania przeróbki i naprawy odzieży miarowej
Kontrola jakości wykonywanych usług krawieckich.	15	ocenia jakość wykonanych wyrobów odzieżowych i usług krawieckich	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje rodzaje błędów w zależności od przyczyny powstania – ocenia jakość materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych i usług krawieckich – określa jakość wykonanych usług krawieckich i wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnić rodzaje błędów w zależności od przyczyny powstania – ocenić jakość materiałów przeznaczonych do wykonania usług krawieckich, – określić rodzaje i sposoby kontroli wykonanych usług. – określić jakość wykonanych usług krawieckich.
Bezpieczeństwo i higiena pracy podczas wykonywania usług krawieckich.	3	rozdziela pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią	<ul style="list-style-type: none"> – określa warunki organizacji pracy zapewniające – wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy – opisuje wymagania dotyczące ergonomii pracy 	<ul style="list-style-type: none"> – przewidzieć konsekwencje nieprzestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz wymagań ergonomii w trakcie realizacji zadań zawodowych w punkcie usługowym, – opisać wymagania ergonomiczne dla stanowiska pracy, – określić działania zapobiegające powstaniu pożaru na stanowisku pracy, – zastosować zasady organizacji stanowiska pracy związanych z użytkowaniem urządzeń pod napięciem elektrycznym, – korzystać z instrukcji obsługi urządzeń technicznych podczas eksploatacji
		stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej – stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych – dobiera środki ochrony indywidualnej i zbiorowej do rodzaju wykonywanych prac 	
		organizuje stanowisko pracy zgodnie z wymogami ergonomii oraz przepisami prawa	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje zasady organizacji stanowisk pracy związanych z użytkowaniem urządzeń 	

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
			<ul style="list-style-type: none"> – korzysta z instrukcji obsługi urządzeń technicznych podczas wykonywania zadań zawodowych 	<ul style="list-style-type: none"> – maszyn i urządzeń na stanowisku pracy, – zorganizować stanowisko do wykonywania prac związanych z usługami, przeróbką i naprawą wyrobów odzieżowych zgodnie z wymaganiami ergonomii.
Kompetencje personalne i społeczne.		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie 	<ul style="list-style-type: none"> – wyrazić swoje emocje, uczucia i poglądy z ogólnie przyjętymi normami i zasadami współżycia społecznego, – respektować zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z zawodem krawca i miejscem pracy, – wyjaśnić, na czym polega zachowanie etyczne w zawodzie krawca, – zaplanować monitorowanie realizowanych działań i zadań – stosować różne rodzaje komunikatów, – zaplanować kolejność wykonywanych zadań – wskazać style komunikacji interpersonalnej i oceniać ich skuteczność, – opisać sytuacje wywołujące stres, – analizować własne kompetencje, – wyznaczać cele własnego rozwoju zawodowego, – wymienić techniki radzenia sobie ze stresem,
		planuje wykonanie zadania	<ul style="list-style-type: none"> – omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy – określa czas realizacji zadań – realizuje działania w wyznaczonym czasie – monitoruje realizację zaplanowanych działań – dokonuje modyfikacji zaplanowanych działań 	

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania	<ul style="list-style-type: none"> – przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań – wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę – ocenia podejmowane działania – przewiduje konsekwencje niewłaściwego – wykonywania czynności zawodowych na stanowisku pracy, w tym posługiwania się niebezpiecznymi substancjami, oraz niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń na stanowisku pracy 	<ul style="list-style-type: none"> – dobierać techniki radzenia sobie ze stresem, – wskazać zasady postępowania (zachowania) asertywnego – stosować pozytywne sposoby radzenia sobie z emocjami i stresem – wskazać przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej. – stosować właściwe formy komunikacji werbalnej i niewerbalnej.
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych – wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji – wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej – przedstawia różne formy zachowań asertywnych jako sposoby radzenia sobie ze stresem – rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych 	
		doskonali umiejętności zawodowe	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje 	

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
			– wyznacza cele własnego rozwoju zawodowego	
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej	– identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – stosuje aktywne metody słuchania – prowadzi dyskusje	

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.3.3.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze słuchaczami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) słuchacza do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze słuchaczami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności słuchaczy poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla słuchacza.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla słuchacza i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla słuchacza
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych
- metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne. Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymaga odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach, odpowiednio do realizowanych treści:

1. Pracowni zawodowej/ warsztatach szkolnych wyposażonych w: stanowiska szycia ręcznego (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w manekiny krawieckie, przybory do szycia ręcznego, nożyczki, dodatki krawieckie, stanowiska rozkroju i klejenia (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w stół, narzędzia, przybory do rozkroju i klejarkę, stanowiska prasowania (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w stół do prasowania, żelazko elektryczno-parowe i przybory do prasowania, stanowiska montażu wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w maszynę

stębnówkę płaską z oprzyrządowaniem, stanowiska kontroli jakości i pakowania wyrobów gotowych (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w dokumentację wyrobów odzieżowych, manekiny krawieckie damskie, męskie i dziecięce, wieszaki i taśmę krawiecką, maszyny overlok, elementy odzieży wykonane w etapach i w całości oraz wzory węzłów technologicznych, maszyny, takie jak: dziurkarka, guzikarka, podszywarka, renderka, regały, stojaki na wykroje i pojemniki na segregowane odpady, instrukcje obsługi maszyn szwalniczych oraz narzędzia stosowane podczas obsługi maszyn.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie słuchaczy/uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych słuchaczy. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować słuchaczy do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb słuchaczy,
- planować zadania do wykonania przez słuchaczy z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać słuchaczy do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.3.3.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych słuchacza/uczestnika

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć słuchaczy kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u słuchaczy/uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań słuchacza, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów słuchacza oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia słuchaczy/uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Sprawdzanie opanowania przez słuchacza/uczestnika wymagań programowych będzie przeprowadzone na podstawie wykonanych ćwiczeń. W ocenie należy uwzględnić następujące kryteria ogólne: zawartość merytoryczną ćwiczeń, ich poprawność, formy przedstawienia. Sprawdzanie osiągnięć powinno odbywać się przez cały okres realizacji programu zajęć na podstawie kryteriów przedstawionych na początku kursu.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu :

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach jednostki modułowej MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć słuchaczy,
- karty/arkusze samooceny słuchaczy,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania w ramach jednostki modułowej MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy słuchacza (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy słuchacza (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez słuchacza,
- jak słuchacz dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

W przypadku przedmiotu zawodowego jedną z ważnych metod jest samoocena, w ramach której nauczyciel powinien dokonać weryfikacji stanu wiedzy z zakresu odzieżownictwa. Powinien też dokonać oceny posiadanych materiałów dydaktycznych, z zakresu technologii wytwarzania wyrobów odzieżowych, przemysłowej produkcji odzieży oraz wykonywania usług krawieckich, publikacji tematycznych i literatury.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

- Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby słuchaczy i uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu przygotowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami, arkusz –obserwacja zachowań słuchaczy i uczestników w czasie wykonywania zadań.
- Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej : porównanie nabytych kompetencji i umiejętności słuchacza / uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu ze słuchaczami i uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej

- 1) Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,
- 2) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 3) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 4) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,

- 5) Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998,
- 6) Tymolewska Barbara: Maszynoznawstwo odzieżowe. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998,
- 7) Tymolewska B.: Maszynoznawstwo odzieżowe. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1996,
- 8) Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży, Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998,
- 9) Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998.
- 10) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więżlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009

4.4. Program nauczania dla modułu MOD.03.M4 Język obcy zawodowy w branży odzieżowej

Poziom kształcenia języka angielskiego w branży odzieżowej określono na poziomie A1. Organizator kkk może podwyższyć poziom kształcenia zawodowego w zależności od zdiagnozowanych kompetencji słuchaczy.

Nazwy jednostek modułowych wyodrębnionych dla modułu:

MOD.03.M4.J1 Podstawowy zasób środków językowych

MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy

4.4.1 Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M4.J1 Podstawowy zasób środków językowych

4.4.1.1 Cele ogólne

- Nabycie umiejętności posługiwania się obcojęzyczną terminologią zawodową dotyczącą procesu wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- Kształtowanie umiejętności porozumiewania się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.4.1.2 Cele operacyjne

- posługiwać się obcojęzyczną terminologią zawodową dotyczącą procesu wytwarzania wyrobów odzieżowych,
- prowadzić rozmowę na temat wysłuchanego tekstu dotyczącego trendów w modzie,
- czytać i tłumaczyć korespondencję otrzymywaną za pomocą poczty elektronicznej,
- określać w języku obcym czynności związane z wytwarzaniem wyrobów odzieżowych,
- posługiwać się językiem obcym w zakresie wspomagającym wykonywanie zadań zawodowych,
- stosować obcojęzyczne zwroty grzecznościowe w środowisku pracy,
- tłumaczyć na język obcy, z zachowaniem podstawowych zasad gramatyki i ortografii, teksty zawodowe napisane w języku polskim,
- tłumaczyć korespondencję obcojęzyczną dotyczącą wyrobu odzieżowego zamówionego przez klienta,
- czytać obcojęzyczne instrukcje dotyczące zasad obsługi maszyn szwalniczych i urządzeń odzieżowych,
- redagować notatkę w języku obcym z tekstu zawodowego słuchanego i czytanego,
- porozumiewać się z uczestnikami procesu pracy w języku obcym wykorzystując słownictwo zawodowe,
- przekazywać w języku obcym informacje dotyczące wykonywanych czynności zawodowych,
- korzystać z obcojęzycznych zasobów Internetu dotyczących projektowania i wykonywania wyrobów odzieżowych,
- korzystać z obcojęzycznej dokumentacji wyrobów odzieżowych,
- przeprowadzać rozmowę w języku obcym dotyczącą realizowanych zadań,

- negocjować warunki pracy w języku obcym,
- dokonywać analizy informacji opracowanych w języku obcym dotyczących procesu produkcji wyrobów odzieżowych,
- czytać i tłumaczyć obcojęzyczne teksty dotyczące zasady działania oraz obsługi maszyn szwalniczych,
- odczytywać zamieszczone na etykietach wyrobów odzieżowych informacje w języku obcym,
- wyrażać swoje opinie dotyczące wykonywania czynności zawodowych,
- słuchać ze zrozumieniem wypowiedzi w języku obcym współpracowników zgodnie z zasadami aktywnego słuchania,
- porozumieć się z zespołem współpracowników w języku obcym zawodowym,
- korzystać z obcojęzycznych portali internetowych.

4.4.1.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.03.M4.J1 Podstawowy zasób środków językowych

Tabela 26 Podstawowy zasób środków językowych

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
<p>Posługiwanie się podstawowym zasobem środków językowych w języku obcym nowożytnym (ze szczególnym uwzględnieniem środków leksykalnych), umożliwiającym realizację czynności zawodowych w zakresie tematów związanych:</p> <p>a) ze stanowiskiem pracy i jego wyposażeniem, b) z głównymi technologiami stosowanymi w danym zawodzie, c) z dokumentacją związaną z danym zawodem, d) z usługami świadczonymi w danym zawodzie.*)</p>	5	<p>posługuje się podstawowym zasobem środków językowych w języku obcym nowożytnym (ze szczególnym uwzględnieniem środków leksykalnych) umożliwiającym realizację czynności zawodowych w zakresie tematów związanych:</p> <p>a. ze stanowiskiem pracy i jego wyposażeniem b. z głównymi technologiami stosowanymi w przemyśle mody c. z dokumentacją związaną z branżą odzieżową d. z usługami świadczonymi w branży odzieżowej</p>	<p>rozpoznaje oraz stosuje środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie:</p> <p>a. czynności wykonywanych na stanowisku pracy, w tym związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i higieny pracy b. narzędzi, maszyn, urządzeń i materiałów koniecznych do realizacji czynności zawodowych c. procesów i procedur związanych z realizacją zadań zawodowych w branży przemysłu mody d. formularzy, specyfikacji oraz innych dokumentów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych e. świadczonych usług, w tym obsługi klienta</p>	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznać środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie, czynności wykonywanych na stanowisku pracy, w tym związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i higieny pracy, - rozpoznać środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie narzędzi, maszyn, urządzeń i materiałów koniecznych do realizacji czynności zawodowych, - czytać i tłumaczyć obcojęzyczne teksty dotyczące zasady działania oraz obsługi maszyn szwalniczych, - czytać i tłumaczyć korespondencję otrzymywaną za pomocą poczty elektronicznej, - rozpoznać środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie procesów i procedur związanych z realizacją zadań zawodowych, - rozpoznać środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie formularzy, specyfikacji oraz innych dokumentów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych,

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
				<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznać środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie świadczonych usług, w tym obsługi klienta.
<p>Rozumienie prostych wypowiedzi ustnych artykułowanych wyraźnie, w standardowej odmianie języka obcego nowożytnego, a także prostych wypowiedzi pisemnych w języku obcym nowożytnym, w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych:</p> <p>a. proste wypowiedzi ustne dotyczące czynności zawodowych (np. rozmowy, wiadomości, komunikaty, instrukcje lub filmy instruktażowe, prezentacje), artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka,</p> <p>b. proste wypowiedzi pisemne dotyczące czynności zawodowych (np. napisy, broszury, instrukcje obsługi, przewodniki, dokumentację zawodową).</p>	5	<p>rozumie proste wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka obcego nowożytnego, a także proste wypowiedzi pisemne w języku obcym nowożytnym w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych:</p> <p>a. rozumie proste wypowiedzi ustne dotyczące czynności zawodowych (np. rozmowy, wiadomości, komunikaty, instrukcje lub filmy instruktażowe, prezentacje), artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka</p> <p>b. rozumie proste wypowiedzi pisemne dotyczące czynności zawodowych (np. napisy, broszury, instrukcje obsługi, przewodniki, dokumentację zawodową)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - określa główną myśl wypowiedzi lub tekstu lub fragmentu wypowiedzi lub tekstu - znajduje w wypowiedzi lub tekście określone informacje - rozpoznaje związki między poszczególnymi częściami tekstu - układa informacje w określonym porządku 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznać główną myśl wypowiedzi lub tekstu lub fragmentu wypowiedzi lub tekstu (np. rozmowy, wiadomości, komunikaty, instrukcje lub filmy instruktażowe, prezentacje), - odnaleźć w wypowiedzi lub w tekście określone informacje, - rozpoznawać związki między poszczególnymi częściami tekstu - ułożyć informacje w określonym porządku, - czytać napisy, broszury, instrukcje obsługi, przewodniki, dokumentację zawodową w języku angielskim.

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.4.1.4 Procedury osiągania celów kształcenia

Warunkiem osiągania założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze słuchaczami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) słuchacza do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze słuchaczami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności słuchaczy poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla słuchacza.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla słuchacza i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla słuchacza
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych

- ćwiczeń kształtujących umiejętności poznawania słownictwa w języku obcym ukierunkowanym zawodowo.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni językowej wyposażonej w:

1. stanowisko dla nauczyciela wyposażone w komputer stacjonarny z oprogramowaniem biurowym i z dostępem do Internetu, z urządzeniem wielofunkcyjnym, projektor multimedialny, telewizor, ekran projekcyjny, tablicę szkolną białą suchą ścieralną, tablicę flipchart, słuchawki z mikrofonem, system do nauczania języków obcych; stanowisko dla każdego słuchacza wyposażone w komputer stacjonarny z oprogramowaniem biurowym z dostępem do Internetu oraz słuchawki z mikrofonem; biblioteczka wyposażona w słowniki, podręczniki i czasopisma specjalistyczne w języku obcym zawodowym.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie słuchaczy/uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych słuchaczy. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować słuchaczy do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb słuchaczy,
- planować zadania do wykonania przez słuchaczy z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczniów do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.4.1.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych słuchacza/uczestnika

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć słuchaczy kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u słuchaczy/ uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań słuchacza, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów słuchacza oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia słuchaczy/uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych słuchacza/uczestnika

Do oceny osiągnięć edukacyjnych uczniów proponuje się stosowanie: sprawdzianów ustnych i pisemnych. w ocenie końcowej osiągnięć słuchaczy należy uwzględnić następujące kryteria: poprawność gramatyczną, płynność wymowy, konstrukcję wypowiedzi pisemnych, stosowanie słownictwa zawodowego oraz czas prezentacji.

Sprawdzanie osiągnięć powinno odbywać się przez cały okres realizacji programu zajęć na podstawie kryteriów przedstawionych na początku kursu.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu:

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,

- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach modułu powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć słuchaczy,
- karty/arkusze samooceny słuchaczy,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania w ramach modułu należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy słuchacza (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy słuchacza (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez słuchacza,
- jak słuchacz dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla modułu należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

Wykaz literatury dla jednostki modułowej

- 1) Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,
- 2) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 3) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

- 4) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
- 5) Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998,
- 6) Tymolewska Barbara: Maszynoznawstwo odzieżowe. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998,
- 7) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więźlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009.

4.4.2 Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy

4.4.2.1 Cele ogólne modułu

- Kształtowanie umiejętności porozumiewania się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.4.2.2 Cele operacyjne

- tłumaczyć na język obcy, z zachowaniem podstawowych zasad gramatyki i ortografii, teksty zawodowe napisane w języku polskim,
- tłumaczyć korespondencję obcojęzyczną dotyczącą wyrobu odzieżowego zamówionego przez klienta,
- czytać obcojęzyczne instrukcje dotyczące zasad obsługi maszyn szwalniczych i urządzeń odzieżowych,
- redagować notatkę w języku obcym z tekstu zawodowego,
- porozumiewać się z uczestnikami procesu pracy w języku obcym wykorzystując słownictwo zawodowe,
- przekazywać w języku obcym informacje dotyczące wykonywanych czynności zawodowych,
- korzystać z obcojęzycznych zasobów Internetu dotyczących projektowania i wykonywania wyrobów odzieżowych,
- korzystać z obcojęzycznej dokumentacji techniczno-technologicznej,
- przeprowadzać rozmowę w języku obcym dotyczącą realizowanych zadań,
- negocjować warunki pracy w języku obcym ,
- dokonywać analizy informacji opracowanych w języku obcym dotyczących procesu produkcji wyrobów odzieżowych,
- czytać i tłumaczyć obcojęzyczne teksty dotyczące zasady działania oraz obsługi maszyn szwalniczych,
- odczytywać zamieszczone na etykietach wyrobów odzieżowych informacje w języku obcym,
- wyrażać swoje opinie dotyczące wykonywania czynności zawodowych,
- słuchać ze zrozumieniem wypowiedzi w języku obcym współpracowników zgodnie z zasadami aktywnego słuchania,

- porozumieć się z zespołem współpracowników w języku obcym zawodowym.

4.4.2.3 korzystać z obcojęzycznych źródeł informacji Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.11.M3.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy

Tabela 27 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Samodzielne tworzenie krótkich, prostych, spójnych i logicznych wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku obcym nowożytnym, w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych: a. krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne dotyczące czynności zawodowych (np. polecenie, komunikat, instrukcję), b. krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi pisemne dotyczące czynności zawodowych (np. komunikat, e-mail, instrukcję, wiadomość, CV, list motywacyjny, dokument związany z wykonywanym zawodem – według wzoru).*)	5	samodzielnie tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne i pisemne w języku obcym nowożytnym w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych: a. tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne dotyczące czynności zawodowych (np. polecenie, komunikat, instrukcję) b. tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi pisemne dotyczące czynności zawodowych (np. komunikat, e-mail, instrukcję, wiadomość, CV, list motywacyjny, dokument związany z wykonywanym zawodem – według wzoru)	<ul style="list-style-type: none"> o opisuje przedmioty, działania i zjawiska związane z czynnościami zawodowymi – przedstawia sposób postępowania w różnych sytuacjach zawodowych (np. udziela odpowiedzi klientowi, wyjaśnia zasady) – wyraża i uzasadnia swoje stanowisko – stosuje zasady konstruowania tekstów o różnym charakterze – stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi – adekwatnie do sytuacji 	<ul style="list-style-type: none"> – tworzyć samodzielnie wypowiedzi ustne i pisemne w języku angielskim w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych krawca, – tworzyć w języku angielskim krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi pisemne dotyczące czynności zawodowych: tworzenia dokumentacji wyrobu odzieżowego, opisu modelu itp. – korzystać z obcojęzycznej dokumentacji techniczno-technologicznej, – przekazywać w języku obcym informacje dotyczące wykonywanych czynności zawodowych.
Uczestniczenie w rozmowie w typowych sytuacjach związanych z realizacją zadań zawodowych a. reagowanie w języku obcym nowożytnym w sposób zrozumiały, adekwatnie do	6	uczestniczy w rozmowie w typowych sytuacjach związanych z realizacją zadań zawodowych – reaguje w języku obcym nowożytnym w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoczyna, prowadzi i kończy rozmowę – uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia – wyraża swoje opinie i uzasadnia je, pyta o opinie, zgadza się lub 	<ul style="list-style-type: none"> – uczestniczyć w rozmowach w typowych sytuacjach zawodowych, – prowadzić proste negocjacje związane z czynnościami zawodowymi krawca w języku angielskim,

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
<p>sytuacji komunikacyjnej, ustnie lub w formie prostego tekstu:</p> <p>b. ustnie (np. podczas rozmowy z innym pracownikiem, klientem, kontrahentem, w tym rozmowy telefonicznej) w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych,</p> <p>c. redagowanie w formie prostego tekstu pisanego (np. wiadomość, formularz, e-mail, dokument związany z wykonywanym zawodem) w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych.</p>		<p>komunikacyjnej, ustnie lub w formie prostego tekstu:</p> <p>c. reaguje ustnie (np. podczas rozmowy z innym pracownikiem, klientem, kontrahentem, w tym rozmowy telefonicznej) w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych</p> <p>d. redaguje w formie prostego tekstu pisanego (np. wiadomość, formularz, e-mail, dokument związany z wykonywanym zawodem) w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych</p>	<p>nie zgadza z opiniami innych osób</p> <ul style="list-style-type: none"> – prowadzi proste negocjacje związane z czynnościami zawodowymi – pyta o upodobania i intencje innych osób – proponuje, zachęca klienta – stosuje zwroty i formy grzecznościowe – dostosowuje styl wypowiedzi do sytuacji 	<ul style="list-style-type: none"> – stosować podczas rozmowy zwroty grzecznościowe, – słuchać ze zrozumieniem wypowiedzi w języku obcym współpracowników zgodnie z zasadami aktywnego słuchania, – dostosować styl wypowiedzi do danej sytuacji.
<p>Zmienianie formy przekazu ustnego lub pisemnego w języku obcym nowożytnym w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych:</p> <p>a. przetwarzanie tekstu ustnie lub pisemnie w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych.*)</p>	5	zmienia formę przekazu ustnego lub pisemnego w języku obcym nowożytnym w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych	<ul style="list-style-type: none"> – przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje zawarte w materiałach wizualnych (np. w wykresach, symbolach, piktogramach, schematach) oraz audiowizualnych (np. w filmach instruktażowych) – przekazuje w języku polskim informacje sformułowane w języku obcym nowożytnym 	<ul style="list-style-type: none"> – przekazać w języku angielskim informacje zawarte w materiałach wizualnych, – przekazać w języku polskim informacje sformułowane w języku angielskim, – przekazać w języku obcym informacje sformułowane w języku polskim lub tym języku angielskim,

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczeń potrafi:
			<ul style="list-style-type: none"> – przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje sformułowane w języku polskim lub tym języku obcym nowożytnym – przedstawia publicznie w języku obcym nowożytnym wcześniej opracowany materiał (np. prezentację) 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawić publicznie w języku angielskim wcześniej opracowany materiał (np. prezentację).
<p>Wykorzystywanie strategii służących doskonaleniu własnych umiejętności językowych oraz podnoszące świadomość językową:</p> <ol style="list-style-type: none"> techniki samodzielnej pracy nad nauką języka obcego nowożytnego, współdziałanie w grupie, korzystanie ze źródeł informacji w języku obcym nowożytnym, strategie komunikacyjne i kompensacyjne. 	4	<p>wykorzystuje strategie służące doskonaleniu własnych umiejętności językowych oraz podnoszące świadomość językową:</p> <ol style="list-style-type: none"> wykorzystuje techniki samodzielnej pracy nad językiem obcym nowożytnym współdziała w grupie korzysta ze źródeł informacji w języku obcym nowożytnym stosuje strategie komunikacyjne i kompensacyjne 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownikiem dwujęzycznym i jednojęzycznym – pracuje z tekstem w języku obcym nowożytnym, – również za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnych – identyfikuje słowa kluczowe, internacjonalizmy – wykorzystuje kontekst (tam, gdzie to możliwe), aby w przybliżeniu określić znaczenie słowa – upraszcza (jeżeli to konieczne) wypowiedź, zastępuje nieznanymi słowami innymi, wykorzystuje opis, środki niewerbalne 	<ul style="list-style-type: none"> – posługiwać się słownikami dwujęzycznym i jednojęzycznym, – skorzystać z tekstów w języku angielskim również za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnych, – korzystać z obcojęzycznych źródeł informacji, – wskazać kontekst wypowiedzi (tam, gdzie to możliwe), aby w przybliżeniu określić znaczenie słowa, – zastąpić w wypowiedzi i tekście nieznanymi słowami innymi, – wykorzystać opis, środki niewerbalne.

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.4.2.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze słuchaczami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) słuchacza do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze słuchaczami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności słuchaczy poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla słuchacza.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla słuchacza i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla słuchacza
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych
- ćwiczeń kształtujących umiejętności poznawania słownictwa w języku obcym ukierunkowanym zawodowo.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni językowej wyposażonej w:

- stanowisko dla nauczyciela wyposażone w komputer stacjonarny z oprogramowaniem biurowym i z dostępem do Internetu, z urządzeniem wielofunkcyjnym, projektor multimedialny, telewizor, ekran projekcyjny, tablicę szkolną białą suchą ścierną, tablicę flipchart, słuchawki z mikrofonem, system do nauczania języków obcych; stanowisko dla każdego słuchacza wyposażone w komputer stacjonarny z oprogramowaniem biurowym z dostępem do Internetu oraz słuchawki z mikrofonem; biblioteczka wyposażona w słowniki, podręczniki i czasopisma specjalistyczne w języku obcym zawodowym.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie słuchaczy/uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych słuchaczy. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować słuchaczy do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb słuchaczy,
- planować zadania do wykonania przez słuchaczy z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać słuchaczy do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.4.2.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych słuchacza/uczestnika

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć słuchaczy kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u słuchaczy/ uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań słuchacza, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów słuchacza oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia słuchaczy/uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Do oceny osiągnięć edukacyjnych uczniów proponuje się stosowanie: sprawdzianów ustnych i pisemnych. w ocenie końcowej osiągnięć słuchaczy należy uwzględnić następujące kryteria: poprawność gramatyczną, płynność wymowy, konstrukcję wypowiedzi pisemnych, stosowanie słownictwa zawodowego oraz czas prezentacji.

Sprawdzanie osiągnięć powinno odbywać się przez cały okres realizacji programu zajęć na podstawie kryteriów przedstawionych na początku kursu.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu:

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach modułu powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć słuchaczy,
- karty/arkusze samooceny słuchaczy,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania w ramach modułu należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy słuchacza (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy słuchacza (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez słuchacza,
- jak słuchacz dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla modułu należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

Wykaz literatury dla jednostki modułowej

- 1) Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,
- 2) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 3) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 4) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,

- 5) Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998,
- 6) Lewandowska-Stark E.: Modelowanie form odzieży damskiej. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich, Toruń 1998,
- 7) Lewandowska-Stark E., Lipke-Skrawek Z.: Techniki szycia odzieży. SOP, Toruń 1995,
- 8) Lewandowska – Stark E.: Modelowanie form odzieży na dolną część ciała. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1993,
- 9) Lewandowska – Stark E.: Modelowanie form odzieży na górną część ciała. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1994,
- 10) Tymolewska Barbara: Maszynoznawstwo odzieżowe. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998,
- 11) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więźlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009.

5. Ewaluacja programu kwalifikacyjnego kursu zawodowego

Oceniając program nauczania w ramach KKZ należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy słuchacza (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy słuchacza (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez słuchacza,
- jak słuchacz dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla KKZ należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

Proponowane metody ewaluacji programu

Proponuje się przeprowadzić ewaluację programu poprzez wstępne zdiagnozowanie potrzeb słuchaczy i uczestników za pomocą ankiet. Następnie w trakcie nauczania przeprowadzać krótkie ankiety sprawdzające opanowanie określonych treści programowych. Ważnymi metodami są również obserwacje oraz wywiady ze słuchaczami i uczestnikami. Na zakończenie kształcenia proponuje się przeprowadzić ewaluację podsumowującą z wykorzystaniem testów zawierających pytania otwarte i zamknięte.

Metodami pomocniczymi w trakcie ewaluacji mogą być także karty ewaluacji na koniec modułu.

Zadaniem ewaluacji jest sprawdzenie opanowania przez słuchaczy materiału nauczania z zakresu kwalifikacyjnego kursu zawodowego.

Tabela 28. Ewaluacja programu kwalifikacyjnego kursu zawodowego

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
MOD.03.1 . Bezpieczeństwo i higiena pracy			
rozdziela pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią (ek)	Słuchacz: - stosuje przepisy bhp i ppoż. na stanowisku pracy - określa konsekwencje niewłaściwego posługiwania się sprzętem na stanowisku pracy.	- ukierunkowana obserwacja pracy słuchaczy podczas wykonywania ćwiczeń, zadań praktycznych.	W trakcie realizacji całego kursu
stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych (ek)	Słuchacz: - opisuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych, - dobiera środki ochrony indywidualnej i zbiorowej do rodzaju wykonywanych prac	- ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, - zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, - samoocena własnej pracy, i lub innych słuchaczy wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny.	W trakcie realizacji jednostki modułowej
organizuje stanowisko pracy zgodnie z wymogami ergonomii oraz przepisami prawa dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska (ek)	Słuchacz: - opisuje bezpieczne i higieniczne warunki pracy na stanowisku pracy, - identyfikuje znaki informacyjne dotyczące ochrony przeciwpożarowej, - wskazuje zastosowanie gaśnic na podstawie znormalizowanych oznaczeń literowych, - opisuje zasady zachowania podczas wykonywania zadań zawodowych z użyciem urządzeń podłączonych do sieci elektrycznej, - opisuje zasady ochrony przeciwpożarowej,	- ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, - zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, - samoocena własnej pracy, i lub innych słuchaczy wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny.	W trakcie realizacji jednostki modułowej

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
– MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa			
charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych (ek)	<p>Słuchacz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje metody identyfikacji włókien - rozróżnia rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości - klasyfikuje surowce włókiennicze - określa właściwości fizyczne włókien - określa właściwości chemiczne włókien - określa właściwości technologiczne włókien - rozróżnia tkaniny i rozpoznaje ich własności użytkowe - rozróżnia wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie - wymienia różnice pomiędzy włókniną, przędziną i wskazuje ich zastosowanie - rozróżnia wyroby włókiennicze, filce, wyroby laminowane i wskazuje ich zastosowanie 	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, – zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, – samoocena własnej pracy, i/lub innych słuchaczy wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej
charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich (ek)	<p>Słuchacz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozróżnia pomiary krawieckie w zależności od rodzaju wyrobów odzieżowych - rozpoznaje znaki i symbole krawieckie - zapisuje pomiary krawieckie z zastosowaniem symboli - posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych - wskazuje pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, – zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, – samoocena własnej pracy, i lub innych słuchaczy wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych (ek)	<p>Słuchacz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ustawia parametry szycia zgodnie z dokumentacją techniczną wyrobu - dobiera oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych - rozpoznaje przyczyny zakłócenia pracy maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych - wskazuje sposób usunięcia przyczyny nieprawidłowej pracy mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych 	<ul style="list-style-type: none"> - ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, - zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, - samoocena własnej pracy, i/lub innych słuchaczy wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej
MOD.03.3 Projektowanie wyrobów odzieżowych			
wykonuje podstawowe projekty plastyczne wyrobów odzieżowych (ek)	<p>Słuchacz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dobiera materiały odzieżowe i dodatki krawieckie do projektów wyrobów odzieżowych - dobiera fason i rodzaj tkaniny do typu figury, - materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie na podstawie opisu, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej (tkanina sukienkowa, płaszczowa, podszewka), - dobiera dodatki krawieckie ze względu na przeznaczenie na podstawie opisu, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej (nici, guziki itp.), - stosuje zasady doboru materiałów i dodatków krawieckich z uwzględnieniem ich właściwości użytkowych, 	<ul style="list-style-type: none"> - ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, - zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, - samoocena własnej pracy, i/lub innych słuchaczy wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
określa materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i materiały zdobnicze (ek)	<p>Słuchacz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozróżnia materiały odzieżowe (wzmacniające, usztywniające, wypełniające, termoizolacyjne, podszewkowe itp.), - rozróżnia materiały odzieżowe na podstawie opisu, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej, - określa właściwości 	<ul style="list-style-type: none"> - ustne lub pisemne testy i/lub sprawdziany poziomu wiedzy, - zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, - samoocena własnej pracy, i/lub innych słuchaczy wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej
wykonuje pomiary krawieckie (ek)	<p>Słuchacz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stosuje znaki i symbole podczas wykonania pomiarów krawieckich - posługuje się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich 	<ul style="list-style-type: none"> - ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, - zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, - samoocena własnej pracy, i lub innych słuchaczy wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej
wykonuje konstrukcje spódnicy, bluzki i spodni (ek)	<p>Słuchacz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stosuje symbolikę podstawowych pomiarów ciała ludzkiego, - posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych, - oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu, - oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego na figury z wadami postawy, - wykonuje siatkę konstrukcyjną wyrobów odzieżowych (spódnica, bluzka i spodni), 	<ul style="list-style-type: none"> - ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, - zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, - samoocena własnej pracy, i/lub innych słuchaczy wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
MOD.03.4. Wykonywanie wyrobów odzieżowych			
posługuje się dokumentacją wyrobów odzieżowych (ek)	<p>Słuchacz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - odczytuje rysunek żurnalowy, - odczytuje rysunek modelowy, - posługuje się rysunkiem technicznym wyrobu odzieżowego, - odczytuje rysunki instruktażowe węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego, - dobiera ściegi ręczne do określonych operacji technologicznych, - dobiera rodzaje ściegów maszynowych do określonych operacji technologicznych, 	<ul style="list-style-type: none"> - ustne lub pisemne testy i/lub sprawdziany poziomu wiedzy, - zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, - samoocena własnej pracy, „i/lub innych słuchaczy wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej
obsługuje maszyny i urządzenia szwalnicze (ek)	<p>Słuchacz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dobiera maszyny i urządzenia do wykonywania wyrobów odzieżowych, - ustawia parametry szycia zgodnie z dokumentacją techniczną wyrobu, - dobiera oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych, - rozpoznaje przyczyny zakłócenia pracy maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych, - wskazuje sposób usunięcia przyczyny nieprawidłowej pracy mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych, - posługuje się instrukcjami podczas obsługi maszyn i urządzeń w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych, - dobiera ściegi ręczne do określonych operacji technologicznych, 	<ul style="list-style-type: none"> - zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, samoocena własnej pracy, i lub innych słuchaczy wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
	<ul style="list-style-type: none"> - dobiera rodzaje ściągów maszynowych do określonych operacji technologicznych, - dobiera szwy maszynowe do określonych operacji technologicznych, 		
charakteryzuje procesy obróbki parowo cieplnej materiałów i wyrobów odzieżowych (ek)	<p>Słuchacz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykonuje czynności związane z parowo-cieplną obróbką wyrobów odzieżowych, - dobiera parametry w procesie klejenia elementów wyrobu odzieżowego, 	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, – zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, – samoocena własnej pracy, i/lub innych słuchaczy wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej
MOD.03.6. Kompetencje personalne i społeczne			
przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	<p>Słuchacz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia zasady etyki - wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w zawodzie - wskazuje przykłady zachowań etycznych - wyjaśnia, czym jest plagiat - okazuje szacunek innym osobom oraz szacunek dla ich pracy - stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania - wyraża swoje opinie zgodnie z przyjętymi normami w swoim środowisku pracy - przestrzega tajemnicy zawodowej 	<ul style="list-style-type: none"> – ukierunkowana obserwacja pracy słuchaczy podczas wykonywania ćwiczeń, zadań praktycznych. 	W trakcie realizacji całego kursu

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
planuje wykonanie zadania (ek)	<p>Słuchacz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy, - określa czas realizacji zadań, - realizuje działania w wyznaczonym czasie, - dokonuje modyfikacji zaplanowanych działań, 	<ul style="list-style-type: none"> - ukierunkowana obserwacja pracy słuchaczy podczas wykonywania ćwiczeń, zadań praktycznych. 	W trakcie realizacji całego kursu
doskonali umiejętności zawodowe (ek)	<p>Słuchacz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia umiejętności i kompetencje niezbędne w zawodzie technika przemysłu mody - wskazuje przykłady podkreślające wartość wiedzy dla osiągnięcia sukcesu zawodowego - analizuje własne kompetencje i umiejętności zawodowe - planuje ścieżkę rozwoju zawodowego - wykorzystuje różne źródła informacji w celu doskonalenia umiejętności zawodowych 	<ul style="list-style-type: none"> - ukierunkowana obserwacja pracy słuchaczy podczas wykonywania ćwiczeń, zadań praktycznych. 	W trakcie realizacji całego kursu

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
MOD.03.5 Język obcy zawodowy			
<p>posługuje się podstawowym zasobem środków językowych w języku obcym nowożytnym (ze szczególnym uwzględnieniem środków leksykalnych) umożliwiającym realizację czynności zawodowych w zakresie tematów związanych:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ze stanowiskiem pracy i jego wyposażeniem b) z głównymi technologiami stosowanymi w danym zawodzie c) z dokumentacją związaną z danym zawodem d) z usługami świadczonymi w danym zawodzie(ek) 	<p>Słuchacz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje oraz stosuje środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> a) czynności wykonywanych na stanowisku pracy, w tym związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i higieny pracy, b) narzędzi, maszyn, urządzeń i materiałów koniecznych do realizacji czynności zawodowych, c) procesów i procedur związanych z realizacją zadań zawodowych, d) formularzy, specyfikacji oraz innych dokumentów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych, e) świadczonych usług, w tym obsługi klienta, - określa główną myśl wypowiedzi/tekstu lub fragmentu wypowiedzi/tekstu - znajduje w wypowiedzi/tekście określone informacje - rozpoznaje związki między poszczególnymi częściami tekstu - układa informacje w określonym porządku - opisuje przedmioty, działania i zjawiska związane z czynnościami zawodowymi przedstawia sposób postępowania w różnych sytuacjach zawodowych. 	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i/lub sprawdziany poziomu wiedzy, – zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, – samoocena własnej pracy, i/lub innych słuchaczy wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	<p>W trakcie realizacji jednostki modułowej</p>

6. Sposób i forma zaliczenia kwalifikacyjnego kursu zawodowego

Kwalifikacyjny kurs zawodowy w zakresie kwalifikacji *MOD. 03 Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych*, kończy się zaliczeniem w formie ustalonej przez podmiot prowadzący kurs. Proponuje się jako warunek zaliczenia uzyskanie co naj-mniej 50 % punktów możliwych do zdobycia z części pisemnej testu sprawdzającego wiedzę i co najmniej 75 % punktów możliwych do zdobycia z zadania praktycznego.

Osoba, która uzyskała zaliczenie, otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Osoba, która ukończyła kwalifikacyjny kurs zawodowy i otrzymała zaświadczenie o jego ukończeniu może przystąpić w OKE do egzaminu zawodowego. Po zdaniu egzaminu z części pisemnej i praktycznej otrzymuje certyfikat kwalifikacji zawodowej w zakresie kwalifikacji *MOD. 03 Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych*.

Kurs umiejętności zawodowych dla kursów wyodrębnionych w ramach kwalifikacji kończy się zaliczeniem w formie ustalonej przez podmiot prowadzący kurs. Proponuje się aby warunkiem otrzymania zaświadczenia, certyfikatu ukończenia kursu było:

- zrealizowanie programu przewidzianego w programie kursu ;
- pozytywne zaliczenie testu wiedzy i egzaminu praktycznego.

Uczestnik, który ukończy dany kurs otrzyma certyfikat ukończenia, po uzyskaniu akredytacji kursów w Kuratorium Oświaty zaświadczenie o ukończeniu kursu wg wzoru określonego rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych.

7. Wykaz literatury oraz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych

- 1) Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,
- 2) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 3) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 4) Czurkova M.H., Uławska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
- 5) Idryjan Pajor J.: Materiałoznawstwo odzieżowe. SOP, Toruń 2014,
- 6) Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998,
- 7) Krawiectwo technologia. Podręcznik dla zasadniczych szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 2011,
- 8) Krysińska Stanisława: Szybie i konserwacja odzieży. Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne. Warszawa 1995,
- 9) Mac S., Leowski J.: Bezpieczeństwo i Higiena Pracy. WSiP, Warszawa 1996,
- 10) Samek P.(tłum.): Krawiectwo. Materiałoznawstwo. Wydanie I. WSiP, Warszawa 1999,
- 11) Turek K.: Pracownia materiałoznawstwa odzieżowego. WSiP, Warszawa 1995.
- 12) Bezpieczeństwo pracy i ergonomia. CIOP, Warszawa 1997,
- 13) Bily – Czopowa M., Mierowska K.: Konstrukcja i modelowanie odzieży damskiej lekkiej. WSiP, Warszawa 1990,
- 14) Bily – Czopowa M., Mierowska K.: Krój i modelowanie odzieży lekkiej. Krawiectwo miarowo – usługowe. WSiP, Warszawa 1995,
- 15) Borowska E.: Historia ubioru. Album dla kolekcjonerów. KAW, Warszawa 1983,
- 16) Czapnik E.: Zestaw ćwiczeń z zakresu komputerowego wspomagania projektowania,
- 17) Cyrankiewicz H.: Konstrukcja i modelowanie odzieży dziecięcej. WSiP, Warszawa 1999,
- 18) Czyżewski H., Stasiak E., Zieliński J.: Technologia odzieży. WNT, Warszawa 1979,
- 19) Daszyńska M.: Techniki graficzne, powlekanie, odbijanie. Techniki plastyczne. WSiP Warszawa 1992,
- 20) Fałkowska-Rękawek E.: Podstawy projektowania odzieży. WSiP, Warszawa 2000,
- 21) Hoffman H., Łukaszewski B., Olszewski A.: Podstawy kompozycji plastycznej wybrane zagadnienia. Skrypt. Politechnika Radomska, Radom 1998,
- 22) Lewandowska-Stark E.: Modelowanie form odzieży damskiej. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich, Toruń 1998,

- 23) Lewandowska-Stark E., Lipke-Skrawek Z.: Techniki szycia odzieży. SOP, Toruń 1995,
- 24) Lewandowska – Stark E.: Modelowanie form odzieży na dolną część ciała. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1993,
- 25) Lewandowska – Stark E.: Modelowanie form odzieży na górną część ciała. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1994,
- 26) Lehnert G.: Historia mody XX wieku. Könnemann, Germany 2001,
- 27) Lechevalier C.: Dobrze ubrany mężczyzna. Wiedza i Życie, Warszawa 2004,
- 28) Parafianowicz Z.: Słownik odzieżowy. WSiP, Warszawa 1995,
- 29) Piskorska M.: Konstrukcja i modelowanie form bielizny. WSiP, Warszawa 1995,
- 30) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więźlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009
- 31) Smith R.: Tajemnice warsztatu artysty. MUZA S.A., Warszawa 1994,
- 32) Tymolewska Barbara: Maszynoznawstwo odzieżowe. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998,
- 33) Tymolewska B.: Maszynoznawstwo odzieżowe. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1996,
- 34) Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży, Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998,
- 35) Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998.
- 36) Normy branżowe
- 37) Instrukcje bhp i ppoż.
- 38) Foldery reklamowe,
- 39) Literatura i czasopisma branżowe.

Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji wydawniczych.

8. Sprawdzenie kompletności i poprawności opracowanego programu zajęć

Tabela 29. Weryfikacja programu nauczania KKZ pod kątem zgodności z przepisami prawa oświatowego

Lp.	Program kwalifikacyjnego kursu zawodowego uwzględnia	Zawartość opracowanego programu zajęć (Tak-T/Nie-N)
1	Cele kształcenia (zadania zawodowe)	T
2	Efekty kształcenia	T
3	Kryteria weryfikacji	T
4	Warunki realizacji kształcenia w kwalifikacji (lub niezbędne do realizacji danej jednostki efektów)	T
5	Minimalna liczba godzin kształcenia zawodowego dla kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie lub jednostki efektów	T

Tabela 30. Weryfikacja programu KKZ pod kątem kompletności efektów kształcenia

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
MOD.03.1. Bezpieczeństwo i higiena pracy		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduły/jednostki modułowe
rozdziela pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się terminologią dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska – wymienia przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska – określa warunki organizacji pracy zapewniające wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy – określa działania zapobiegające wyrządzeniu szkód w środowisku – opisuje wymagania dotyczące ergonomii pracy rozróżnia środki gaśnicze ze względu na zakres ich stosowania 	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Moduł MOD.03.M3 Wykonywanie wyrobów odzieżowych Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych
rozdziela zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia instytucje i służby działające w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska – wymienia zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska 	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych
rozdziela prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia prawa i obowiązki pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy 	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	<ul style="list-style-type: none"> wymienia prawa i obowiązki pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy omawia konsekwencje nieprzestrzegania obowiązków pracownika i pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy 	<p>Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych</p> <p>Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych</p>
określa zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka występujące w środowisku pracy oraz sposoby zapobiegania im	<ul style="list-style-type: none"> wymienia czynniki szkodliwe w środowisku pracy opisuje źródła i rodzaje zagrożeń występujących w środowisku pracy opisuje wymagania ograniczające wpływ czynników szkodliwych i uciążliwych na organizm człowieka opisuje sposoby zapobiegania zagrożeniom życia i zdrowia w miejscu pracy wyjaśnia pojęcia: wypadek przy pracy, choroba zawodowa wymienia objawy typowych chorób zawodowych 	<p>Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa</p> <p>Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych</p> <p>Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych</p>
stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych	<ul style="list-style-type: none"> opisuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych dobiera środki ochrony indywidualnej i zbiorowej do rodzaju wykonywanych prac 	<p>Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa</p> <p>Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych</p> <p>Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych</p>
przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska	<ul style="list-style-type: none"> opisuje bezpieczne i higieniczne warunki pracy na stanowisku pracy identyfikuje znaki informacyjne dotyczące ochrony przeciwpożarowej wskazuje zastosowanie gaśnic na podstawie znormalizowanych oznaczeń literowych opisuje zasady zachowania podczas wykonywania zadań zawodowych z użyciem urządzeń podłączonych do sieci elektrycznej opisuje zasady ochrony przeciwpożarowej wyjaśnia zasady prowadzenia gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej oraz w zakresie ochrony powietrza wyjaśnia zasady recyklingu zużytych materiałów pomocniczych 	<p>Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa</p> <p>Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych</p> <p>Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych</p>
organizuje stanowisko pracy zgodnie z wymogami ergonomii oraz przepisami prawa dotyczącymi bezpieczeństwa i	<ul style="list-style-type: none"> stosuje zasady organizacji stanowisk pracy związanych z użytkowaniem urządzeń opisuje wymagania ergonomiczne dla stanowiska pracy 	<p>Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa</p> <p>Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych</p>

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska	<ul style="list-style-type: none"> – określa działania zapobiegające powstawaniu pożaru lub innego zagrożenia na stanowisku pracy – korzysta z instrukcji obsługi urządzeń technicznych podczas wykonywania zadań zawodowych 	Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych
udziela pierwszej pomocy w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje podstawowe symptomy wskazujące na stany nagłego zagrożenia zdrowotnego – ocenia sytuację poszkodowanego na podstawie analizy objawów obserwowanych u poszkodowanego – zabezpiecza siebie, poszkodowanego i miejsce wypadku – układa poszkodowanego w pozycji bezpiecznej powiadamia odpowiednie służby – prezentuje udzielanie pierwszej pomocy w urazowych stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego, np. krwotok, zmiążdżenie, amputacja, złamanie, oparzenie – prezentuje udzielanie pierwszej pomocy w nieurazowych stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego, np. omdlenie, zawał, udar – wykonuje resuscytację krążeniowo-oddechową na fantomie zgodnie z wytycznymi Polskiej Rady Resuscytacji i Europejskiej Rady Resuscytacji 	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych
MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduły/jednostki modułowe
charakteryzuje grupy wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bieliźniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce – rozróżnia wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, takie jak: wyroby odzieżowe z tkanin, materiałów powlekanych, dzianin i włókien 	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.
charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia surowce i wyroby włókiennicze – posługuje się metodami identyfikacji włókien – identyfikuje rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości – określa właściwości fizyczne i chemiczne włókien – określa właściwości technologiczne włókien 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
	<ul style="list-style-type: none"> – określa wpływ właściwości włókien na cechy użytkowe wyrobów włókienniczych – wskazuje zastosowanie włókien – rozróżnia tkaniny i rozpoznaje ich własności użytkowe – rozróżnia wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie – wymienia różnice między włókniną, przędziną i tkaniną oraz wskazuje ich zastosowanie – rozróżnia wyroby włókiennicze, takie jak: filce, wyroby laminowane i powlekane oraz wskazuje ich zastosowanie 	
wykonuje badania surowców i wyrobów włókienniczych	<ul style="list-style-type: none"> – określa celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych – rozpoznaje urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych – opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych – określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych – wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych – określa zastosowanie wyrobów włókienniczych w oparciu o wyniki badań organoleptycznych – stosuje metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich
opracowuje kompozycje kolorystyczne	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia barwy zasadnicze, pochodne i neutralne – klasyfikuje barwy w zależności od kontrastu, jasności i temperatury (ciepłe i zimne) – opisuje układy barw i kompozycji kolorystycznych – dobiera kompozycje barw dopełniających i kontrastowych – dobiera kolorystykę do projektowanych wyrobów odzieżowych, typów sylwetki i urody – rozpoznaje barwy złamane i zgaszone – rozpoznaje zestawienia tonalne i chromatyczne – proponuje zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje układy barw kompozycji kolorystycznych – stosuje techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych 	
charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich	<ul style="list-style-type: none"> – określa przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – rozpoznaje znaki i symbole krawieckie – dobiera rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych – stosuje przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – zapisuje wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli krawieckich 	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.
stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego – stosuje maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojce – stosuje maszyny i urządzenia w krojowni – stosuje maszyny i urządzenia podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w szwalni – stosuje maszyny i urządzenia stosowane w procesie obróbki parowo-ciepłej – określa mechanizmy w maszynach szwalniczych – stosuje oprzyrządowanie maszyn szwalniczych 	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe.
określa sposoby konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i stosuje znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego – dobiera sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego – dobiera sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich
posługuje się normami i stosuje procedurę oceny zgodności	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cele normalizacji krajowej – wyjaśnia czym jest norma i wymienia cechy normy – rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej – korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich
MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduły/jednostki modułowe

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
wykonuje podstawowe projekty plastyczne wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje aktualne trendy w modzie – korzysta z projektów plastycznych wyrobów odzieżowych dostępnych w różnych źródłach – odczytuje projekty plastyczne wyrobów odzieżowych – wskazuje znaczenie kolorów w projektowanych wyrobach odzieżowych – rozróżnia typy sylwetki i podstawowe typy urody – dobiera materiały odzieżowe do wyrobów odzieżowych na podstawie projektów – dobiera dodatki krawieckie na podstawie projektów wyrobów odzieżowych – dobiera fason i rodzaj tkaniny w zależności od typu sylwetki – sporządza podstawowy projekt plastyczny wyrobu odzieżowego 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.
określa materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i materiały zdobnicze	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych – stosuje materiały odzieżowe, takie jak: wzmacniające, usztywniające, wypełniające, termoizolacyjne i podszewkowe w zależności od przeznaczenia – rozróżnia materiały odzieżowe na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej – określa właściwości materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie, takie jak: tkanina sukienkowa, płaszczoza i podszewka, na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej – dobiera dodatki krawieckie ze względu na przeznaczenie, takie jak: nici i guziki na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej – stosuje zasady doboru materiałów i dodatków krawieckich z uwzględnieniem ich właściwości użytkowych – stosuje nowatorskie metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.
wykonuje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych – odczytuje informacje zawarte na rysunkach żurnalowych i modelowych w dokumentacji wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje elementy rysunków żurnalowych, takie jak: fałda, marszczenie i długość wyrobu – odczytuje rysunki modelowe, takie jak: cięcia technologiczne, miejsce stębnowania, wykończenie i zapięcia – sporządza rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych na podstawie opisu modelu 	
wykonuje pomiary krawieckie	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje znaki i symbole krawieckie podczas wykonania pomiarów krawieckich – określa zasady wykonania pomiarów krawieckich – posługuje się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich – posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych – wskazuje pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych – wykonuje pomiary krawieckie dla figur nietypowych 	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych
wykonuje konstrukcje spódnicy, bluzki i spodni	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych – oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu – oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego na figury z wadami postawy – wykonuje siatkę konstrukcyjną wyrobów odzieżowych, takich jak: spódnice, spodnie i bluzki – wykonuje formy wyrobu odzieżowego – wykonuje konstrukcję form odzieżowych dla figur z wadami postawy 	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych
wykonuje modelowanie form wyrobu odzieżowego	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje sposoby modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego – wykonuje modelowanie wtórne lub przestrzenne spódnicy rozkloszowanej, poszerzonej i z fałdami, żakietu, rękawów krótkich i długich, kołnierzy, spodni typu „dżinsy” i sukni typu „princessa”, kimono i raglan 	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
	<ul style="list-style-type: none"> wykonuje modelowanie form na figury z wadami postawy, takie jak: bluzki z cięciem pionowym lub poziomym, spódnice rozkloszowane i spodnie typu „dżinsy” 	
wykonuje konstrukcje spódnicy, bluzki i spodni	<ul style="list-style-type: none"> stosuje znaki i symbole krawieckie podczas wykonania pomiarów krawieckich określa zasady wykonania pomiarów krawieckich posługuje się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych wskazuje pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych wykonuje pomiary krawieckie dla figur nietypowych 	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych
wykonuje szablony wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje różnicę między formą a szablonem odzieżowym rozpoznaje szablony wyrobów odzieżowych określa zastosowanie szablonu wyrobu odzieżowego opisuje szablony wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
wykonuje rysunki techniczne wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje symbole odzieżowe stosowane w rysunku technicznym odzieżowym odczytuje informacje z rysunków instruktażowych wykonania węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego stosuje zasady wykonania rysunku technicznego wyrobów odzieżowych stosuje programy komputerowe do sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.
wykonuje układy szablonów wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> rozdziela rodzaje układów szablonów dobiera układy szablonów w zależności od rodzaju materiału sporządza układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
charakteryzuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> opisuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych dobiera metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych stosuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży
MOD.03.4. Wykonywanie wyrobów odzieżowych		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduły/jednostki modułowe

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
posługuje się dokumentacją wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje rysunek modelowy – posługuje się rysunkiem technicznym wyrobu odzieżowego – odczytuje rysunki instruktażowe węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego – określa typy i metody produkcji na podstawie dokumentacji wyrobu odzieżowego – opisuje systemy organizacji produkcji 	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży
	<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje operacje technologiczne zgodnie z dokumentacją wyrobu odzieżowego 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży
ocenia zapotrzebowanie na materiały odzieżowe i dodatki krawieckie do wykonania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – oblicza zużycie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich podczas wykonywania wyrobów odzieżowych – określa zapotrzebowanie na dodatki krawieckie – oblicza zapotrzebowanie na materiały odzieżowe do wykonania określonej liczby wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
	<ul style="list-style-type: none"> – oblicza ilość materiałów odzieżowych i liczbę dodatków krawieckich potrzebnych do wykonania przeróbek i napraw wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
dokonuje rozkroju materiałów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – określa sposoby dokonywania rozkroju materiałów odzieżowych 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży
	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera sposoby dokonywania rozkroju materiałów odzieżowych 	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera urządzenia, narzędzia i przyrządy do rozkroju materiałów odzieżowych 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży
	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje układy szablonów elementów wyrobów odzieżowych na materiale – rozkroi materiał odzieżowy korzystając z szablonu – sortuje odpady powstałe podczas rozkroju materiału w zależności od wielkości odpadu i składu surowcowego 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży
obsługuje maszyny i urządzenia szwalnicze	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia maszyny szwalnicze stosowane do wykonania określonych operacji technologicznych – dobiera maszyny i urządzenia do wykonywania wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
	– ustawia parametry szycia zgodnie z dokumentacją techniczną wyrobu odzieżowego	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży
	– dobiera oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych – rozpoznaje przyczyny zakłócenia pracy maszyn i urządzeń szwalniczych stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych – wskazuje sposoby usunięcia przyczyn nieprawidłowej pracy mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych – posługuje się instrukcjami podczas obsługi maszyn i urządzeń szwalniczych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
stosuje ściegi ręczne i maszynowe podczas wykonywania wyrobów odzieżowych	– rozróżnia ściegi ręczne i maszynowe – dobiera ściegi ręczne do określonych operacji technologicznych – określa zastosowanie ściegów ręcznych i maszynowych – określa zastosowanie ściegów podczas wykonywania wyrobów odzieżowych	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
	– dobiera rodzaje ściegów maszynowych do określonych operacji technologicznych w zależności od rodzaju i grubości stosowanych nici dobiera ściegi maszynowe do określonych operacji technologicznych	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
łączy elementy wyrobów odzieżowych	– wskazuje sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych – dobiera narzędzia i przybory krawieckie do łączenia elementów wyrobów odzieżowych	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży
	– dobiera techniki łączenia elementów wyrobów włókienniczych w zależności od rodzaju materiału, takie jak: połączenia nitkowe i beznitkowe – łączy elementy wyrobów odzieżowych z zastosowaniem określonych ściegów i szwów	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
	– łączy elementy wyrobu odzieżowego na podstawie rysunków instruktażowych	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
charakteryzuje procesy obróbki parowociepłej materiałów i wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje maszyny i urządzenia do termicznej obróbki odzieży – dobiera procesy obróbki parowo-ciepłej do materiałów i wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży
	<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje czynności związane z procesem obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera parametry w procesie klejenia elementów wyrobu odzieżowego – dobiera parametry prasowania w zależności od składu surowcowego i rodzaju wykończenia materiału i wyrobu odzieżowego 	
	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje proces obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
charakteryzuje etapy wykonywania przeróbek i napraw odzieży miarowej	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje określenia, znaki i symbole krawieckie rozpoznaje uszkodzenia wyrobów odzieżowych dobiera sposób usunięcia uszkodzenia wyrobu odzieżowego – określa rodzaj i zakres prac związanych z przeróbką lub naprawą wyrobu odzieżowego – wykonuje prace związane z przeróbką lub naprawą wyrobu odzieżowego – oblicza koszty wykonania przeróbek lub napraw wyrobu odzieżowego – określa rodzaj i zakres prac związanych z wykonaniem przeróbek lub napraw odzieży miarowe 	MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
ocenia jakość wykonanych wyrobów odzieżowych i usług krawieckich	<ul style="list-style-type: none"> – określa rodzaje i sposoby kontroli wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M3.J1 Technologia wytwarzania odzieży
	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje rodzaje błędów w zależności od przyczyny powstania – ocenia jakość materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych i usług krawieckich 	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
	– dokonuje oceny poprawności wykonania pracy na każdym etapie procesu produkcji odzieży	MOD.03.M3.J Przemysłowa produkcja odzieży
	– określa jakość wykonanych usług krawieckich i wyrobów odzieżowych	MOD.03.M3.J2 Przemysłowa produkcja odzieży MOD.03.M3.J3 Usługi krawieckie
MOD.03.5. Język obcy zawodowy		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduły/jednostki modułowe
posługuje się podstawowym zasobem środków językowych w języku obcym nowożytnym (ze szczególnym uwzględnieniem środków leksykalnych) umożliwiającym realizację czynności zawodowych w zakresie tematów związanych: a) ze stanowiskiem pracy i jego wyposażeniem b) z głównymi technologiami stosowanymi w danym zawodzie c) z dokumentacją związaną z danym zawodem d) z usługami świadczonymi w danym zawodzie	rozpoznaje oraz stosuje środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie: a) czynności wykonywanych na stanowisku pracy, w tym związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i higieny pracy b) narzędzi, maszyn, urządzeń i materiałów koniecznych do realizacji czynności zawodowych c) procesów i procedur związanych z realizacją zadań zawodowych d) formularzy, specyfikacji oraz innych dokumentów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych e) świadczonych usług, w tym obsługi klienta	MOD.03.M4.J1 Podstawowy zasób środków językowych
rozumie proste wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka obcego nowożytnego, a także proste wypowiedzi pisemne w języku obcym nowożytnym w zakresie	– określa główną myśl wypowiedzi lub tekstu lub fragmentu wypowiedzi lub tekstu – znajduje w wypowiedzi lub tekście określone informacje – rozpoznaje związki między poszczególnymi częściami tekstu – układa informacje w określonym porządku	MOD.03.M4.J1 Podstawowy zasób środków językowych

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
<p>umożliwiającym realizację zadań zawodowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> e) rozumie proste wypowiedzi ustne dotyczące czynności zawodowych (np. rozmowy, wiadomości, komunikaty, instrukcje lub filmy instruktażowe, prezentacje), artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka f) rozumie proste wypowiedzi pisemne dotyczące czynności zawodowych (np. napisy, broszury, instrukcje obsługi, przewodniki, dokumentację zawodową) 		
<p>samodzielnie tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne i pisemne w języku obcym nowożytnym w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> g) tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne dotyczące czynności zawodowych (np. polecenie, komunikat, instrukcję) h) tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi pisemne dotyczące czynności zawodowych (np. komunikat, e-mail, instrukcję, wiadomość, 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje przedmioty, działania i zjawiska związane z czynnościami zawodowymi – przedstawia sposób postępowania w różnych sytuacjach zawodowych (np. udziela odpowiedzi klientowi, wyjaśnia zasady) – wyraża i uzasadnia swoje stanowisko – stosuje zasady konstruowania tekstów o różnym charakterze – stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi adekwatnie do sytuacji 	MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
CV, list motywacyjny, dokument związany z wykonywanym zawodem – według wzoru)		
uczestniczy w rozmowie w typowych sytuacjach związanych z realizacją zadań zawodowych – reaguje w języku obcym nowożytnym w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej, ustnie lub w formie prostego tekstu: i) reaguje ustnie (np. podczas rozmowy z innym pracownikiem, klientem, kontrahentem, w tym rozmowy telefonicznej) w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych j) reaguje w formie prostego tekstu pisanego (np. wiadomość, formularz, e-mail, dokument związany z wykonywanym zawodem) w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoczyna, prowadzi i kończy rozmowę – uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia wyraża swoje opinie i uzasadnia je, pyta o opinie, zgadza się lub nie zgadza z opiniami innych osób – prowadzi proste negocjacje związane z czynnościami zawodowymi – pyta o upodobania i intencje innych osób – proponuje, zachęca klienta – stosuje zwroty i formy grzecznościowe – dostosowuje styl wypowiedzi do sytuacji 	MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy
zmienia formę przekazu ustnego lub pisemnego w języku obcym nowożytnym w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych	<ul style="list-style-type: none"> – przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje zawarte w materiałach wizualnych (np. w wykresach, symbolach, piktogramach, schematach) oraz audiowizualnych (np. w filmach instruktażowych) 	MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
	<ul style="list-style-type: none"> – przekazuje w języku polskim informacje sformułowane w języku obcym nowożytnym – przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje sformułowane w języku polskim lub tym języku obcym nowożytnym – przedstawia publicznie w języku obcym nowożytnym wcześniej opracowany materiał (np. prezentację) 	
wykorzystuje strategie służące doskonaleniu własnych umiejętności językowych oraz podnoszące świadomość językową: k) wykorzystuje techniki samodzielnej pracy nad językiem obcym nowożytnym l) współdziała w grupie m) korzysta ze źródeł informacji w języku obcym nowożytnym n) stosuje strategie komunikacyjne i kompensacyjne	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownikiem dwujęzycznym i jednojęzycznym – pracuje z tekstem w języku obcym nowożytnym, również za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnych – identyfikuje słowa kluczowe, internacjonalizmy – wykorzystuje kontekst (tam, gdzie to możliwe), aby w przybliżeniu określić znaczenie słowa – upraszcza (jeżeli to konieczne) wypowiedź, zastępuje nieznane słowa innymi, wykorzystuje opis, środki niewerbalne 	MOD.03.M4.J2 Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy
MOD.03.6. Kompetencje personalne i społeczne		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduły/jednostki modułowe
przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie – wskazuje przykłady zachowań etycznych 	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych
planuje wykonanie zadania	<ul style="list-style-type: none"> – omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy – określa czas realizacji zadań – realizuje działania w wyznaczonym czasie 	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Moduł MOD.03.M2

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
	<ul style="list-style-type: none"> – monitoruje realizację zaplanowanych działań – dokonuje modyfikacji zaplanowanych działań 	<p>Projektowanie wyrobów odzieżowych Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych</p>
ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania	<ul style="list-style-type: none"> – przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań – wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę – ocenia podejmowane działania – przewiduje konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych na stanowisku pracy, w tym posługiwania się niebezpiecznymi substancjami, oraz niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń na stanowisku pracy 	<p>Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych</p>
wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze – wskazuje przykłady wprowadzenia zmiany i ocenia skutki jej wprowadzenia 	<p>Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych</p>
stosuje techniki radzenia sobie ze stresem	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych – wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji – wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej – przedstawia różne formy zachowań asertywnych jako sposoby radzenia sobie ze stresem – rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych 	<p>Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych</p>
doskonali umiejętności zawodowe	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje – wyznacza cele własnego rozwoju zawodowego planuje drogę doskonalenia się w zawodzie – wskazuje możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych 	<p>Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych</p>

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
stosuje zasady komunikacji interpersonalnej	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – stosuje aktywne metody słuchania – prowadzi dyskusje 	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych
stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania – opisuje techniki rozwiązywania problemów 	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych
współpracuje w zespole	<ul style="list-style-type: none"> – pracuje w zespole, ponosząc odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania – przestrzega podziału ról, zadań i odpowiedzialności w zespole – angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu 	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych